SVENSKA SKOL-KVARTETTEN

UTGIVEN

AV

MUSIKLÄRARNA VID

STOCKHOLMS HÖGRE ALLMÄNNA LÄROVERK:

MUSIKDIREKTÖRERNA

C. J. BERG.
HÖGRE REALLÄROVERKET Å NORRMALM.

FRANS TIGER.
STATENS PROVSKOLA. NYA ELEMENTARSKOLAN.

ERIK ÅKERBERG.
HÖGRE LATINLÄROVERKET Å NORRMALM.

SJUNDE UPPLAGAN.

STOCKHOLM
A.-B. ELKAN & SCHILDKNECHT.

2:dra Samlingen.

Pris kr. 1: 50.

SVENSKA SKOL-KVARTETTEN

ANDRA SAMLINGEN

100

FYRSTÄMMIGA SÅNGER

TILL BEGAGNANDE VID

ALLMÄNNA LÄROVERK

ARRANGERADE FÖR

SOPRAN, ALT, TENOR OCH BAS

AV

MUSIKLÄRARNA

VID

STOCKHOLMS HÖGRE ALLMÄNNA LÄROVERK:

MUSIKDIREKTÖRERNA

C. J. BERG,
HÖGRE REALLÄROVERKET Å NORRMALM.

FRANS TIGER,
STATENS PROVSKOLA
NYA ELEMENTARSKOLAN.

ERIK ÅKERBERG,
HÖGRE LATINLÄROVERKET Å NORRMALM.

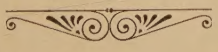

STOCKHOLM
ELKAN & SCHILDKNECHT.

STOCKHOLM
SVENSKA BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAGET
1910

1. "Allt under himmelens fäste".

Andante con espressione. **Svensk folkvisa.**

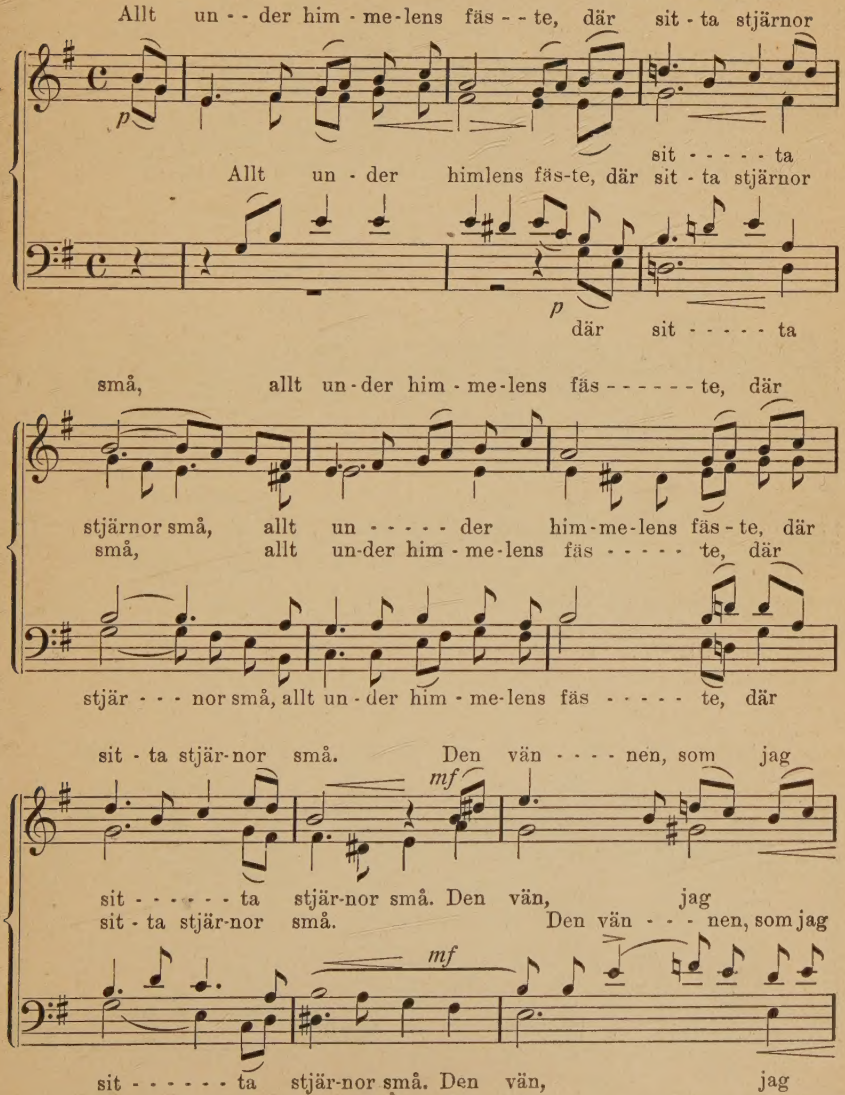
Allt un - - der him - me-lens fäs - - te, där sit - ta stjärnor
p
sit - - - - - ta
Allt un - der himlens fäs-te, där sit - ta stjärnor
p
där sit - - - - - ta
små, allt un-der him - me-lens fäs - - - - - te, där
stjärnor små, allt un - - - - - der him-me-lens fäs - te, där
små, allt un-der him - me-lens fäs - - - - - te, där
stjär - - - nor små, allt un - der him - me-lens fäs - - - - - te, där
sit - ta stjär-nor små. Den vän - - - - nen, som jag
mf
sit - - - - - - ta stjär-nor små. Den vän, jag
sit - ta stjär-nor små. Den vän - - - nen, som jag
mf
sit - - - - - - ta stjär-nor små. Den vän, jag

pp
Poco piu lento.
äls - - kar, den kan jag ald - - rig få. Å!
pp
rit.
Tempo I:mo
Han föll u - ti mitt
mf
2 v. Han föll u -
mf
rit.
tyc - - ke; det rår jag in - te för, han
p
tyc - - ke; det rår jag in - te för, han
ti mitt tyc - ke; det rår jag in - te för, han
p
det rår jag in - - - - - te för, han

föll u - ti mitt tyc - - - ke, det rår jag in - te
föll u - - - ti mitt tyc - - ke, det rår jag
föll u - ti mitt tyc - - - - - - - ke, det rår jag in - - te
föll u - ti mitt tyc - - - ke, det rår jag
för:
han lov - - - - te bli mig tro - - - gen in -
molto cresc. f
mf
in - te för: han lov - - - - - - te bli mig tro-gen in -
för: han lov - - - te bli mig tro - - - gen in -
molto cresc. f
mf
in - te för: han lov - - - - - - - - - - - te bli mig tro-gen in -
- till
Poco piu lento.
rit.
pp
- till min ble - ka död. Å!
- till
pp
rit.

2. Domaredansen.

Livligt. **Folklek.**

Dum! Dum! Dum!
ff
Så vil - ja vi be - gyn - na en
ff
Dum! Dum! Dum! Dum! Och
mf
do - ma - re-dans, men do - ma - ren är in - te hem-ma!
al - la de, som vil - ja i do - mar' - dan - sen gå,
Dum! Dum! de - ras
mf
Dum! Dum!
ff
hjär - tan sko - la brin - na! Al - la sä - ga de: hå, hå, hå!
Dum! Dum!
ff

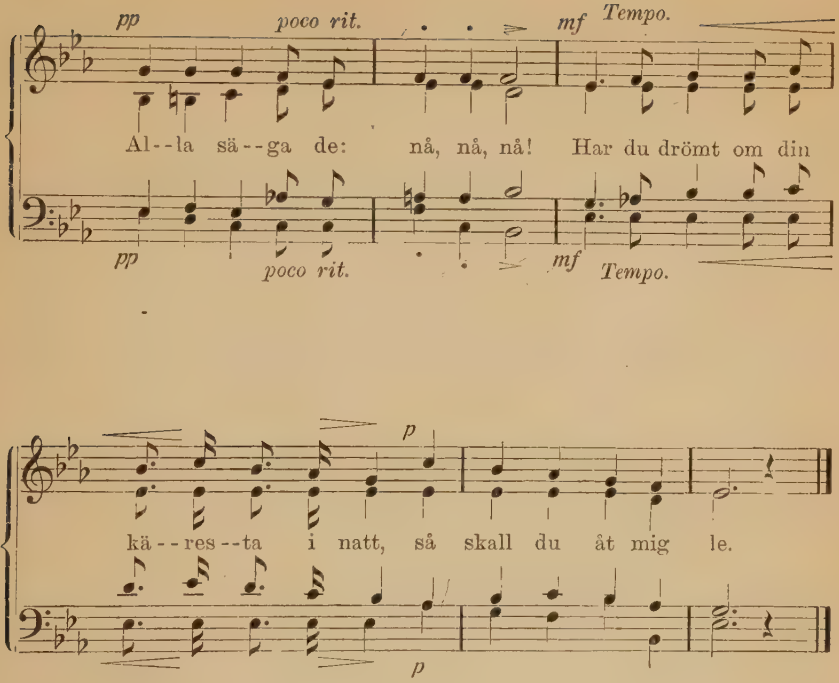

3. Duvans sång på liljekvist.

Andante. **Svensk folkvisa.**

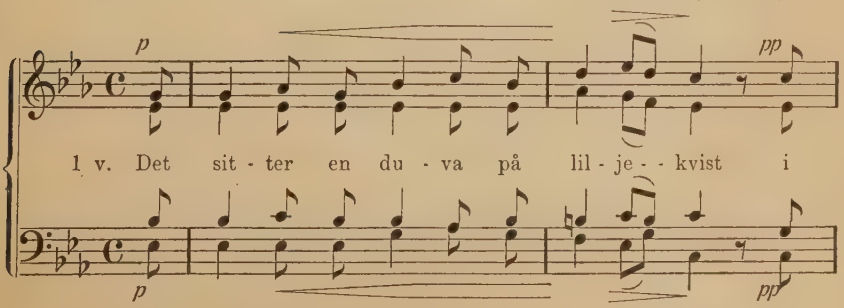

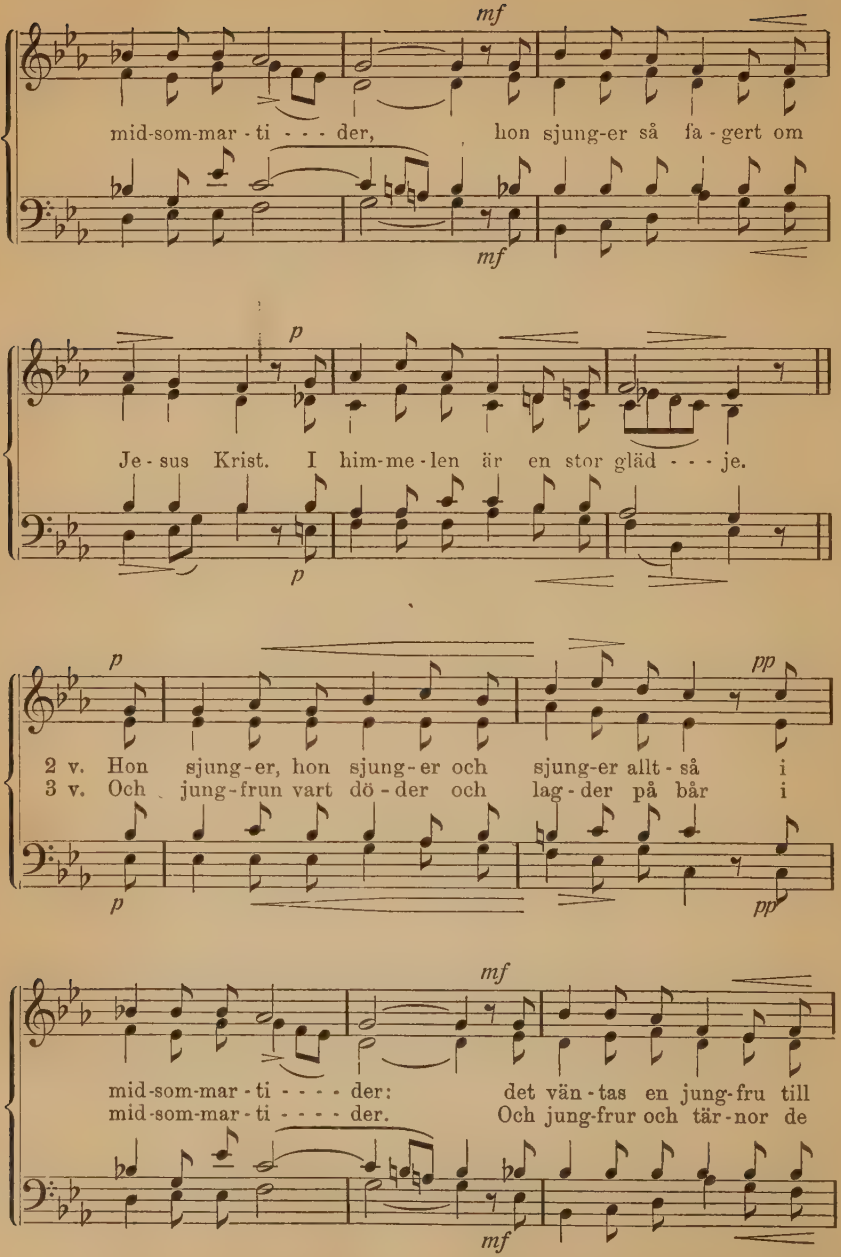
mf
mid-som-mar-ti - - - der, hon sjung-er så fa-gert om
mf
p
Je-sus Krist. I him-me-len är en stor gläd - - - je.
p
p
pp
2 v. Hon sjung-er, hon sjung-er och sjung-er allt-så i
3 v. Och jung-frun vart dö-der och lag-der på bår i
p
pp
mf
mid-som-mar-ti - - - - der: det vän-tas en jung-fru till
mid-som-mar-ti - - - - der. Och jung-frur och tär-nor de
mf

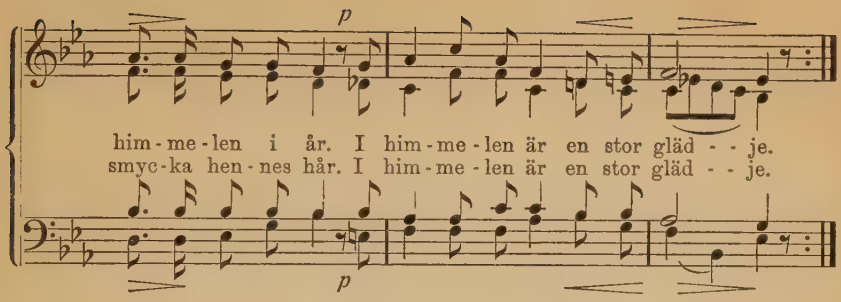

4. "Du gamla, du fria."

Andante maestoso. **Folkmelodi från Norrland.**

Du gam-la, du fri - - a, du fjäll-hö-ga Nord, du
Du tro-nar på min-nen från forn-sto-ra dar, då
tys-ta, du gläd-je-ri-ka skö - - na! Jag hälsar dig, vä-nas-te
ä - rat ditt namn flög ö - ver jor - - den; jag vet, att du är och du

5. "Jag ser uppå dina ögon."

Andante. **Svensk folkvisa.**

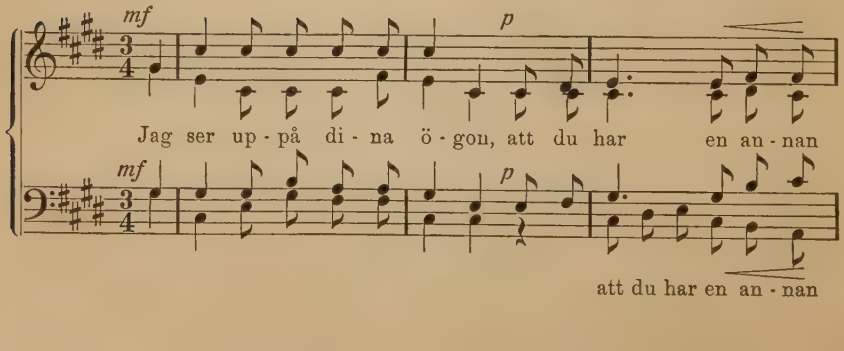

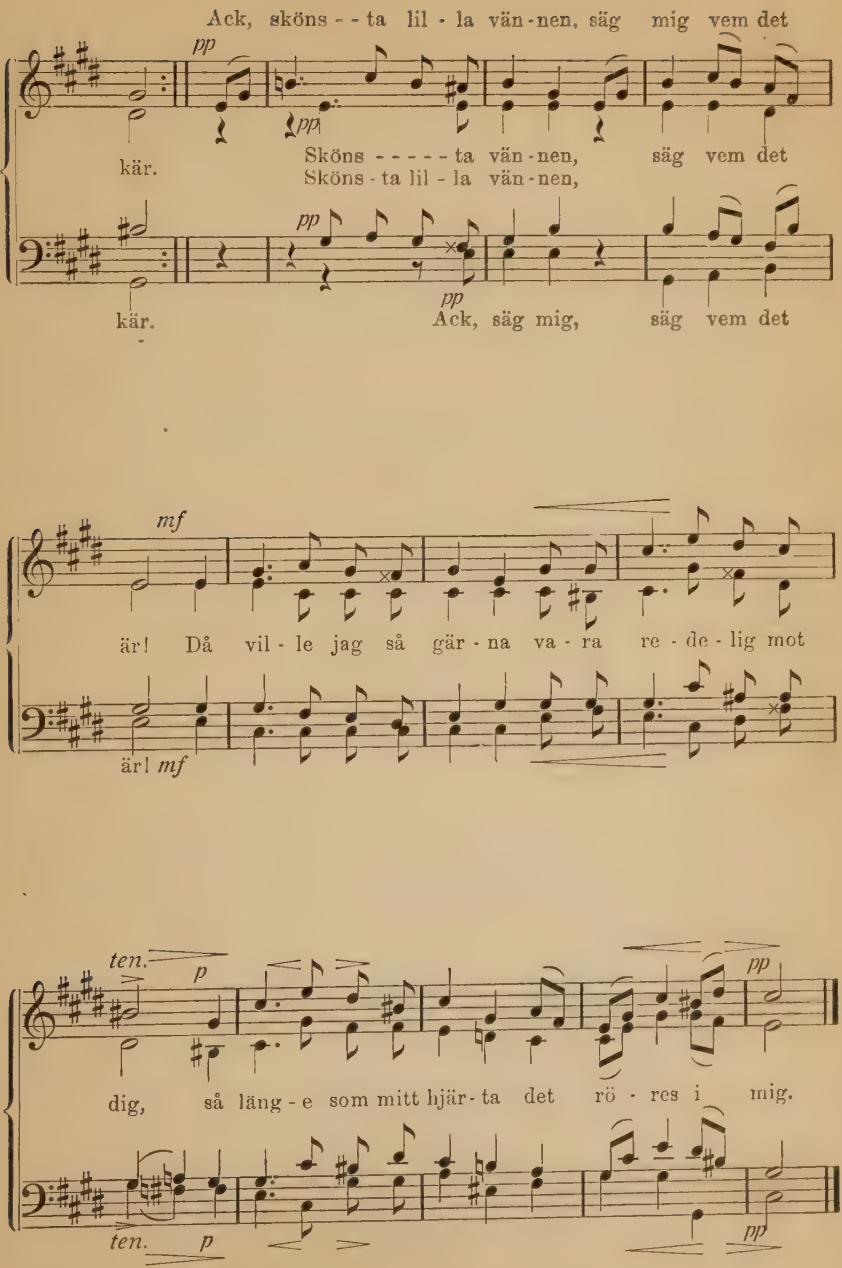
Ack, skönst - ta lil - la vän - nen, säg mig vem det
pp
pp
kär.
Sköns - - - - - ta vän - nen, säg vem det
Sköns - ta lil - la vän - nen,
pp
pp
kär.
Ack, säg mig, säg vem det
mf
är! Då vil - le jag så gär - na va - ra re - de - lig mot
är! mf
ten.
p
pp
dig, så läng - e som mitt hjär - ta det rö - res i mig.
ten.
p
pp

6. "Jag sjungit har i dagar".

Andante. **Svensk folkvisa.**

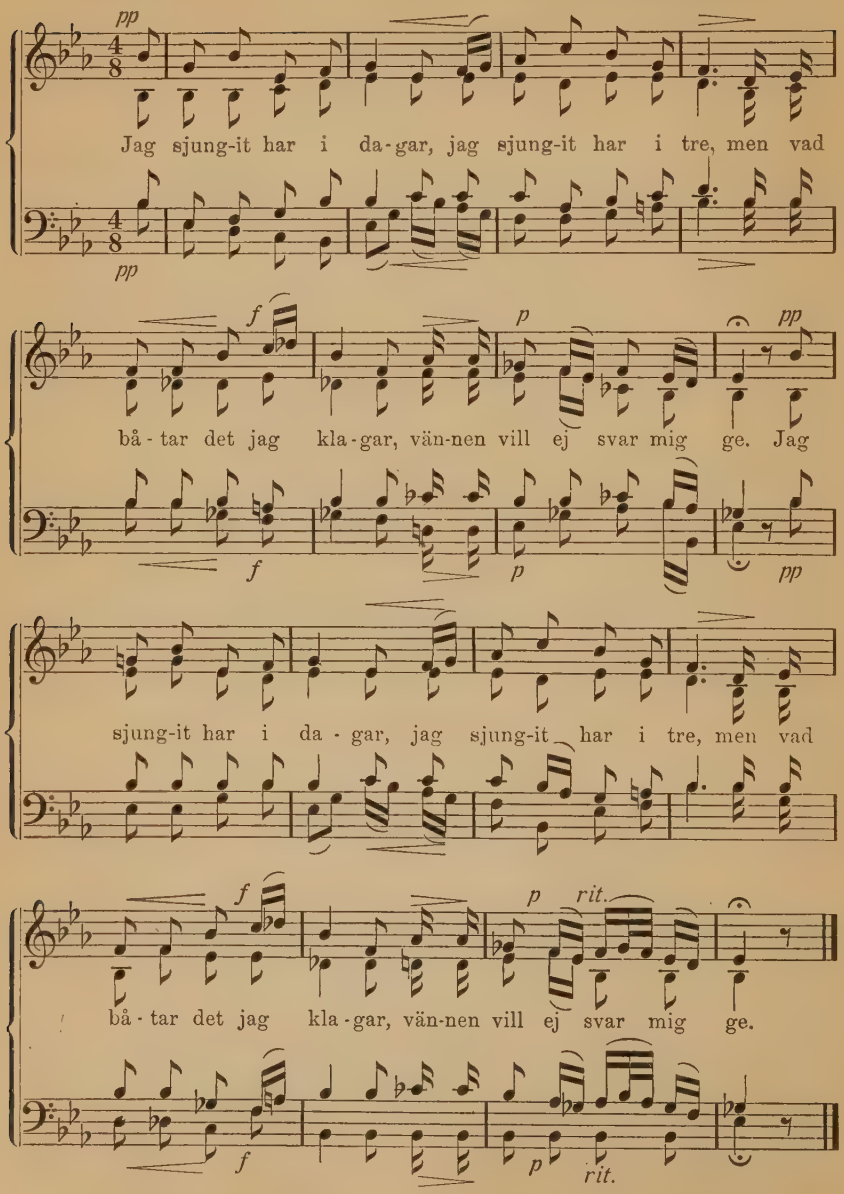

7. "Kristallen den fina."

Allegretto. **Svensk folkvisa.**

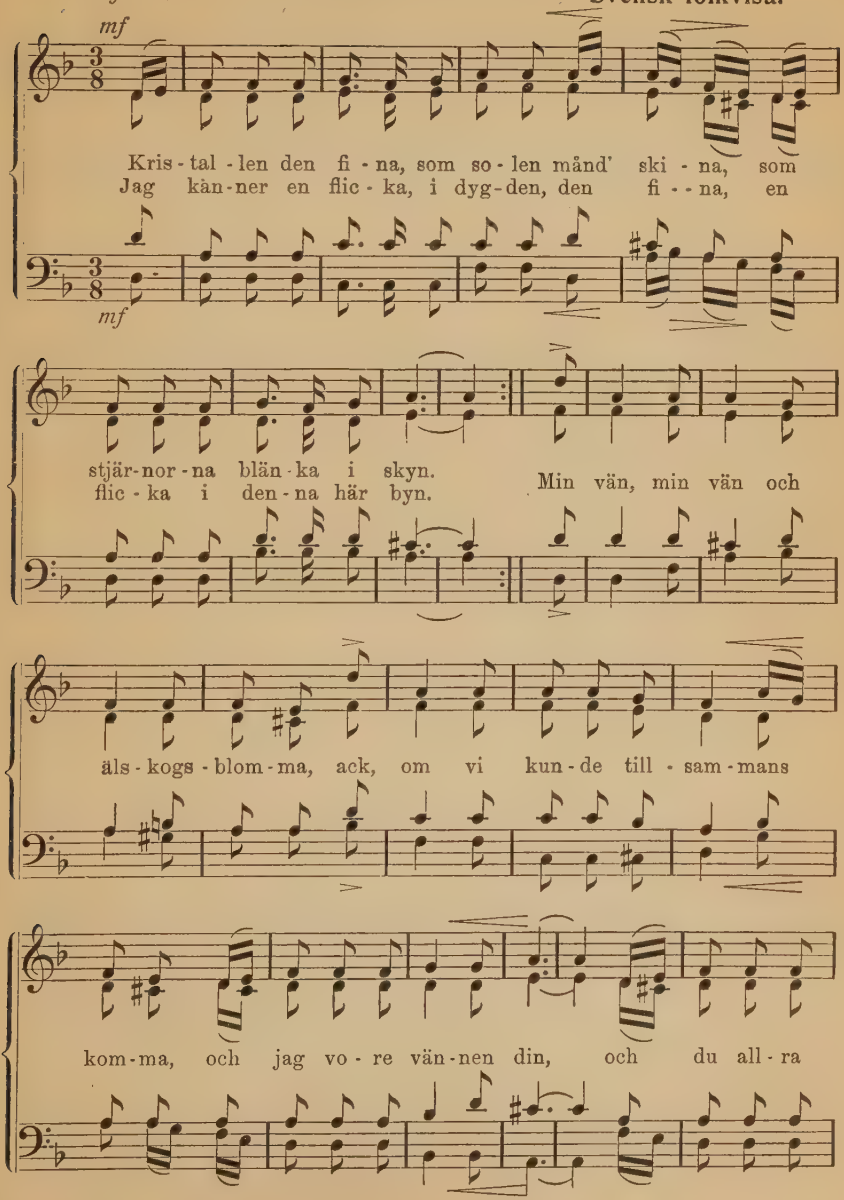
mf
Kris - tal - len den fi - na, som so - len månd' ski - na, som
Jag kän-ner en flic - ka, i dyg-den, den fi - - na, en
mf
stjär-nor-na blän-ka i skyn.
flic - ka i den-na här byn.
Min vän, min vän och
äls - kogs - blom - ma, ack, om vi kun - de till - sam - mans
kom-ma, och jag vo - re vän-nen din, och du all - ra

8. "Och flickan hon går i dansen."

Något fort. **Folklek.**

p
1. Och flic - kan hon går i dan - sen med rö - da gull - band, och
2. »Och kä - ras - te du min flic - ka, bind in - te så hårt, och
3. Och jungfrun hon los - sar sak - ta på rö - da gull-band, och
p
f
flic - kan hon går i dan - sen med rö - da gull-band, det
kä - ras - te du min flic - ka, bind in - te så hårt, jag
jung-frun hon los - sar sak - ta på rö - da gull-band, så
f

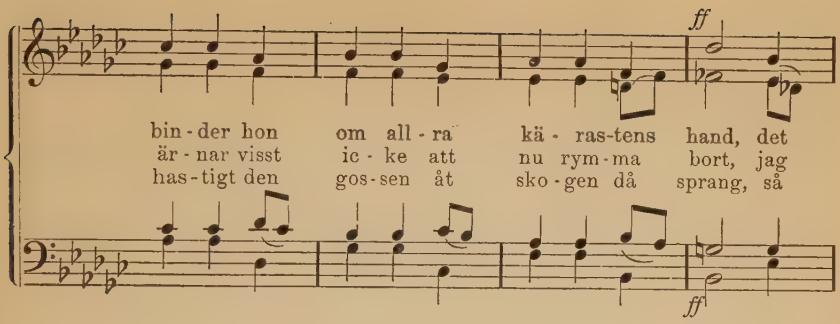
ff
bin - der hon om all - ra kä - ras-tens hand, det
är - nar visst ic - ke att nu rym - ma bort, jag
has - tigt den gos - sen åt sko - gen då sprang, så
ff

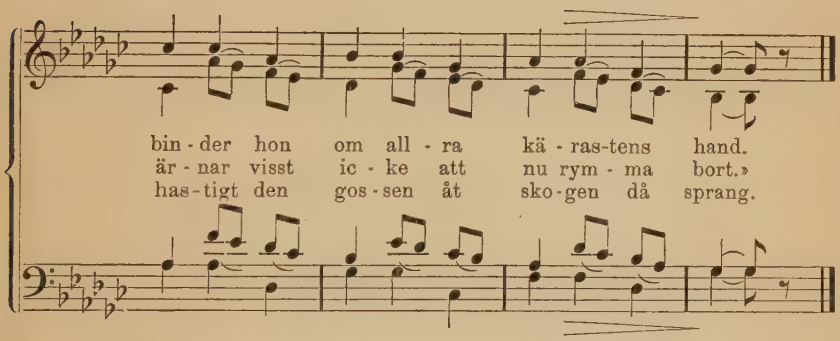

Arr. av *Aug. Söderman.*

9. "Och inte vill jag sörja."

Andantino. **Svensk folkvisa.**

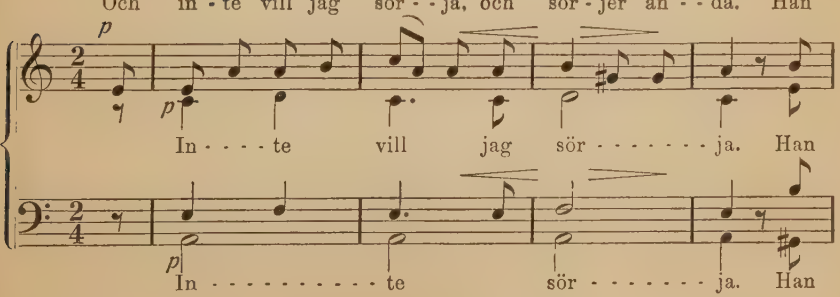

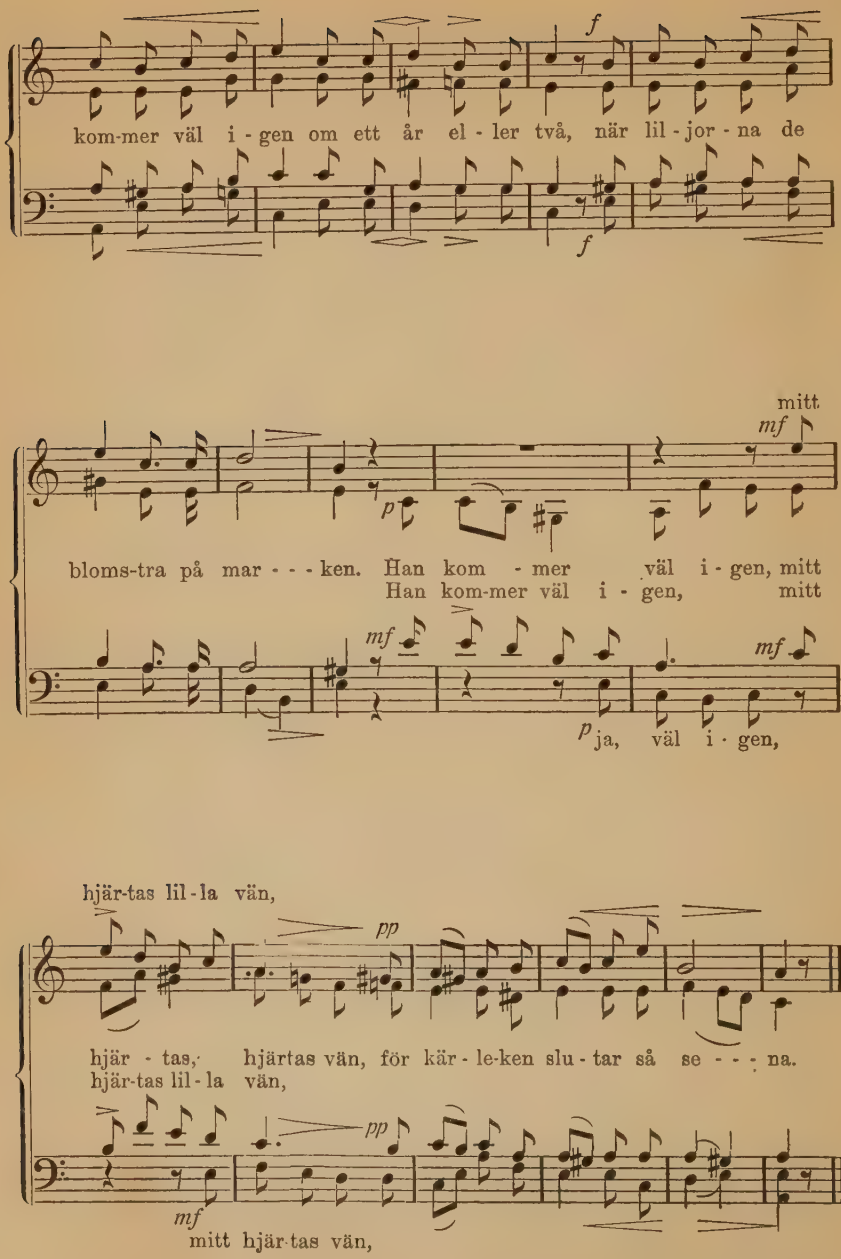
kom-mer väl i - gen om ett år el - ler två, när lil - jor - na de
bloms-tra på mar - - - ken. Han kom - mer väl i - gen, mitt
Han kom-mer väl i - gen, mitt
ja, väl i - gen,
hjär-tas lil - la vän,
hjär - tas, hjärtas vän, för kär - le-ken slu - tar så se - - - na.
hjär-tas lil - la vän,
mitt hjär-tas vän,

10. "Och jungfrun gick åt killan".

Andantino. **Svensk folkvisa.**

1. Och jung-frun gick åt kil - - - lan, hon skul-le häm-ta van'n, och
Och jungfrun gick, hon skul-le häm-ta van'n,
2. där stod en li - ten has - sel-gren, han
van'n; där stod en gren,
där stod en gren, han var så myc-ket
van'n;
där stod en gren så
1. där
2. grann.
grann. grann, så grann. 2. »Ack, hör du li - ten
grann. grann.
Ack,

1.
2.
f »Jag
has - sel-gren, var-för är du så grann?» »Ack, grann?»
has - sel - gren,
ä - ter mull och dric - ker van'n, där - för är jag så
f
»Jag dric - ker van'n,
»Jag dric - ker van'n, där - för är jag så
f
f
där - för är jag så
1.
2.
»Jag
grann.» — pp
grann.» grann, så grann.» 3. »Ack, hör du li - ten jung-fru, var-
grann. grann. —
pp
pp
Ack, jung-fru, var-

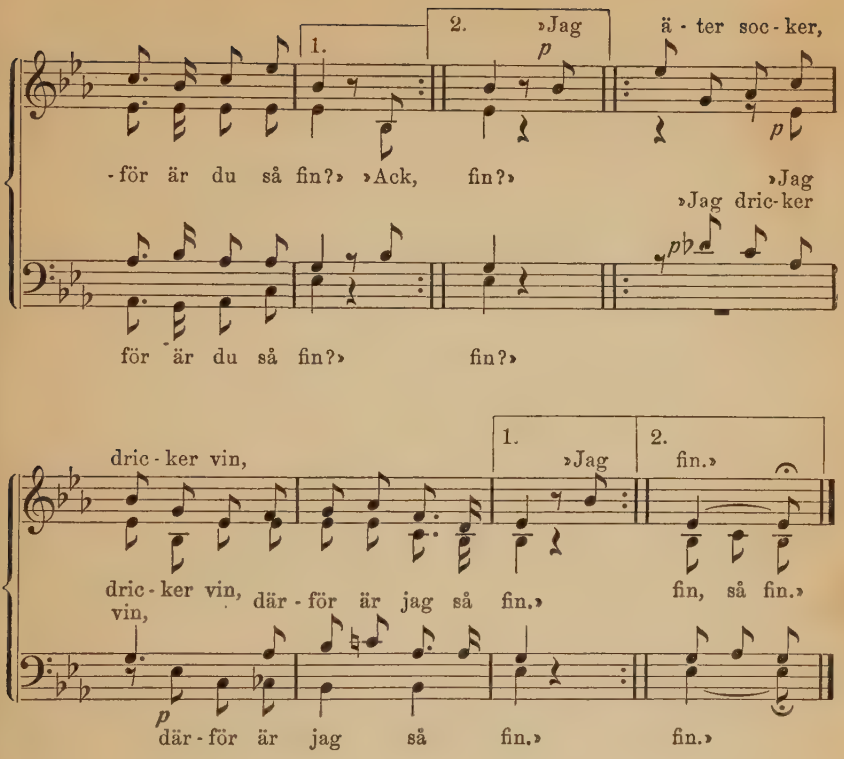

11. "Om dagen vid mitt arbete."

Andante. **Svensk folkvisa.**

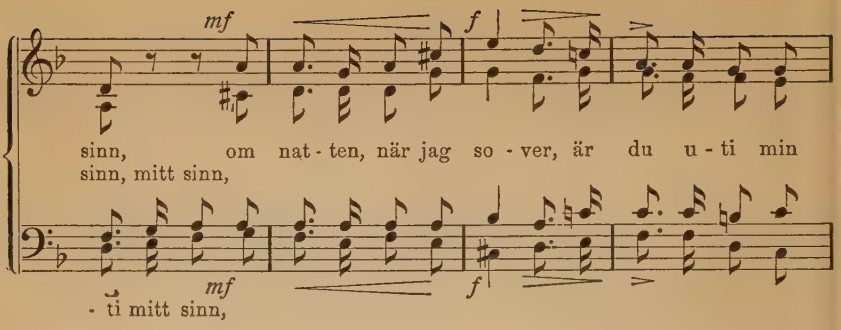
mf
f
sinn, om nat - ten, när jag so - ver, är du u - ti min
sinn, mitt sinn,
mf
f
- ti mitt sinn,

mf
dröm; om mor-gon, när jag vak-nar, vem sak-nar jag väl
mf
3
3
3
3

pp
då? Jag sak-nar lil - la vän-nen, som är långt här - i - - från.
pp

12. "Om sommaren sköna."

Moderato. **Svensk folkvisa.**

p
Om som-ma-ren skö-na, när mar-ken hon gläds vid
Från Tu-na å strand till Gag-ne-mäns näs så
p
mf
Da-la två äl-var-na vi - - - da.
fa-gert det då är att ri - - - da.
Gud gläd-je och
mf
f
styr-ke de män, som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de
f
p
män, som där bo, vid äl-vom, på berg och i da - - - lom.
p

13. Skadis klagan.

Andante sostenuto.

Svensk folkvisa.

Ni - ords be - drö - va - de ma - ka
Satt i sin sal Ni - - - - - - - - - - - ords ma - ka
Ni - ords be - drö - va - de ma - ka
på o - ro - lig strand och hör - de vå - gen gny. Nat - ten så lång
kla - gan - de sva - nor - na vak - na, må - sar skri - a, söm-nens
marc. kla - gan - de sva - nor - na vak - na,
de

si-na grå-a, dim-mi-ga tält kring stranden slå. Hör hur Ska-di klagar:

si - - - - na dim-mi-ga tält kring stranden slå. Hör, hur Ska-di klagar:

gläd-jens sommar-da-gar hon i sin fa-ders hem vill se till - - ba - ka.

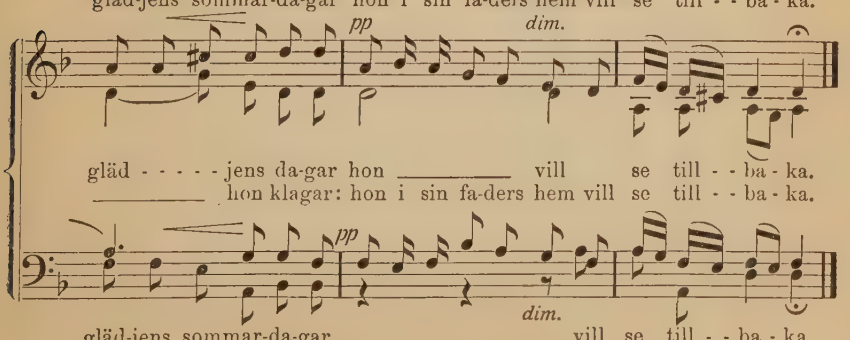

gläd-jens sommar-da-gar vill se till - - ba - ka.

A. A. Afzelius.

14. Resan till Österland.

Andante. **Svensk folkvisa.**

p
mf
1. Till Ös-ter-land vill jag fa-ra, där bor all-ra kä-ras-ten
2. Jag där vill byg-ga en hyd-da, där mar-ken står ständigt så
p
mf
f
min, bort-om berg och dju - - - - pa
grön, och där trä-den ä - - - - - ro
f
bort-om berg, bort-om berg och dju-pa
och där trä-den med blom-mor ä - - ro
p
da - - - - lar, allt un-der så grö-nan en lind.
pryd - - - da med blom-mor, som dof-ta så skönt.
p

3. Där står ock hälsobrunnen:
en levande källa så klar,
vilkens like ej är funnen,
som Salomo skrivit har.

4. Min själ, du göre dig redo
den gena vägen att gå,
över berg och torra heden
förr'n natten oss faller uppå!

15. "Som stjärnan uppå himmelen så klar".

Andante con moto. **Svensk folkvisa.**

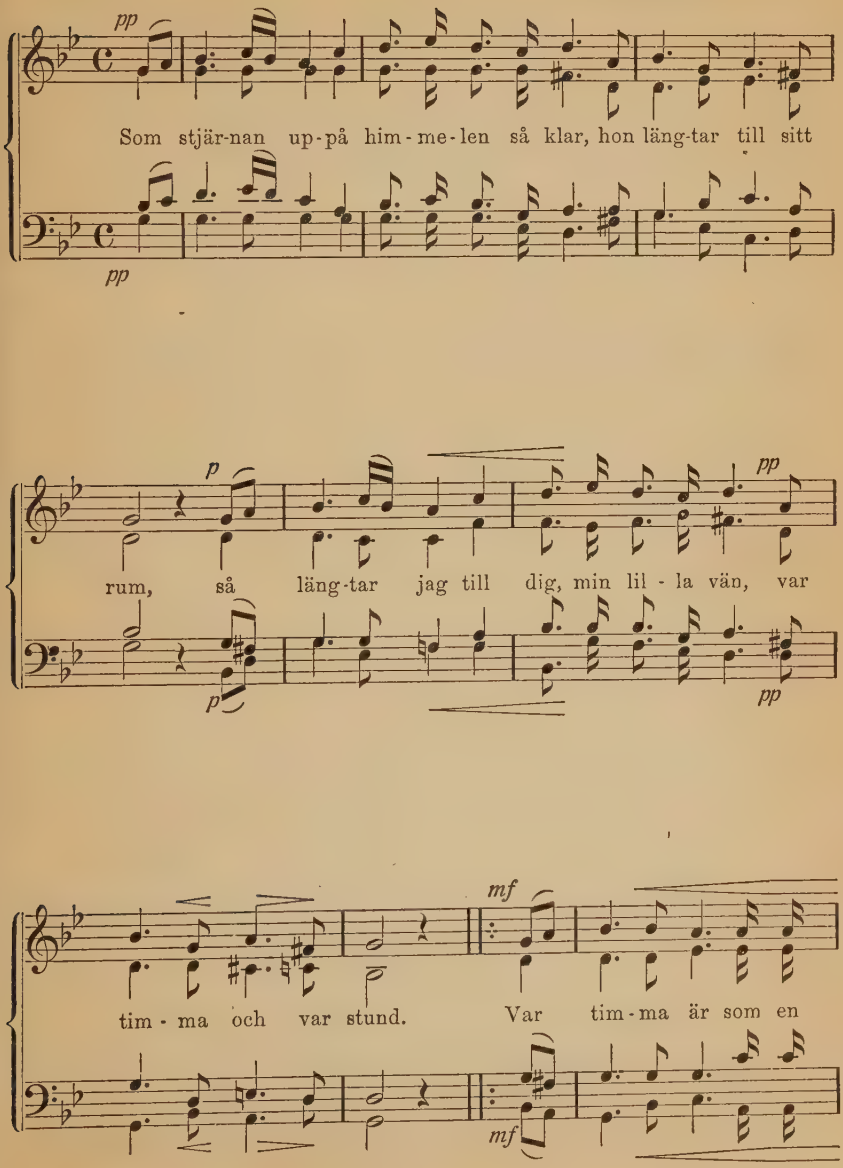

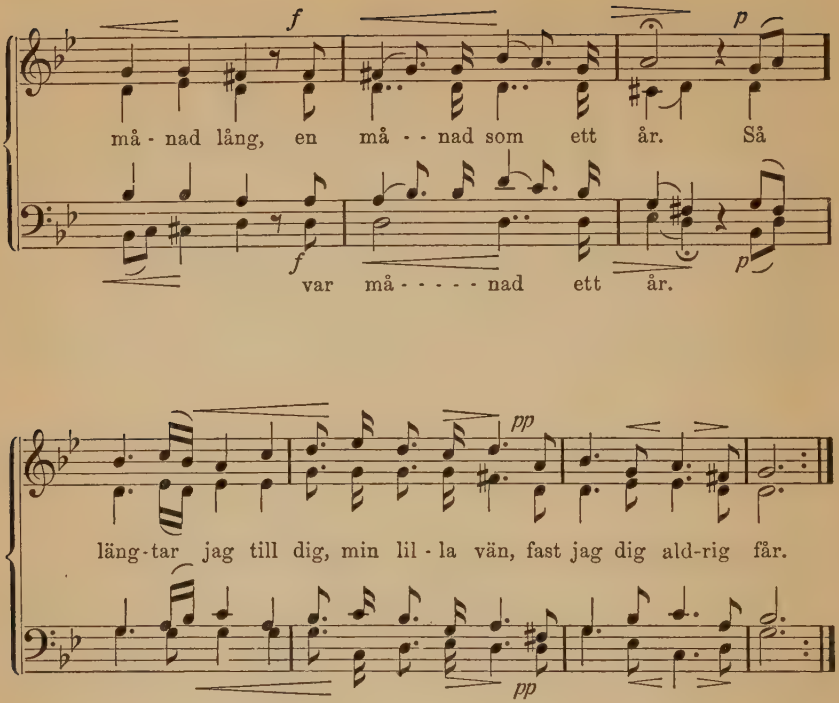

16. Aftenstemning.

Andantino. **Norsk folkmelodi.**

mf
Röd - me paa Sö og Li - er, og lyd - lös Taus-hed og yn - dig
mf
f
mf
Fred till ro - lig Slum-mer Na - tu - ren vi - er. De grön-ne
f
mf
Stran - de sig stil - le blan - - de i Sö - ens Spejl med de blan - ke
dim.
Van - de, der fan - ge dem, der fan - ge dem.
dim.

J. Moe.

17. Paa Fjeldtoppen.

Andantino. **Norsk folkmelodi.**

mf
pp.
1. Naar Mor-gen-rö-den lu - - - er med Glans fra Ös-ter-
2. Naar Nat-tens Stjer-ne flam - - mer höjt o - ver dunk-le
- led, jeg til din Hyt - te sku - - - er fra Fjel - de - top-pen
Jord, hos dig i stil - le Kam - - mer min he - le Tan-ke
ned. O, var jeg nu der in - - - - de, o,
bor. Og naar du Ly - set sluk - - - ker, og
dim.
tur - de min Ven - in - - - de jeg væk - ke med et Kys.
naar du Ö - jet luk - - - ker, da be - der jeg med dig!

C. Borgaard.

18. Sætervise.

Andante con moto. **Norsk folkmelodi.**

mf
1. Til Fjel-det maa jeg flyt-te, naar Græ-set spi-rer frem.
I Da-len staar min Hyt-te, den er mit Glæ-des Hjem.
mf
2. Paa Fjel-det Stor-me hvi-ne hen o-ver Ur og Myr;
i Da-len gam-le Sti-ne for-tel-ler E-ven-tyr.
Allegro.
p
1. Men nu hvi-ler So-len sig mat paa Aa-sen, og nu vaagne Nat-tens
2. Men nu har jeg la-vet Drav-le og My-se, og nu er jeg pynted med
p
Men nu hvi-ler So-len, og
Men nu har jeg la-vet, og
f
kjö-li-ge Vin-de, og Stu-den staar in-de og brø---ler i
Söl-jer og Rin-ge; o, hör, hvor de klin-ge, o se, hvor de
f
nu vaag-ne vin-de,
nu er jeg pyn-ted;
rall.
Adagio.
morendo.
p
pp
Baasen ly-se!
Nu er det Lördagskveld. Su-ril, su-ril, su-ril, su-ril, lej!
rall.
pp
morendo.

C. P. Riis.

19. Roeskilde.

Allegro maestoso. **Dansk folkmelodi.**

mf
Fra Is - e - fjor-den det bru - ser i Kon - ge - gra - ve - nes
mf
p
By; om gam-le Tid det su - - ser, det hvis-ker om Ti - der
p
pp
cresc.
fz
nye. Blandt Konger Sax-o hvi - ler, Bisp Vil-lum hos Kong Svend, fra
pp
cresc.
fz
pp
Gra-ven Mar-gre - - te smi - - ler med Fred til Nor-dens Mænd.
pp

B. S. Ingeman.

20. "O arma, käraste moder."

Adagio. **Finsk folkvisa.**

p dolce.

O ar - ma, kä - ras - te mo - der, du dy - ra, som föd - de

p dolce.

mf

mig till träl för den hår - da värl - den på nö - dens bitt - ra

mf

mf *f* *p*

stig, till träl för den hår - da värl - den på nö - dens bitt - ra

mf *p*

Jag har ej land el - ler tor - va, ej fa - ders arv el - ler
mf
ritard.
stig. Jag har ej tor - va, ej fa - - - ders
mf
ritard.
stöd;
a tempo
f
ritard.
stöd; ej råd av vän el - ler frän - de, ej skydd i sorg och
a tempo
f
ritard.
a tempo
p
nöd. O ar - ma, kä - ras - te mo - der, du dy - ra, som föd - de
p
a tempo
mf
mig till träl för den hår - da värl - den på nö - dens bitt - ra stig.
mf

21. "Vid älvens strand."

Andante. **Finsk folkvisa.**

p cresc. rit.
1. Vid älvens strand jag så gär-na dröj-de i min ung-doms
2. Vid sam-ma älv jag å-ter sit-ter; ti-den li-der så
p cresc. rit.
a tempo f
säl-la dar, där fåg-lar sjung-a och böl-jan plas-kar,
långsamt nu. O, vil-le af-to-nen snart blott kom-ma,
a tempo f
p rit. a tempo f
träd-den gung-a för vin-dens fläkt, där fåg-lar sjung-a och
att min älsk-ling jag fing-e se, o, vil-le af-to-nen
p rit. a tempo f
p poco a poco rit. e dim.
böl-jan plas-kar, träd-den gung--a för vin-dens fläkt.
snart blott kom-ma, att min älsk-ling jag fing-e se!
p poco a poco rit. e dim.

22. Björneborgarnas marsch.

Tempo di marcia.

f
Sö-ner av ett folk, som blött på Nar-vas hed, på Po-lens sand, på
Bort, bort vi-la, rast och fred! En storm är lös, det ljung-ar eld, och
f
Leip-zigs slät-ter, Lüt-zens kul-lar! Än har Finlands kraft ej dött, än
fält-ka-no-nens ås-ka rul-lar. Fram-åt, fram-åt led vid led! På
kan med o-väns blod ett fält här fär-gas rött.
tapp-re män se tapp-re fä-ders an-dar ned.
Äd-las-te mål oss ly - - - - - ser på vår ba-na;
ly-ser på vår ba - - - na;
oss ly - - - - - ser på vår ba-na;

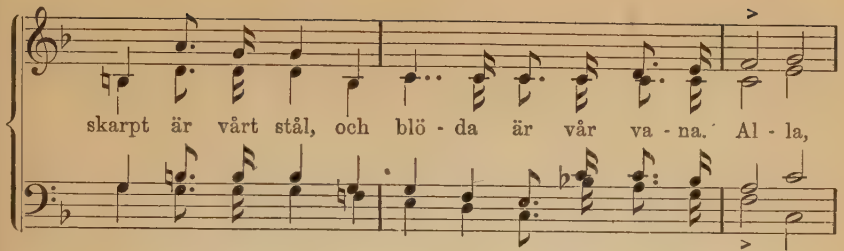
skarpt är vårt stål, och blö - da är vår va - na. Al - la,

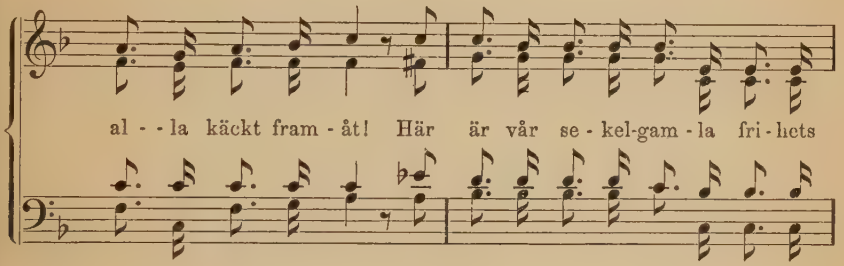
al - - la käckt fram - åt! Här är vår se - kel-gam - la fri - hets

mf
skö - na stråt. Lys, du fa - na, se - - ger-säll, lys,
f
mf
Lys högt du se - - ger - - säl - la fa-na,

sli - - ten av stri - - - der se'n en forn - tids da'r;
sli - - ten av stri - der se'n en grå - nad forn - tids da'r;

fram, fram vårt äd - la, här - ja - de stan-dar!
f
fram, fram, vårt äd - - - - - la, här - ja - de stan-dar! Än
f
fram, fram, vårt äd - la, här - ja - de stan-dar!
finns en flik med Fin-lands gam - la fär - ger kvar!

J. L. Runeberg.

23. Finska rytteriets marsch under trettioåriga kriget.

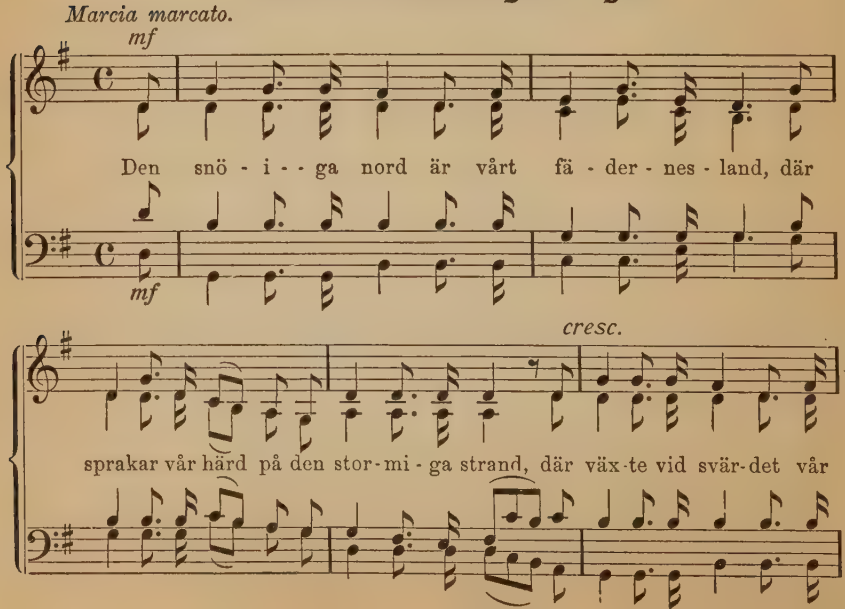
Marcia marcato.
mf
Den snö - i - - ga nord är vårt fä - der - nes - land, där
mf
cresc.
sprakar vår härd på den stor-mi - ga strand, där väx-te vid svär-det vår

här - da - de arm, där glöd - de för tro och för ä - ra vår barm.
f
Vi vatt - na - de i Ne - vans våg vår frus - tan - de häst, han
f
ff
sam ö - ver Weichseln så glatt som till fest, han bar ö - ver Rhen vårt
ff
(Fine.)
1.
häm - nan - de stål, han drack ut - ur Do - nau kej - sa - rens skål.

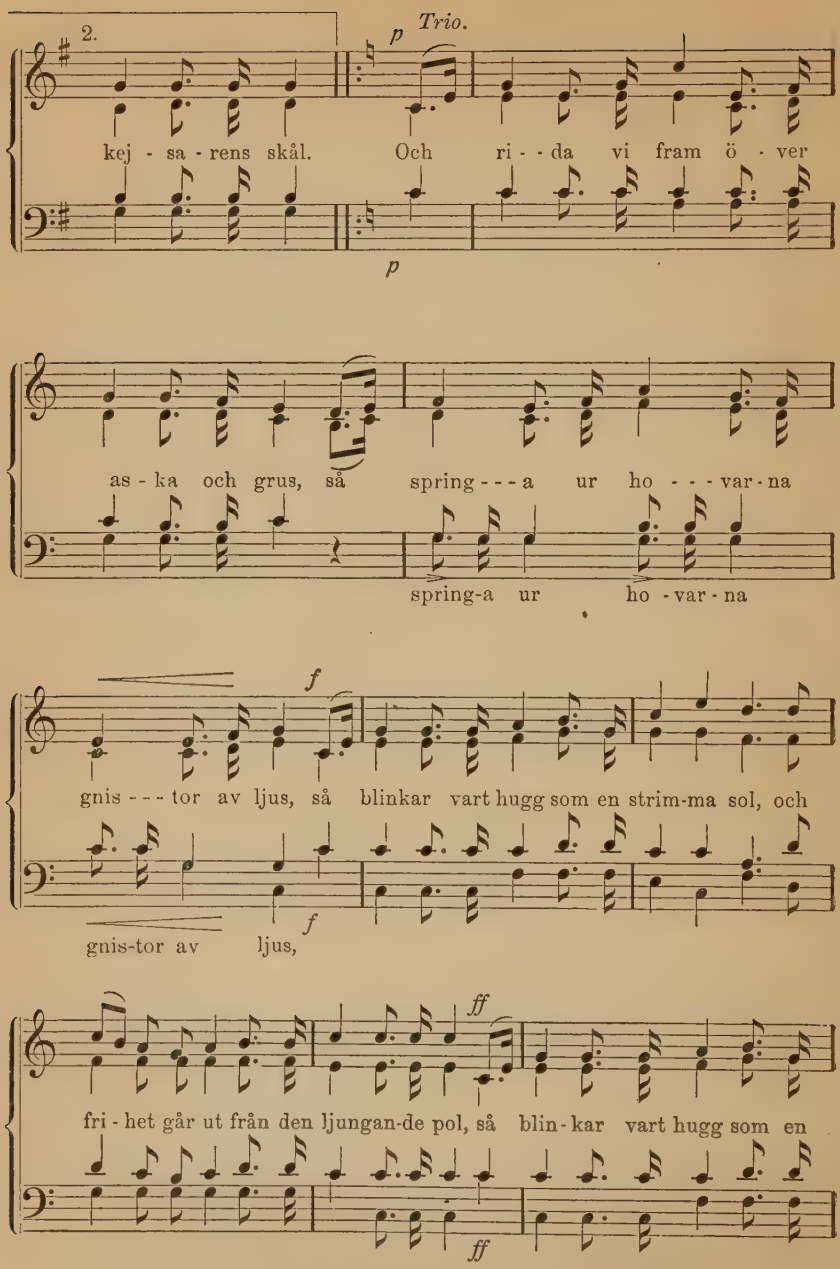
2.
p
Trio.
kej - sa - rens skål. Och ri - - da vi fram ö - ver
p
as - ka och grus, så spring - - - a ur ho - - - var - na
spring-a ur ho - var - na
f
gnis - - - tor av ljus, så blinkar vart hugg som en strim-ma sol, och
f
gnis-tor av ljus,
ff
fri - het går ut från den ljungan-de pol, så blin - kar vart hugg som en
ff

Z. Topelius.

24. Julsång.

Ej för långsamt.

Melodi från medeltiden.

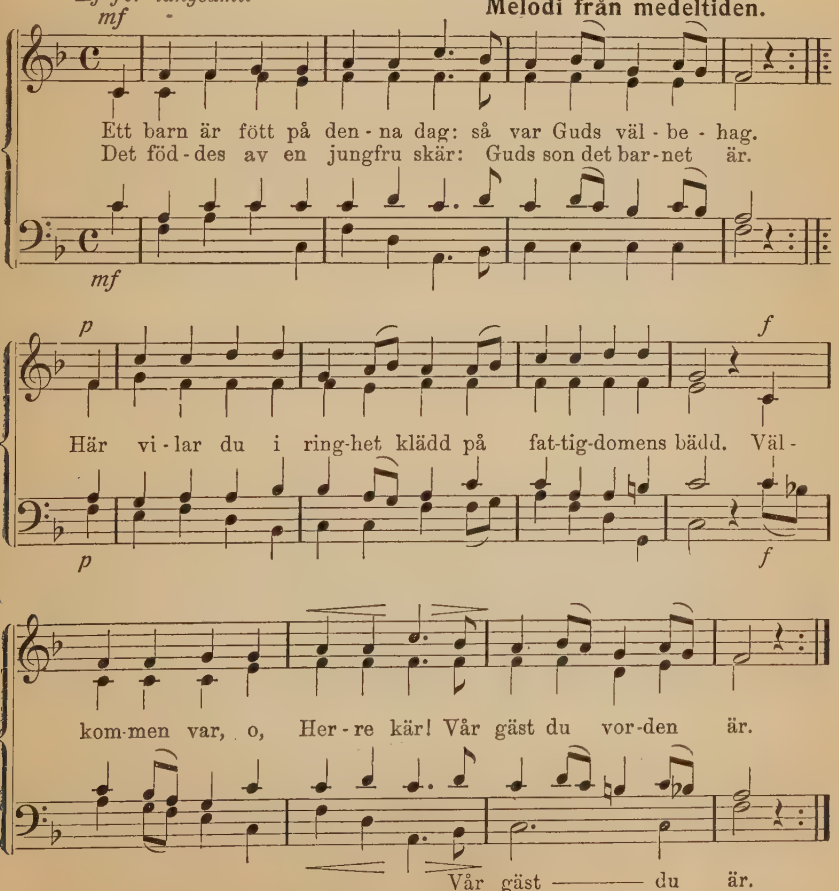
mf
Ett barn är fött på den - na dag: så var Guds väl - be - hag.
Det föd - des av en jungfru skär: Guds son det bar-net är.
mf
p
Här vi - lar du i ring-het klädd på fat-tig-domens bädd. Väl -
p
f
kom-men var, o, Her - re kär! Vår gäst du vor-den är.
Vår gäst ——— du är.

25. Julsång.

Andante. **Siciliansk folkmelodi.**

pp
p
1. O, du här - li - ga, o, du sa - li - ga, nå - de-
2. O, — — — — — — — — — — —
pp
p
p
cresc.
bring-an - de ju - le - tid! Krist' va-re häl - sad! Värl - den är
— — — — — — He - - li - ga or - - det män - ska är
p
cresc.
fp
f
dim.
fräl - sad. Fröj - da, fröj - da dig, o kris - ten - - het!
vor - det. Fröj - da dig, —— o kris - ten - - het!
fp
f
dim.
Fröj - da dig, o kris - ten - - het!

26. Skotsk krigssång.

Allegro moderato. **Skotsk melodi.**

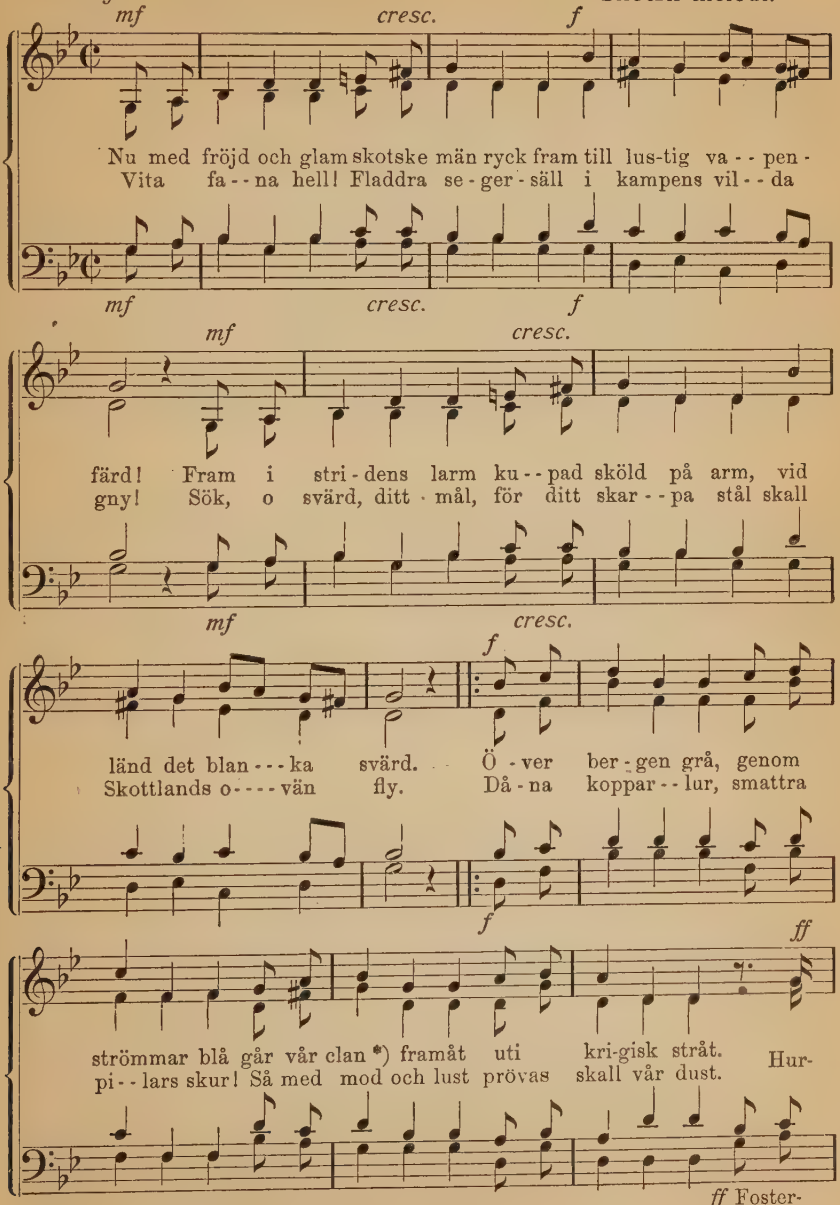
mf
cresc.
f
Nu med fröjd och glam skotske män ryck fram till lus-tig va - - pen -
Vita fa - - na hell! Fladdra se - ger - säll i kampens vil - - da
färd! Fram i stri - dens larm ku - - pad sköld på arm, vid
gny! Sök, o svärd, ditt - mål, för ditt skar - - pa stål skall
länd det blan - - - ka svärd. Ö - ver ber - gen grå, genom
Skottlands o - - - - vän fly. Då - na koppar - - lur, smattra
ff
strömmar blå går vår clan *) framåt uti kri-gisk stråt. Hur-
pi - - lars skur! Så med mod och lust prövas skall vår dust.
ff Foster-
Och när

*) clan (klänn) skotskt släktnamn.

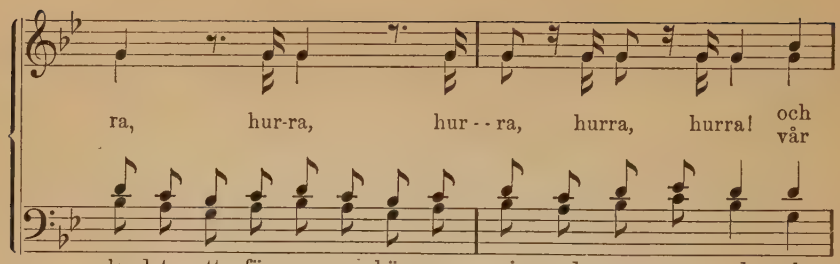
ra, hur-ra, hur--ra, hurra, hurra! och vår
landet att för--svara käm-pa vi med manna--mod och
fi--en-den är slagen hö--ja vi i segerns stund vår

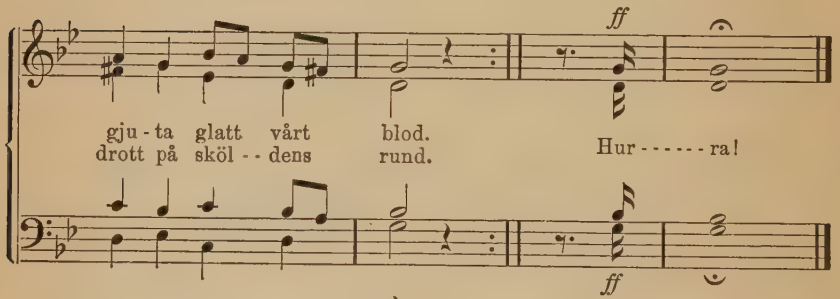

27. Aftonklockan.

Andante. **Fr. Abt.**

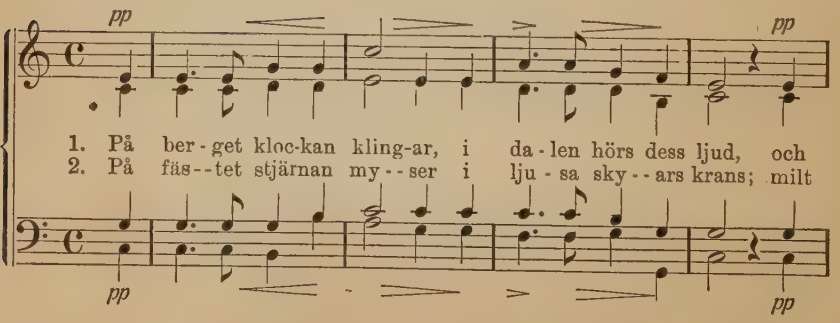

poco a poco crescendo
f
p
pp
up - på bö-nens ving - - - - ar lyfts sjä - len upp till Gud. I
må - nen den be - - ly - - - - - ser med här - lig sil - ver-glans. Från
poco a poco crescendo
f
I väs - - ter
Från fäl - tet
väs - ter sky - - - ar glim - - - - ma, tyst nal - kas nat - - tens
fäl - tet hem - - åt i - - - - - - - la de tröt - ta för att
sky - - - - - - ar glim - - - - ma i nat - - - - - - - - - - - - tens
hem - - - - - åt i - - - - - - la de tröt - - - - - - - - - - - - ta,
cresc.
f
tim - - - - - ma. Allt läng-tar ef - - ter ro, snart vi - lar ä - ven
vi - - - - - - la i nat-tens lju - va ro, — — — — —
cresc.
f
ff
pp
pp
du i stil - la ro, i stil - - la ro!
— — — — — — — —
ff
pp
pp

28. Sommarkväll.

Moderato. **Fr. Abt.**

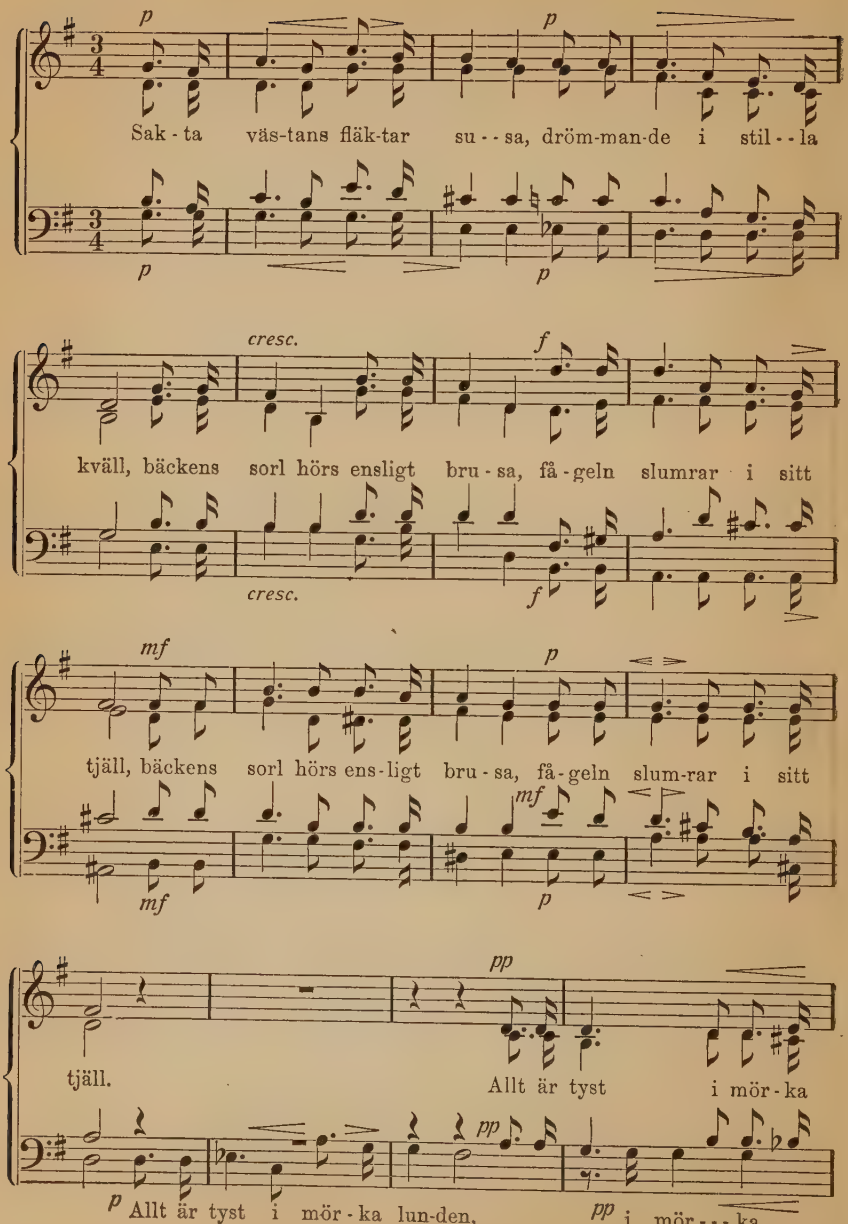
p
Sak - ta väs-tans fläk-tar su - - sa, dröm-man-de i stil - - la
cresc.
f
kväll, bäckens sorl hörs ensligt bru - sa, få - geln slumrar i sitt
mf
p
tjäll, bäckens sorl hörs ens-ligt bru - sa, få - geln slum-rar i sitt
pp
tjäll.
Allt är tyst i mör - ka
Allt är tyst i mör - ka lun-den,
i mör - - - ka

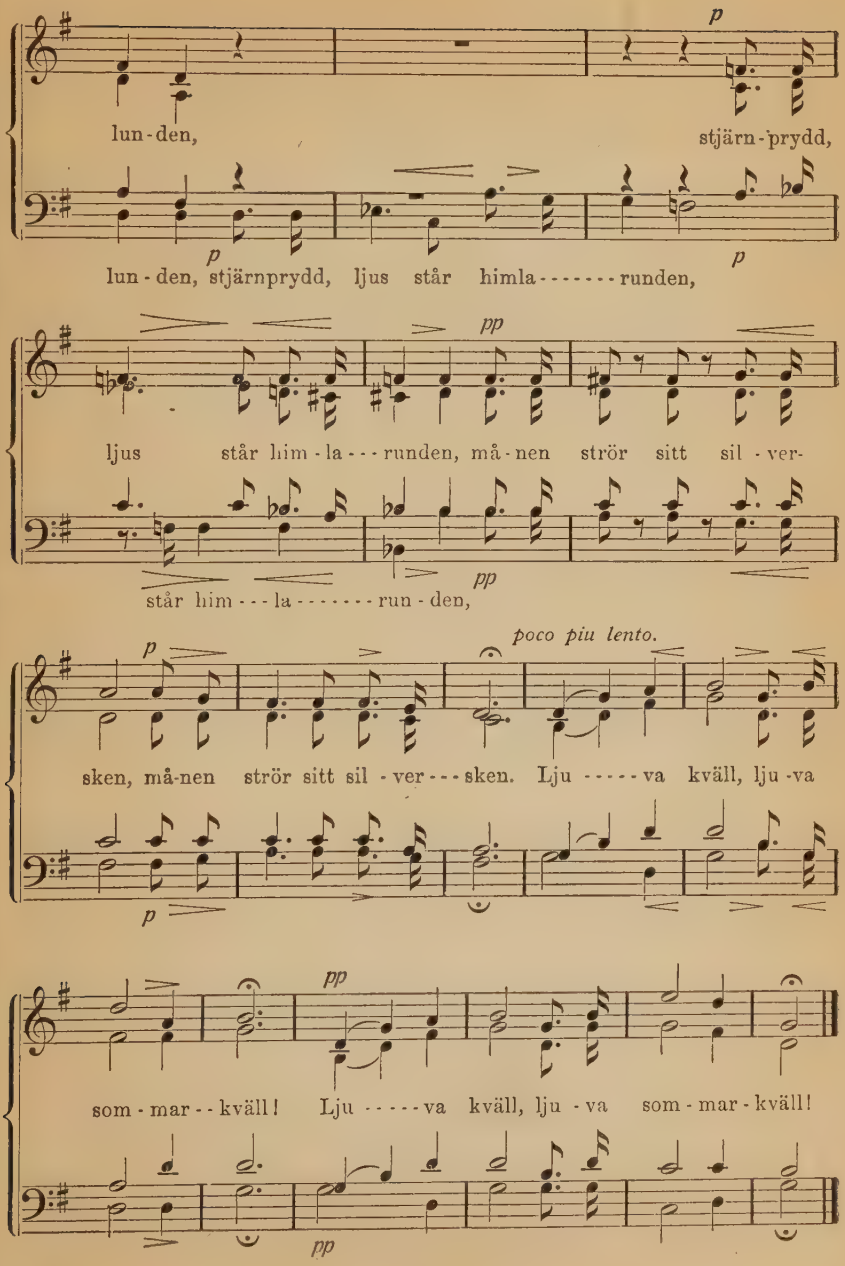
p
lun-den, stjärn-prydd,
p p
lun-den, stjärnprydd, ljus står himla-------runden,
pp
ljus står him-la---runden, må-nen strör sitt sil-ver-
pp
står him---la--------run-den,
poco piu lento.
p
sken, må-nen strör sitt sil-ver---sken. Lju-----va kväll, lju-va
p
pp
som-mar--kväll! Lju-----va kväll, lju-va som-mar-kväll!
pp

29. Koral ur Matteus-Passionen.

J. S. Bach.

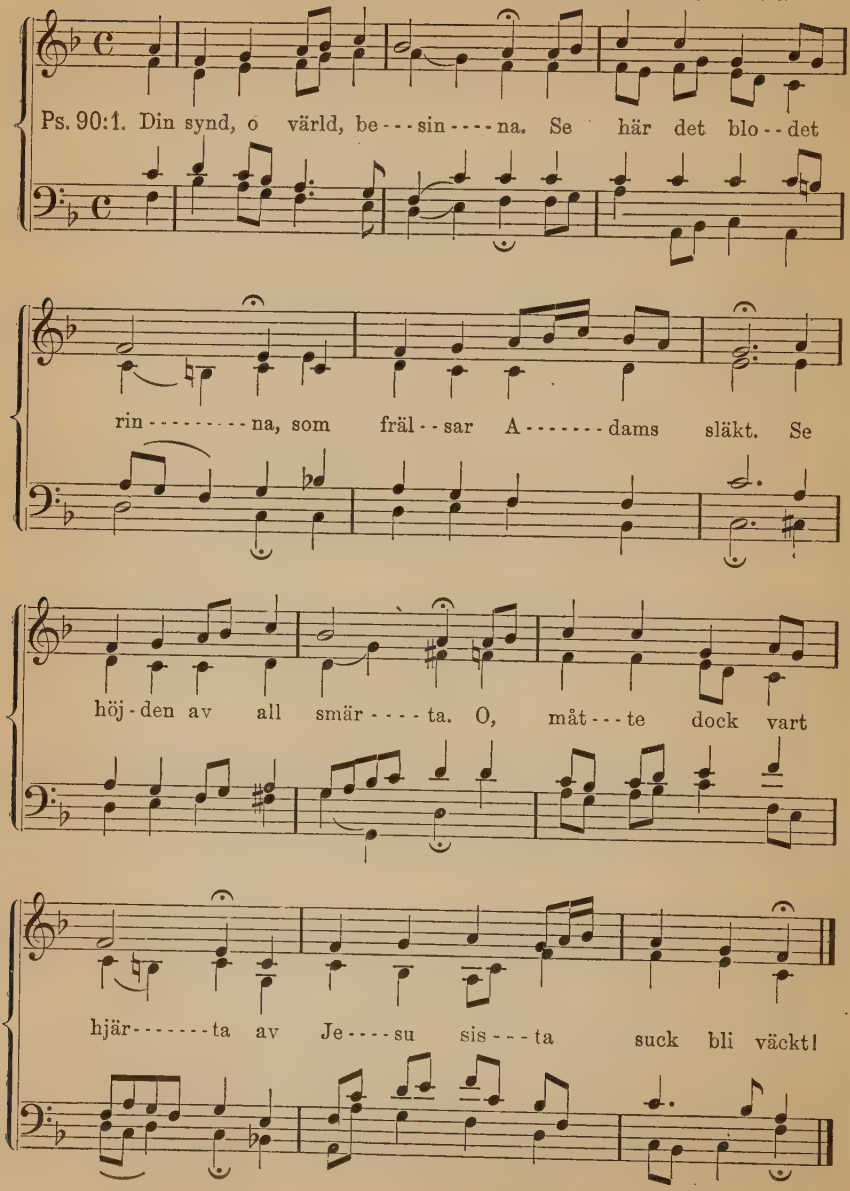
Ps. 90:1. Din synd, o värld, be - - - sin - - - - na. Se här det blo - - det
rin - - - - - - - - - na, som fräl - - sar A - - - - - - - dams släkt. Se
höj - den av all smär - - - - ta. O, måt - - - te dock vart
hjär - - - - - - - ta av Je - - - - su sis - - - ta suck bli väckt!

30. Koral.

Satt av **J. S. Bach.**

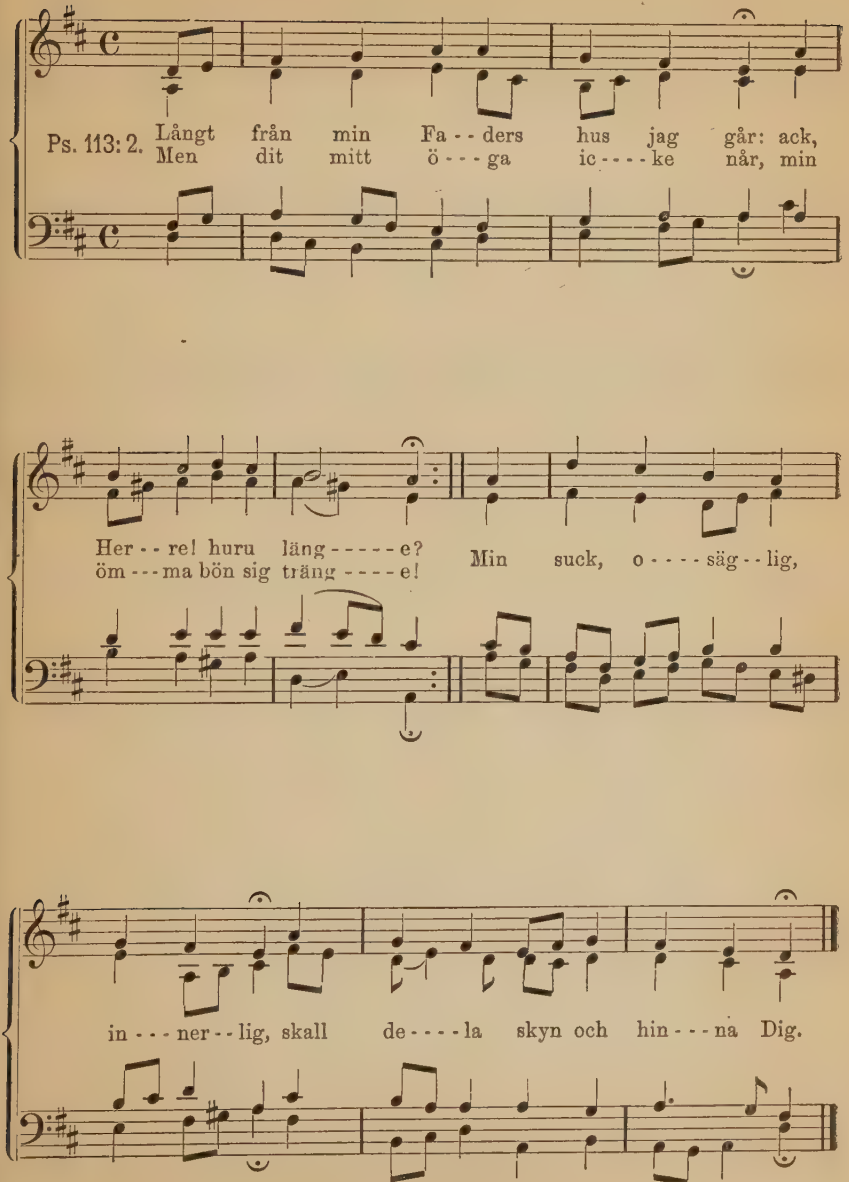
Ps. 113: 2. Långt från min Fa - - ders hus jag går: ack,
Men dit mitt ö - - - ga ic - - - - ke når, min
Her - - re! huru läng - - - - - e?
öm - - - ma bön sig träng - - - - e!
Min suck, o - - - - säg - - lig,
in - - - ner - - lig, skall de - - - - la skyn och hin - - - na Dig.

31. Koral.

Satt av **J. S. Bach.**

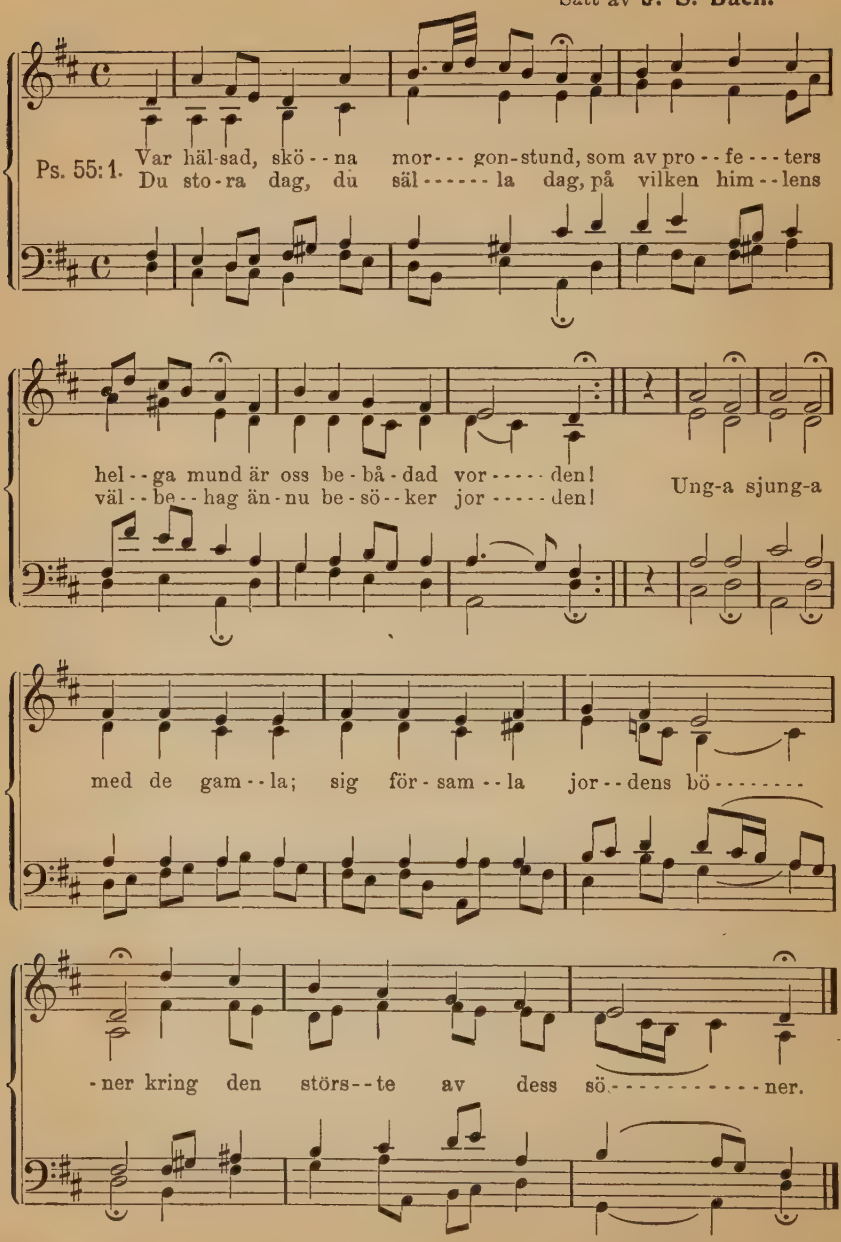
Ps. 55:1.
Var häl-sad, skö--na mor--- gon-stund, som av pro--fe---ters
Du sto-ra dag, du säl------la dag, på vilken him--lens
hel--ga mund är oss be-bå-dad vor-----den!
väl--be--hag än-nu be-sö--ker jor-----den!
Ung-a sjung-a
med de gam--la; sig för-sam--la jor--dens bö--------
-ner kring den störs--te av dess sö-----------ner.

32. "Aldrig en Iris."

Andantino. C. M. Bellman.

p
Ald - rig en I - - - - ris på des - - - sa ble-ka fält
Och des - sa löv - - trän vid da - - gens lju - sa rand
mins - ta
ald - rig
minsta blomma ploc - kat till vällukt i sin her - des tält.
ald-rig få-geln loc - - kat till Floras fest vid Mälar'ns strand.
blom - ma ploc - kat till väl-lukt i sin her - des tält.
få - - geln loc - - kat till Flo - ras fest vid Mälar'ns strand.
p Aldrig hördes lärkan nån'sin spela
Ald - - - - - - - - - - rig spe - - - - - - la för att turturduvans
p
Ald - - - - - - - - - - rig spe - - - - - - la för att
cresc.
kval för - - de - - la, som i ro, som i ro
cresc.

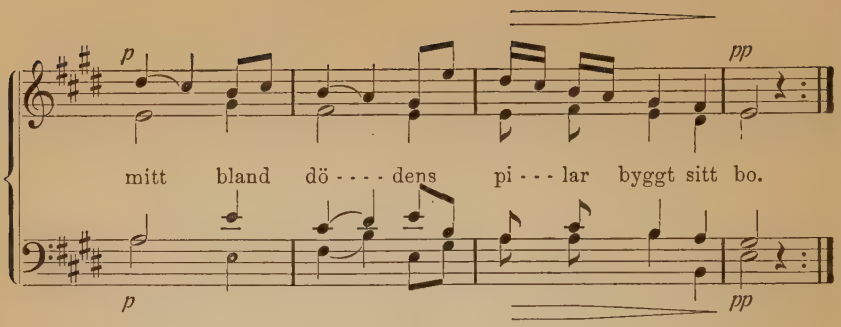

33. "Böljan sig mindre rör."

Andante.
dolce

C. M. Bellman.

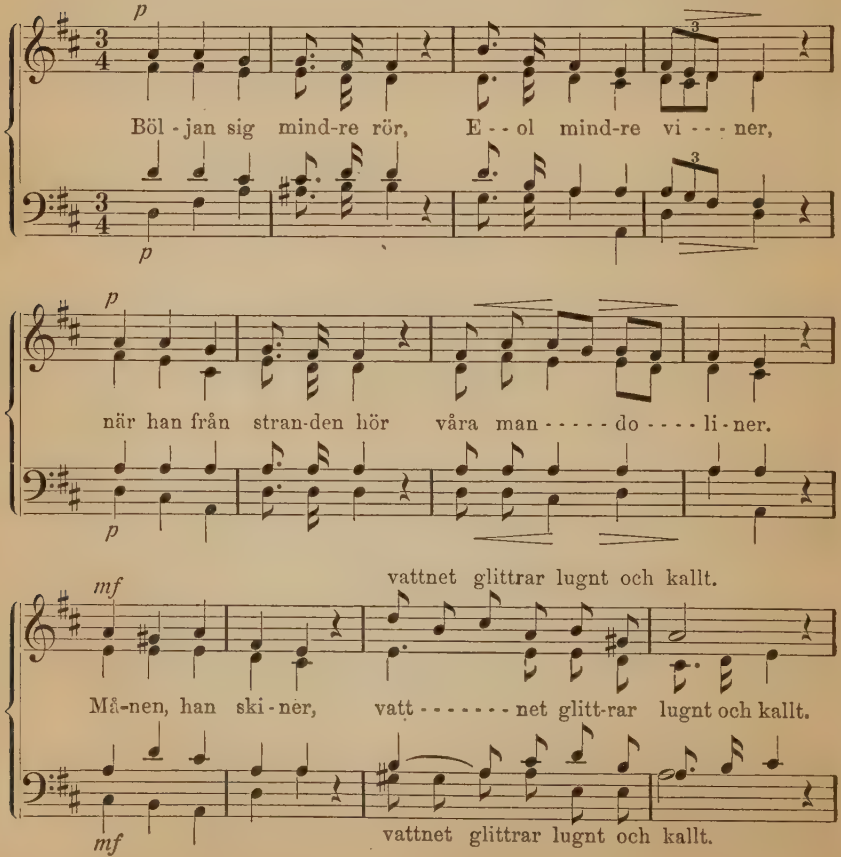
p
Böl - jan sig mind-re rör, E - - ol mind-re vi - - - ner,
p
p
när han från stran-den hör våra man - - - - - do - - - - li - ner.
p
mf
vattnet glittrar lugnt och kallt.
Må-nen, han ski - ner, vatt - - - - - - - net glitt-rar lugnt och kallt.
mf
vattnet glittrar lugnt och kallt.

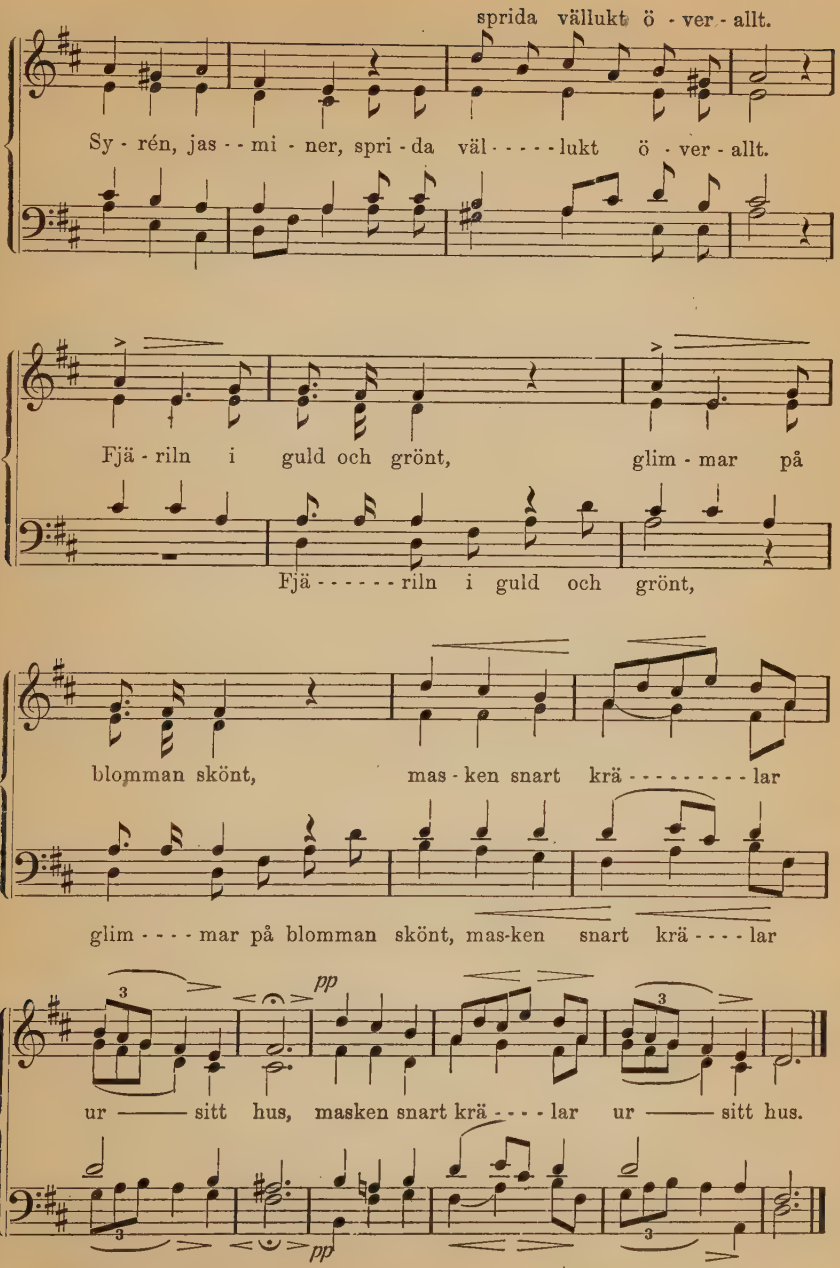
sprida vällukt ö - ver - allt.
Sy - rén, jas - - mi - ner, spri - da väl - - - - - lukt ö - ver - allt.
Fjä - riln i guld och grönt, glim - mar på
Fjä - - - - - - riln i guld och grönt,
blomman skönt, mas - ken snart krä - - - - - - - - - lar
glim - - - - mar på blomman skönt, mas-ken snart krä - - - - lar
pp
ur —— sitt hus, masken snart krä - - - - lar ur —— sitt hus.
pp

34. "Fjäriln vingad syns på Haga."

Andante. C. M. Bellman.

p
Fjä - riln ving-ad syns på Ha - - ga mel-lan dimmors frost och
Ha - - ga, i ditt skö - te rö - jes grä-sets brodd och grö - na
p
dun sig sitt grö - - na skjul till - - - la - - ga och i
plan. Stolt i di - - na ränn - lar hö - jes gung-an-
mf
blomman sin pau - - - - lun. Mins - - ta kräk i kärr och
- de den vi - - - ta svan. Längst ur sko - gens gle - - sa
mf
p
sy - - ra, nyss av so - - lens vär - - ma väckt, till en
kamrar hö - ras tä - - - ta å - - ter - - - - skall än från
p

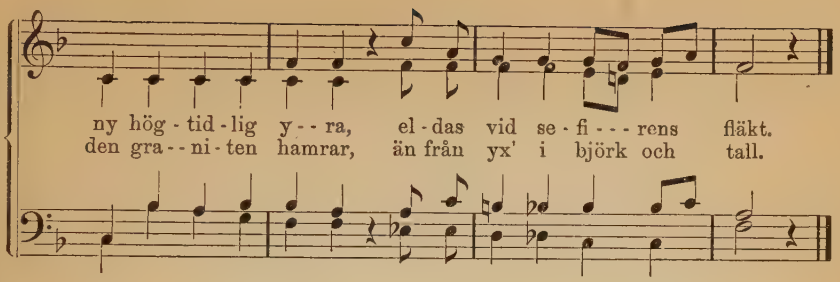

35. "Liksom en herdinna."

Pastorale. **C. M. Bellman.**

p
1. Lik-som en her - din - na, högtidsklädd, vid käl - lan en Ju - ni -
2. Så hölj - de min nymf på Flo - ras fest ett en - kelt och skiftat
p
- dag hop - - - le - - tar ur grä - sets ro - - si - - ga bädd sin
flor, då hon, ut - - av Mollberg bju - den till gäst, ut
mf
pryd - nad och små be - - - - - hag, och ej bland väppling,
till förs - ta tor - - pet for, det tor - - pet lil - - - la,
mf

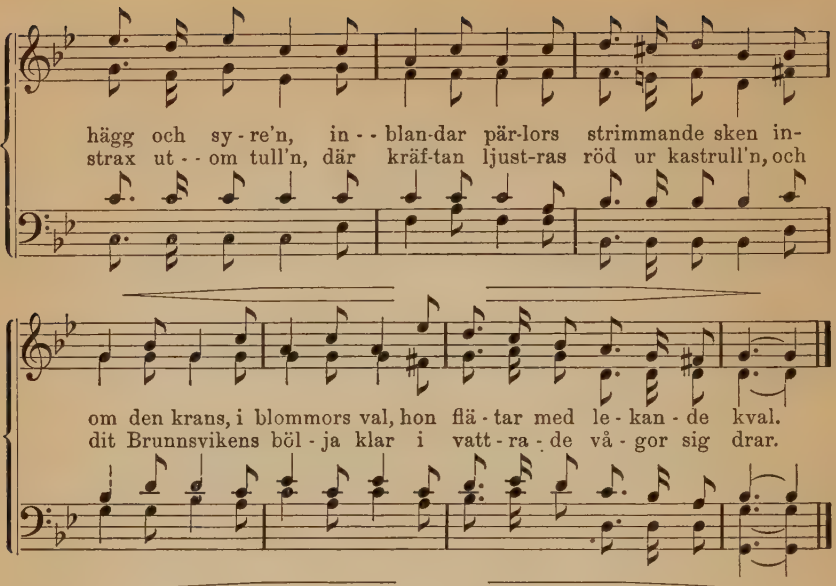
hägg och sy - re'n, in - - blan-dar pär-lors strimmande sken in-
strax ut - - om tull'n, där kräf-tan ljust-ras röd ur kastrull'n, och
om den krans, i blommors val, hon flä - tar med le - kan - de kval.
dit Brunnsvikens böl - ja klar i vatt - ra - de vå - gor sig drar.

36. "Opp, Amaryllis."

Menuetto. **C. M. Bellman.**

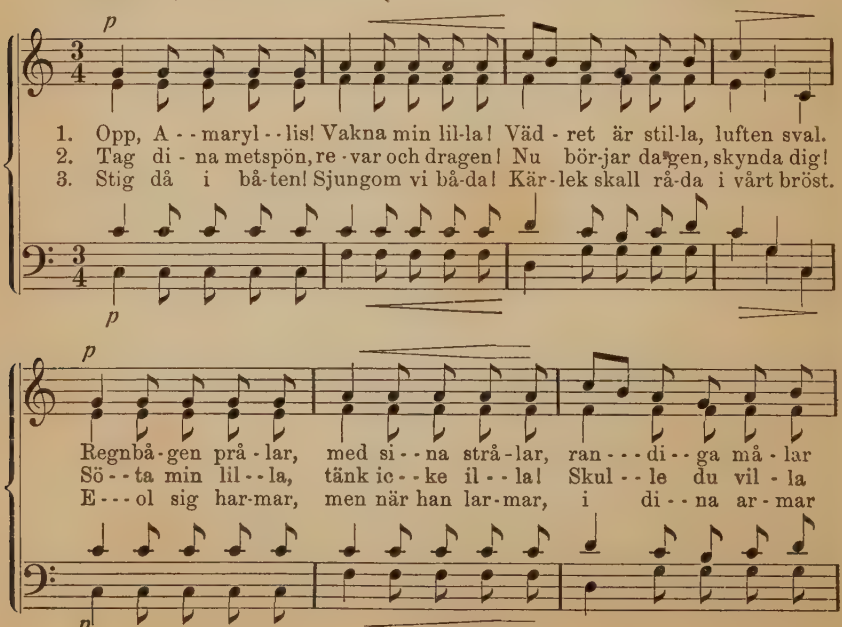
p
1. Opp, A - - maryl - - lis! Vakna min lil-la! Väd - ret är stil-la, luften sval.
2. Tag di - na metspön, re - var och dragen! Nu bör-jar da-gen, skynda dig!
3. Stig då i bå-ten! Sjungom vi bå-da! Kär-lek skall rå-da i vårt bröst.
Regnbå-gen prå - lar, med si - - na strå - lar, ran - - - di - - ga må - lar
Sö - - ta min lil - - la, tänk ic - - ke il - - la! Skul - - le du vil - la
E - - - ol sig har-mar, men när han lar-mar, i di - - na ar - mar

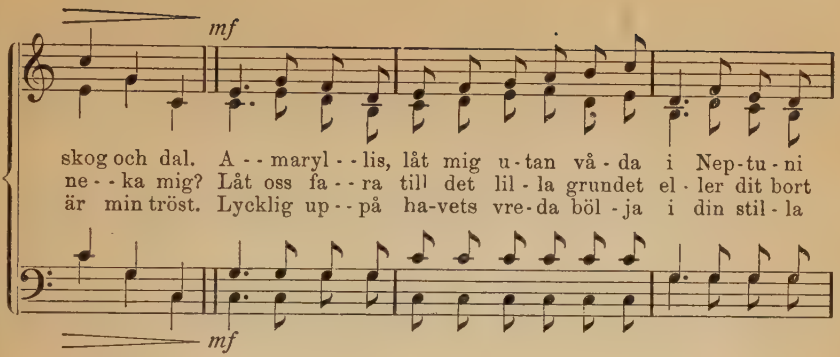
mf
skog och dal. A - - maryl - - lis, låt mig u - tan vå - da i Nep - tu - ni
ne - - ka mig? Låt oss fa - - ra till det lil - la grundet el - ler dit bort
är min tröst. Lycklig up - - på ha-vets vre - da böl - ja i din stil - la
mf

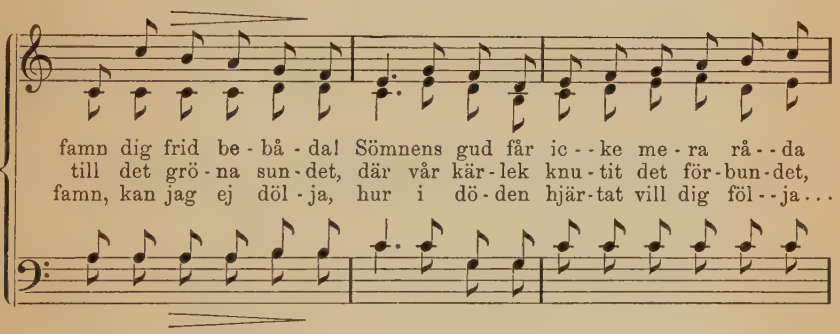
famn dig frid be - bå - da! Sömnens gud får ic - - ke me - ra rå - - da
till det grö - na sun - det, där vår kär - lek knu - tit det för - bun - det,
famn, kan jag ej döl - ja, hur i dö - den hjär - tat vill dig föl - - ja...

3 3 3
i di - - na ö - - gon, i suc - kar och tal!
varö - - - ver Thir - sis så har - ma - - de sig!
Sjungen, si - - - re - - ner, och här - men min röst!
3 3
i di - - na ö - - - - - - - - - - gon, i suc - - kar och tal!
var - ö - - - - ver Thir - - - - - - - - - sis så harma - - - - de sig!
Sjung-en, si - - - re - - - - - - - - - - ner, och här - men min röst!

37. "Solen glimmar, blank och trind."

Allegretto. C. M. Bellman.

p
1. So - len glimmar blank och trind, vattnet likt en spe-gel!
2. Seg-len flad-dra, sku-tan går, Jär-ker tar sin ly--ra;
3. Movitz! stöt åt dem i lur'n, som på sku---tan fa--ra!
mf
Små-ning-om upp--blå-ser vind i de fall---na se-gel:
ly--ran brummar, böl-jan slår, allt med våld och y--ra.
»Ol--le du, vad kostar tjur'n?» Lyss-na, vad de sva-ra!
f
vimpeln sträcks, och med en år' Ol--le på en hö-båt står;
Sku-tan knar-kar, bräcklig, gles, vimpelns fläkt i toppen ses.
»Hör var är ni hem-ma, ni?» »I-från Lof-ön kom-ma vi
mf
Ker-stin ur ka---ju-tan går, skju-ter lås och re-gel.
Tup-pen gol så sträv och hes — nu slog kloc--kan fy-ra.
med grönsa-ker, sel--le--ri, mjölk och äpp---len kla-ra.»
mf

38. "Storm och böljor tystna re'n."

Menuetto. **C. M. Bellman.**

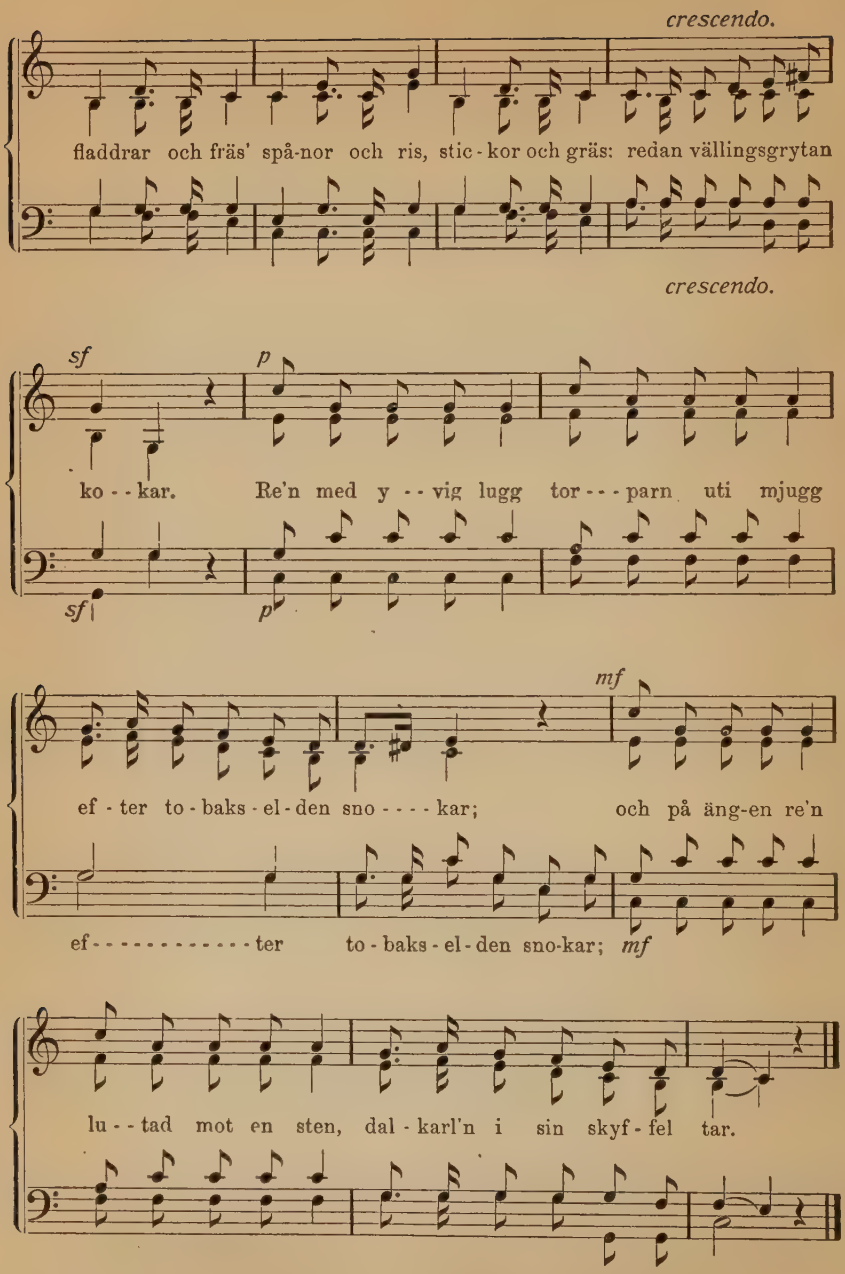
crescendo.
fladdrar och fräs' spå-nor och ris, stic-kor och gräs: redan vällingsgrytan
crescendo.
sf
p
ko--kar. Re'n med y--vig lugg tor---parn uti mjugg
sf
p
mf
ef-ter to-baks-el-den sno----kar; och på äng-en re'n
ef-----------ter to-baks-el-den sno-kar;
mf
lu--tad mot en sten, dal-karl'n i sin skyf-fel tar.

39. "O, huru stilla."

Adagio. **F. B. Benecken.**

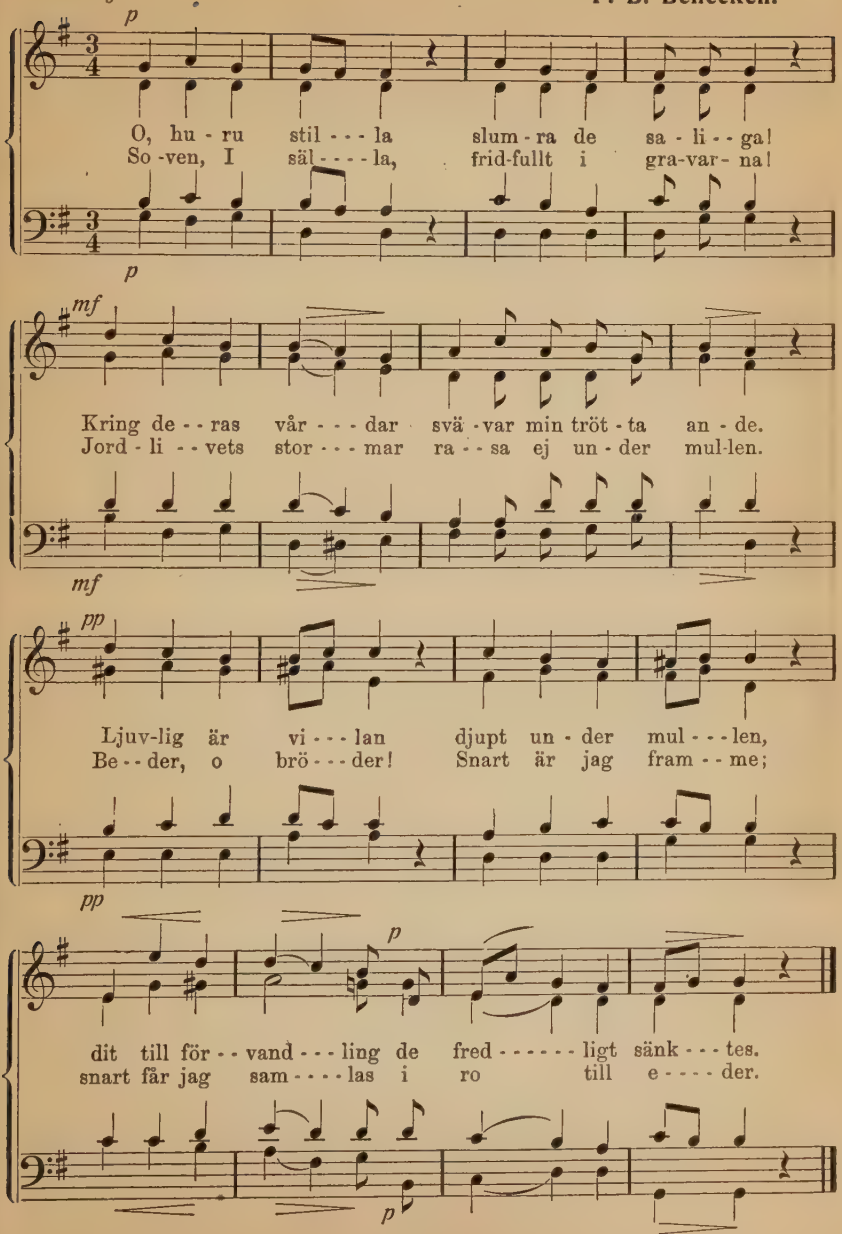
p
O, hu - ru stil - - - la slum - ra de sa - li - - ga!
So - ven, I säl - - - - la, frid-fullt i gra-var- na!
p
mf
Kring de - - ras vår - - - dar svä - var min tröt - ta an - de.
Jord - li - - vets stor - - - mar ra - - sa ej un - der mul-len.
mf
pp
Ljuv-lig är vi - - - lan djupt un - der mul - - - len,
Be - - der, o brö - - - der! Snart är jag fram - - me;
pp
p
dit till för - - vand - - - ling de fred - - - - - - ligt sänk - - - tes.
snart får jag sam - - - - las i ro till e - - - - der.
p

Gudm. Silfverstolpe.

40. Engelbrekts-marschen.*

Tempo di marcia. **Aug. Blanche.**

ppp
fff

Tågom fram u - - ti stri - - - den för fä - der - nesland, mot för-

ppp
fff

-tryc - ka - rens våld - - - - samma här - jan - - de hand, och mot

nor - dis - ka folk än - nu frihet skall le, ty åt oss himlen se - - ger skall

se - - - ger, ja

ge!

Tå - - gom fram för vårt land, att med

se - - ger skall ge!

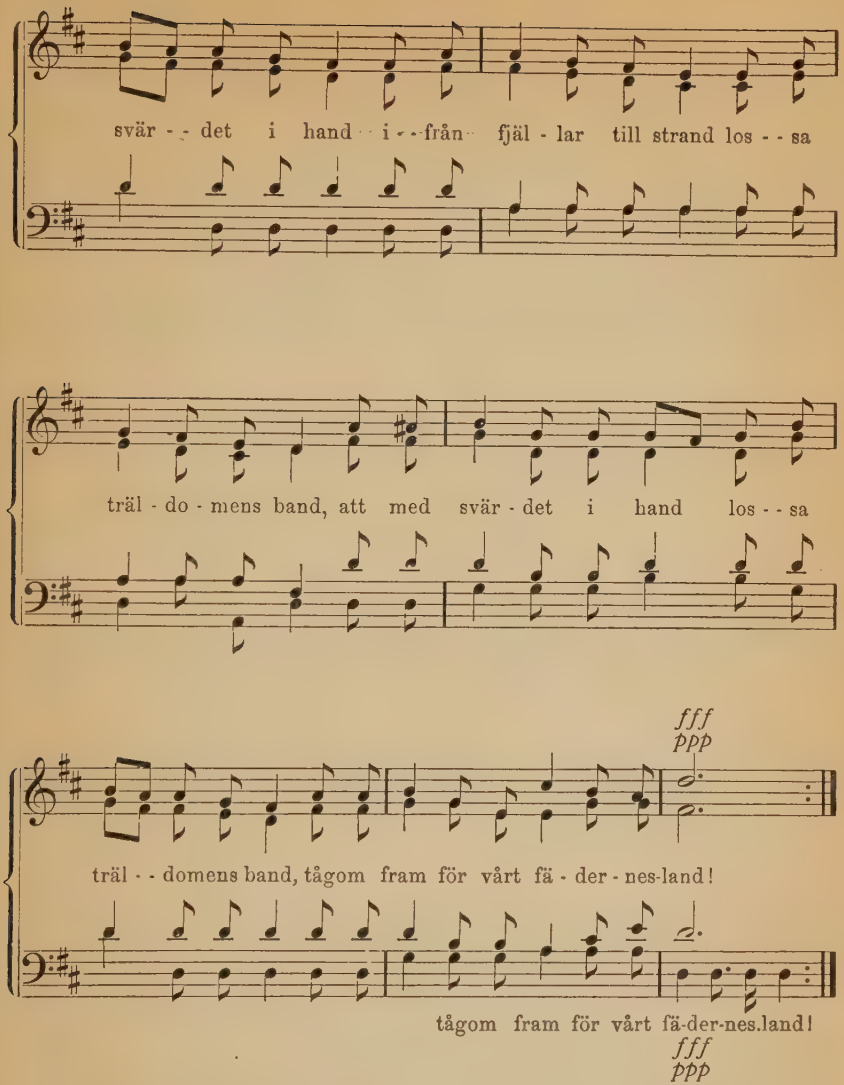
svär - - det i hand i - - från fjäl - lar till strand los - - sa
träl - do - mens band, att med svär - det i hand los - - sa
fff
ppp
träl - - domens band, tågom fram för vårt fä - der - nes-land!
tågom fram för vårt fä-der-nes.land!
fff
ppp

Aug. Blanche.

---

* Sjunges två gånger: börjas 1:a gången *ppp* och utföres poco a poco crescendo till *fff,* varmed börjas 2:dra gången, för att poco a poco diminuendo åter sluta *ppp.* Härigenom imiteras en från fjärran sig närmande och åter avlägsnande skara.

41. Israels herde.

D. Bortniansky.

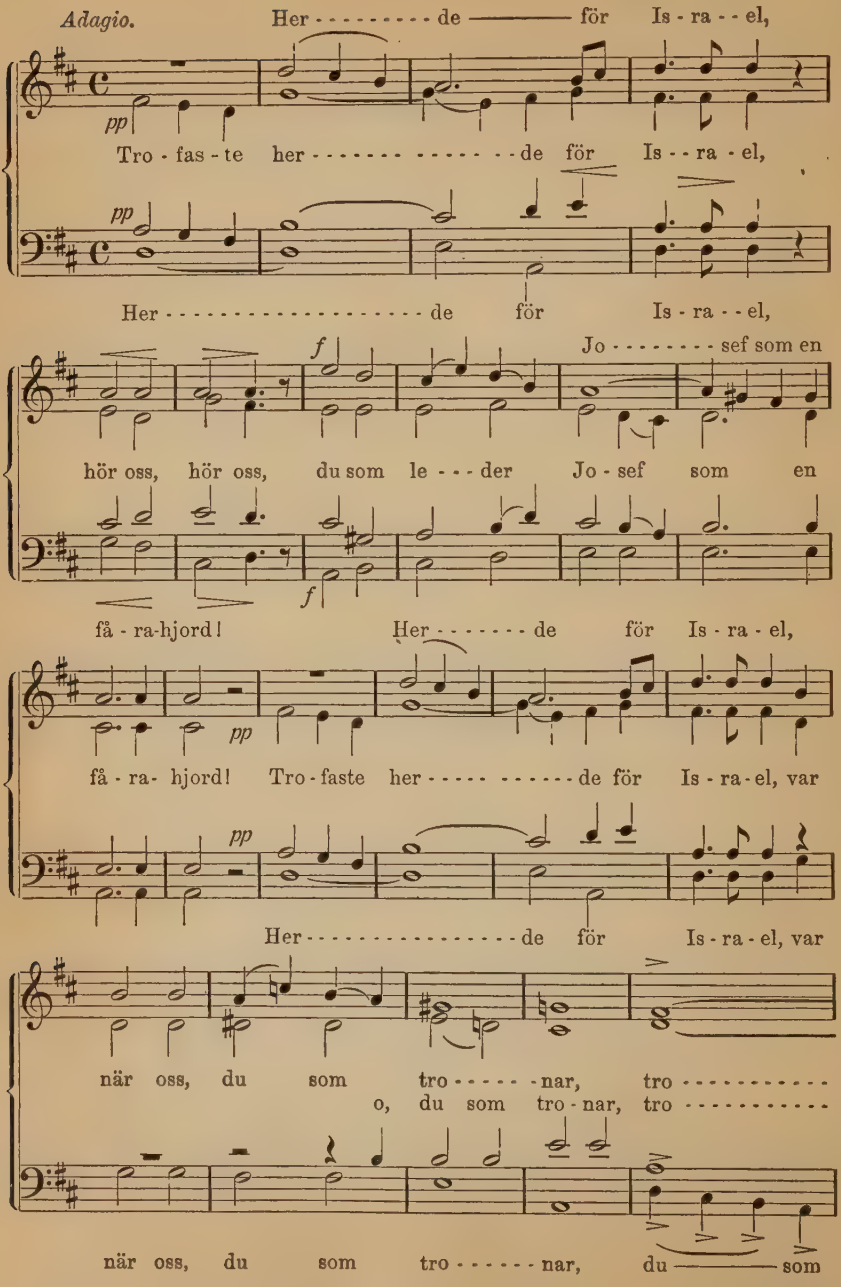
Adagio.
Her - - - - - - - - de ——— för Is - ra - - el,
pp
Tro - fas - te her - - - - - - - - - - - - - de för Is - - ra - el,
pp
Her - - - - - - - - - - - - - - - - - - - de för Is - ra - - el,
f
Jo - - - - - - - - sef som en
hör oss, hör oss, du som le - - - der Jo - sef som en
f
få - ra-hjord! Her - - - - - - - de för Is - ra - el,
pp
få - ra- hjord! Tro - faste her - - - - - - - - - - de för Is - ra - el, var
pp
Her - - - - - - - - - - - - - - - - - de för Is - ra - el, var
när oss, du som tro - - - - - - nar, tro - - - - - - - - - - -
o, du som tro - nar, tro - - - - - - - - - - -
när oss, du som tro - - - - - - nar, du ——— som

42. "Kommen till mig!"

Ej för långsamt. **M. L. Bradshaw.**

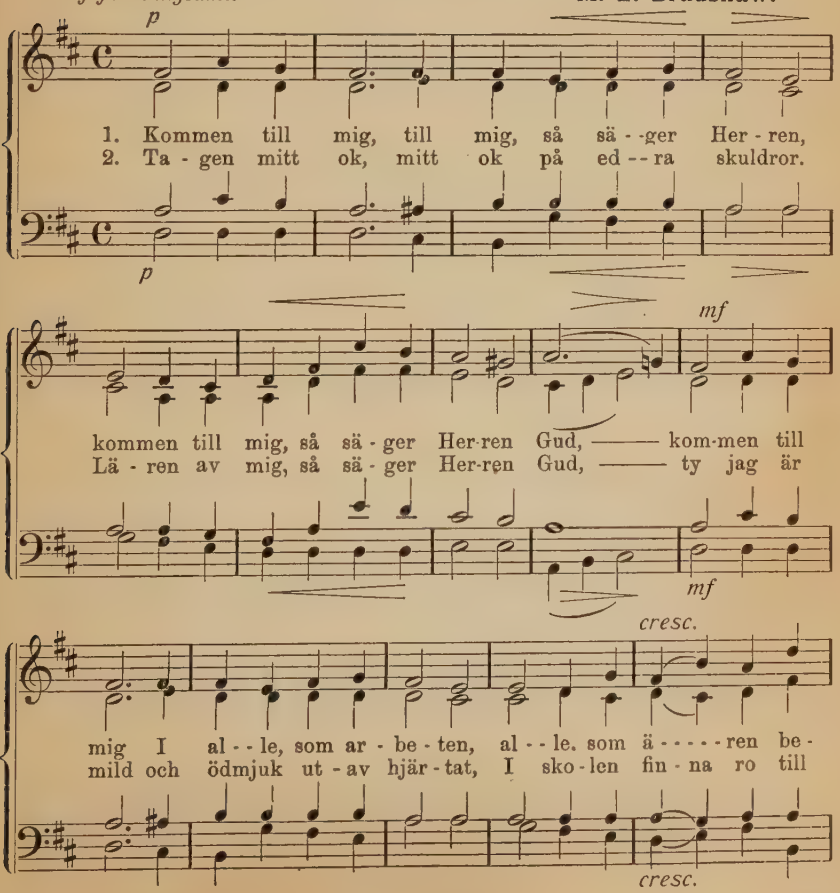
p
1. Kommen till mig, till mig, så sä-ger Her-ren,
2. Ta-gen mitt ok, mitt ok på ed-ra skuldror.
p
mf
kommen till mig, så sä-ger Her-ren Gud, kom-men till
Lä-ren av mig, så sä-ger Her-ren Gud, ty jag är
mf
cresc.
mig I al-le, som ar-be-ten, al-le. som ä-ren be-
mild och ödmjuk ut-av hjär-tat, I sko-len fin-na ro till
cresc.

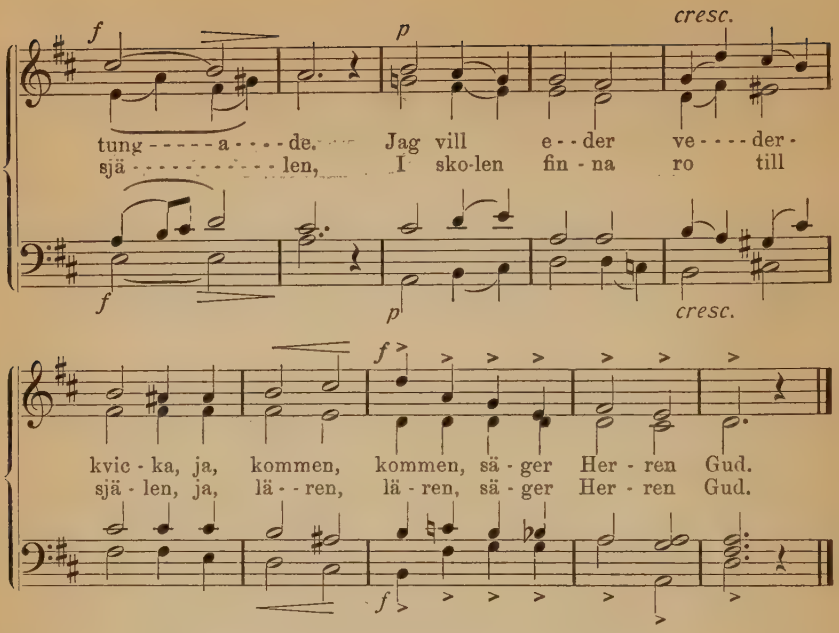
f
p
cresc.
tung - - - - - a - - - - de. Jag vill e - - der ve - - - - der -
sjä - - - - - - - - - - len, I sko-len fin - na ro till
f
p
cresc.
f
kvic - ka, ja, kommen, kommen, sä - ger Her - ren Gud.
sjä - len, ja, lä - - ren, lä - ren, sä - ger Her - ren Gud.
f

43. Sætergjentens Söndag.

Andante sostenuto. **Ole Bull.**

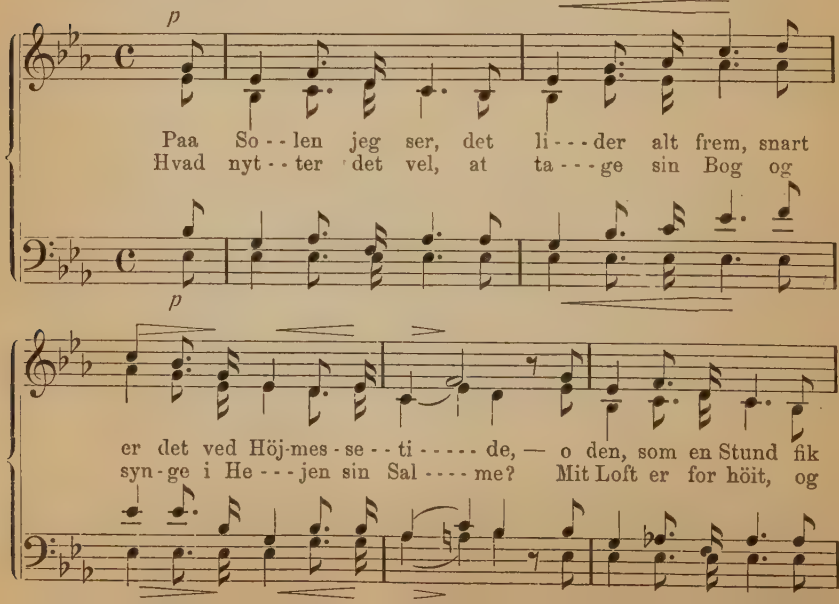
p
Paa So - - len jeg ser, det li - - - der alt frem, snart
Hvad nyt - - ter det vel, at ta - - - ge sin Bog og
p
er det ved Höj-mes - se - - ti - - - - - de, — o den, som en Stund fik
syn - ge i He - - - jen sin Sal - - - - me? Mit Loft er for höit, og

mf
önske sig hjem blandt Folk, som paa Kir - ke - vej skri - - - de! Naar
her er det dog, som To - ner - ne bleg - ne og fal - - - me. O,
mf
cresc.
f
Sol - ski - ven sti - ger lidt, saa den staar der midt o - ver Skardet i
den som i Dag fik blan - de sin Röst med hans og de öv - ri - ges
cresc.
f
dim.
p
Kam - - - - - - men, da ved jeg, i Da - - - len
Stem - - - - - - - me! Gud gi - - - ve, at snart det
dim.
p
Klok - ker - ne gaar, da rin - ger fra Taar-net det sam - - men.
lak - ked mod Höst, Gud gi - - ve jeg at - - ter var hjem - - me.

Jörgen Moe.

44. Nunnesång i Vadstena kloster. (1300-talet.)

Ur Birgittas antifonarie.

Adagio. (♩ = 60.) **O. Byström.**

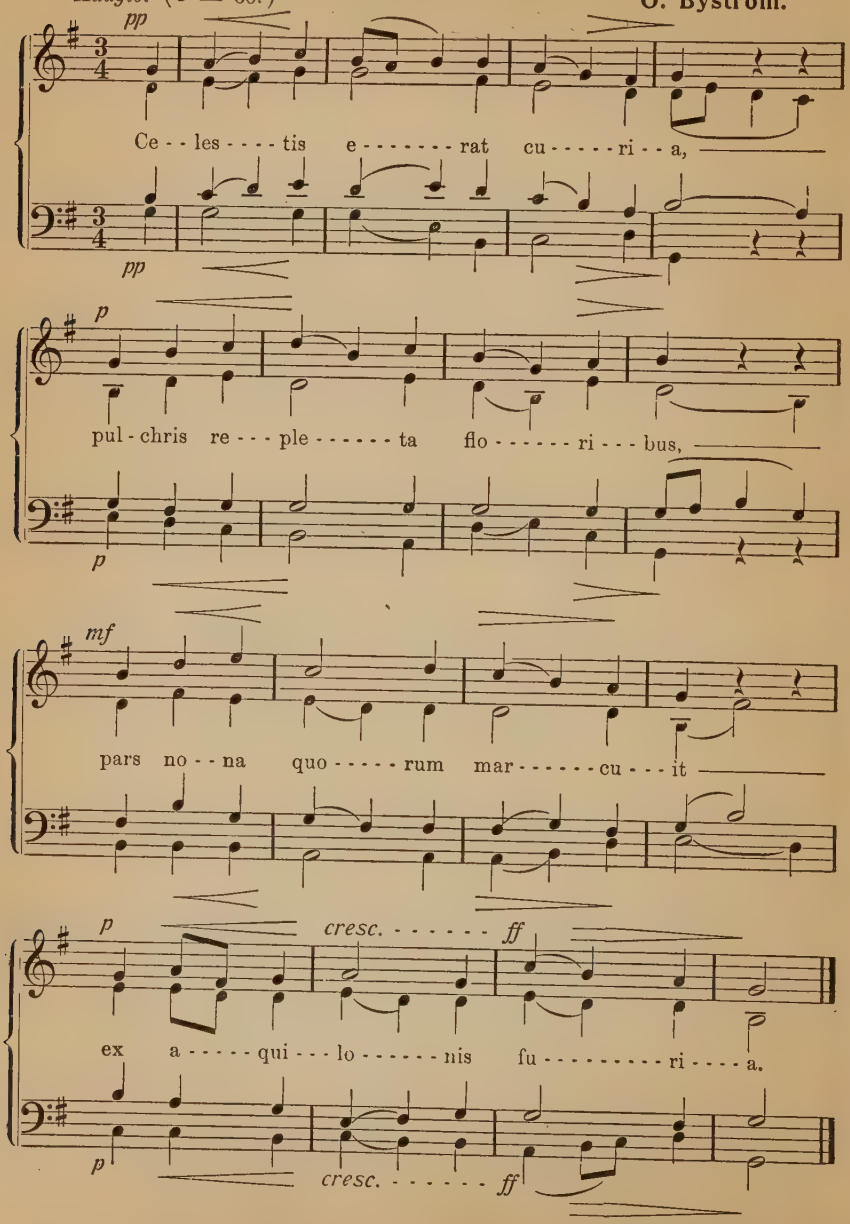
pp
Ce - les - tis e - rat cu - ri - a,
pp
p
pul - chris re - ple - ta flo - ri - bus,
p
mf
pars no - na quo - rum mar - cu - it
p
cresc. ff
ex a - qui - lo - nis fu - ri - a.
p
cresc. ff

(Jonisk kyrkotonart.)

45. Rings drapa.

Tempo di marcia.
Maestoso.

B. Crusell.

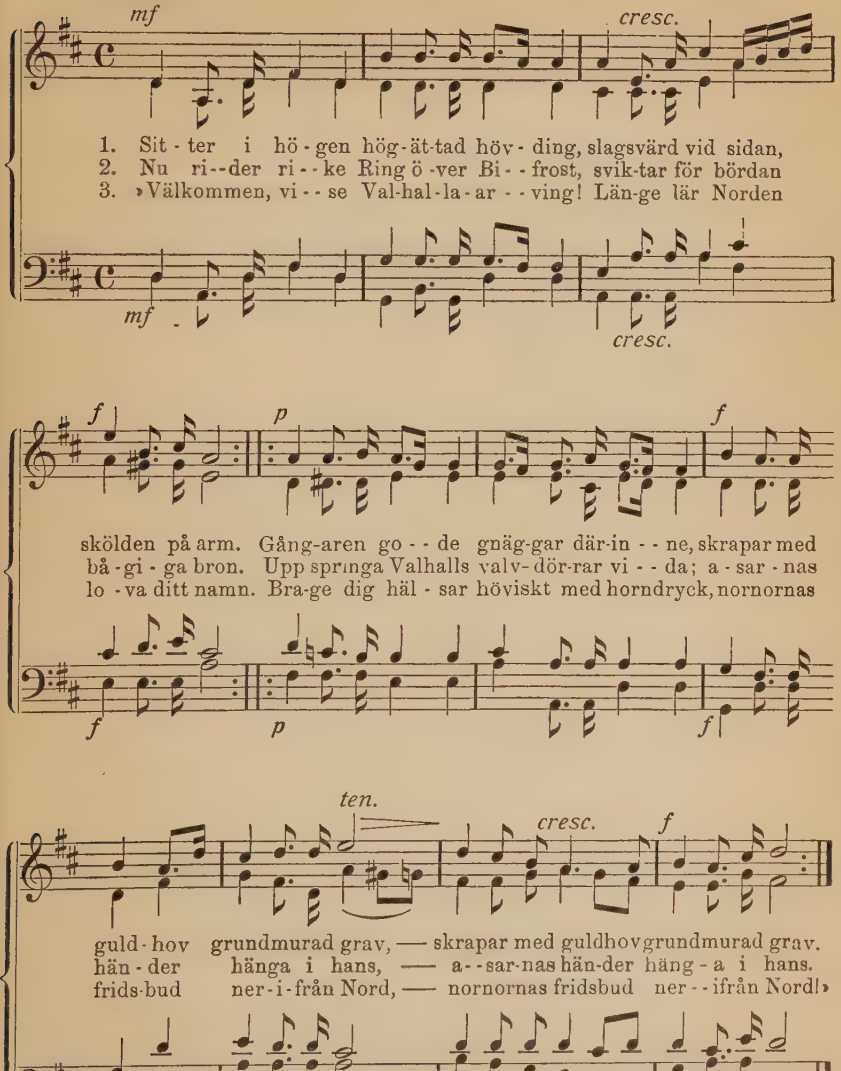
mf
cresc.
1. Sit - ter i hö - gen hög-ät-tad höv - ding, slagsvärd vid sidan,
2. Nu ri--der ri--ke Ring ö -ver Bi--frost, svik-tar för bördan
3. »Välkommen, vi--se Val-hal-la-ar--ving! Län-ge lär Norden
mf
cresc.
f
p
f
skölden på arm. Gång-aren go--de gnäg-gar där-in--ne, skrapar med
bå-gi-ga bron. Upp spri nga Valhalls valv-dör-rar vi--da; a-sar-nas
lo-va ditt namn. Bra-ge dig häl-sar höviskt med horndryck, nornornas
f
p
f
ten.
cresc.
f
guld-hov grundmurad grav, — skrapar med guldhov grundmurad grav.
hän-der hänga i hans, — a--sar-nas hän-der häng-a i hans.
frids-bud ner-i-från Nord, — nornornas fridsbud ner--ifrån Nord!»
ten.
cresc.
f

E. Tegnér.

46. "Och gossen gick sig ut i morgonstund."

Moderato. **F. A. Dahlgren.**

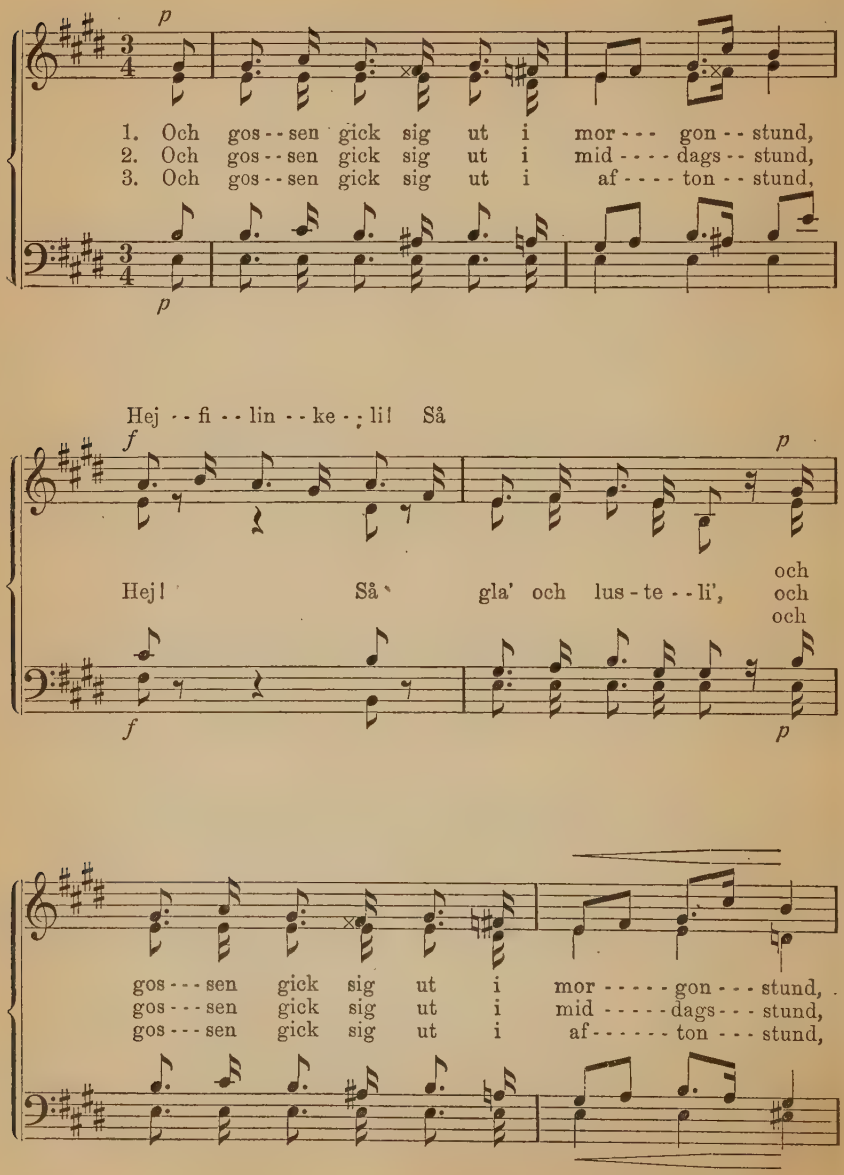
p
1. Och gos - - sen gick sig ut i mor - - - gon - - stund,
2. Och gos - - sen gick sig ut i mid - - - - dags - - stund,
3. Och gos - - sen gick sig ut i af - - - - ton - - stund,
p
Hej - - fi - - lin - - ke - - ; li! Så
f
p
Hej! Så gla' och lus - te - - li',
och
och
och
f
p
gos - - - sen gick sig ut i mor - - - - - gon - - - stund,
gos - - - sen gick sig ut i mid - - - - - dags - - - stund,
gos - - - sen gick sig ut i af - - - - - - ton - - - stund,

Hopp - la - - la - - la - - la - - la - - la - - la - - lej!
Hopp - - - - - - - la - - - - - - - - la - - la - - la - - lej!
La - - la - - la - - lej!
Då
Då
Då
Hopp - - - - - - - la - - - - - - - - la - - - - - - - - lej!
ro - - - - sendelund: »Vill du bliva min?» sa'
ro - - - - sendelund: »Vill du än bli min?» sa'
ro - - - - sendelund: »Nog kan jag bli din!» sa'
möt - te han en mö i ro - - - sen - - lund: »Vill du bli min?» sa'
möt - te han den mö i ro - - - sen - - lund: »Vill du bli min?» sa'
möt - te han den mö i ro - - - sen - - lund: »Nog blir jag din!» sa'
sa'
sa'
sa'
gos - sen.
gos - sen.
flic - kan.
»Nej, nej, nej, nej, nej!
— — — — —
— — — — —
ritard.
gos - sen.
gos - sen.
flic - kan.
»Nej, nej, nej, nej! Din blir jag väl ej,
»Nej, nej, nej! Din blir jag väl ej,
»Nej, nej, nej! Min blir du väl ej,
ritard.
gos - sen, sa' gos - sen.
gos - sen, sa' gos - sen.
flic - kan, sa' flic - kan.
»Nej!
—
—

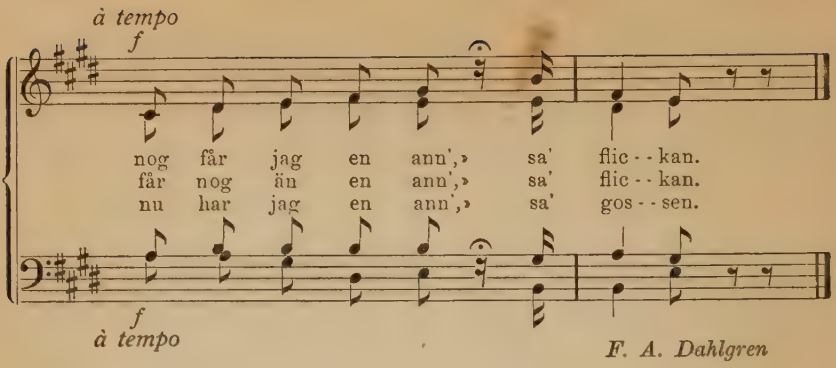

F. A. Dahlgren

47. Vårsång.

Marsch. **Fernberg.**

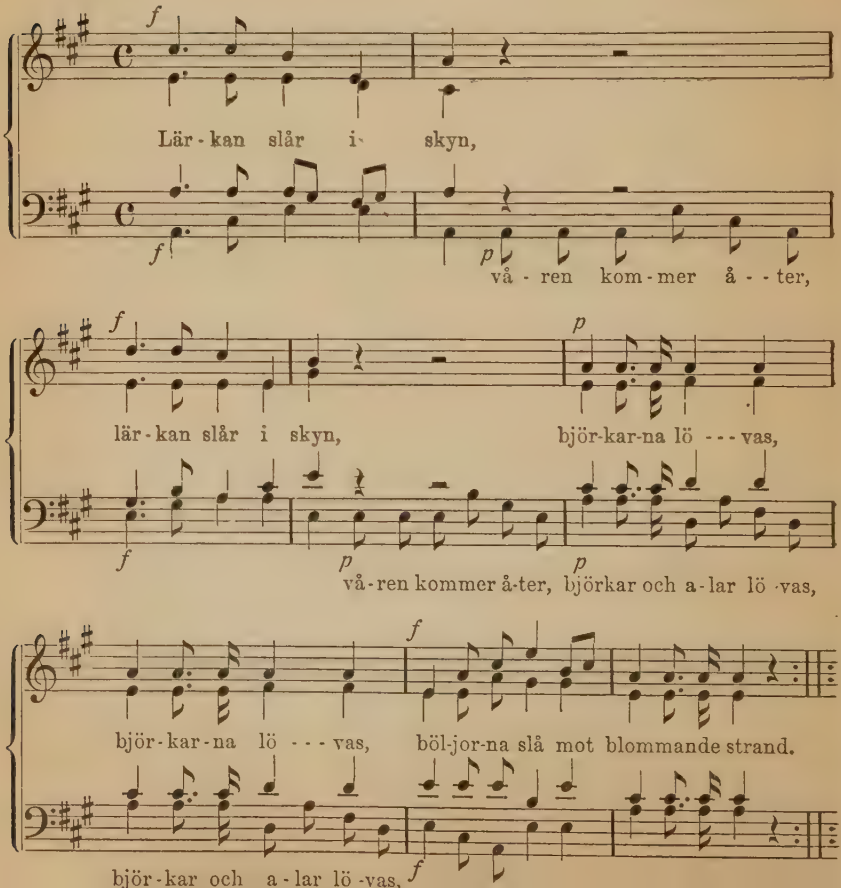
f
Lär - kan slår i skyn,
f
p
vå - ren kom - mer å - - ter,
f
lär - kan slår i skyn,
p
björ - kar - na lö - - - vas,
f
p
vå - ren kommer å - ter, björkar och a - lar lö - vas,
f
björ - kar - na lö - - - vas, böl - jor - na slå mot blommande strand.
björ - kar och a - lar lö - vas.
f

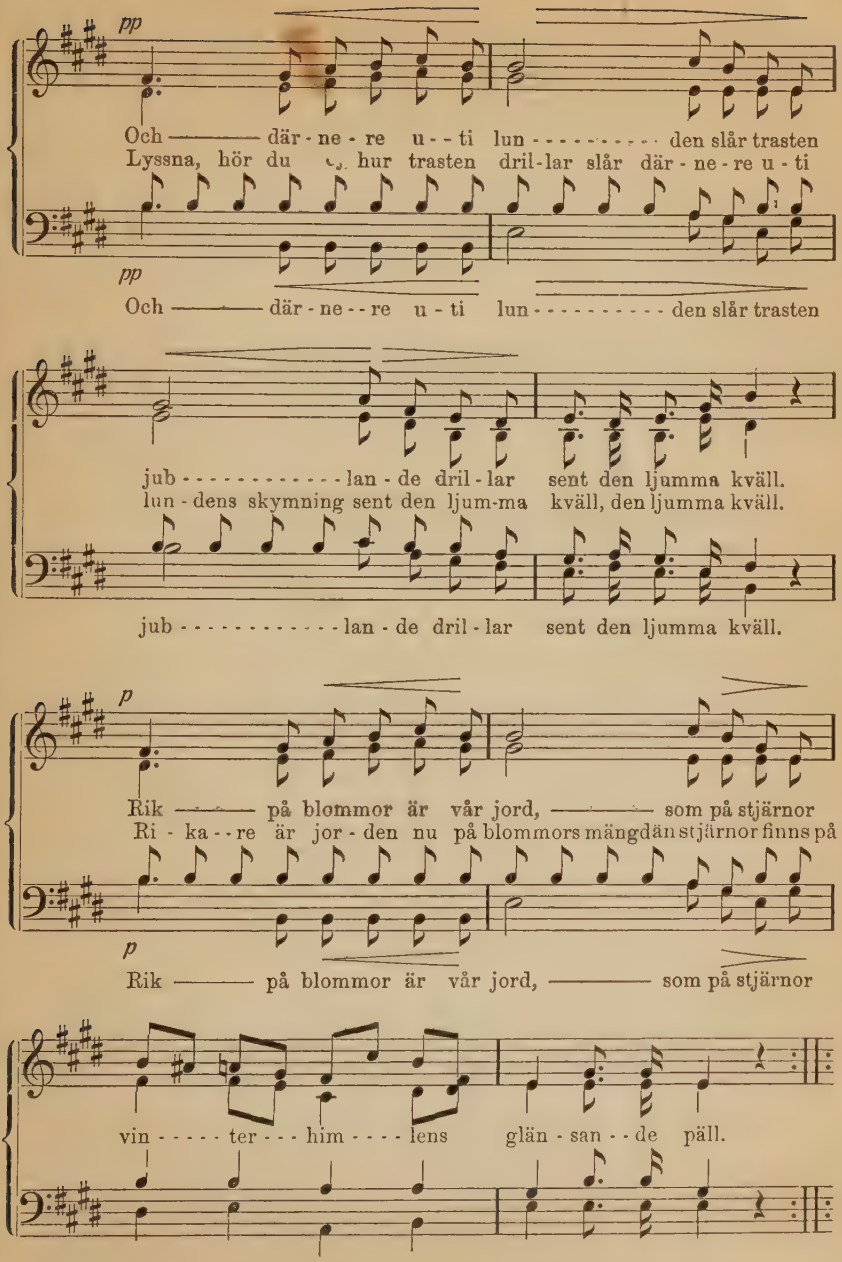
pp
Och — där - ne - re u - - ti lun - - - - - - - - - den slår trasten
Lyssna, hör du hur trasten dril-lar slår där - ne - re u - ti
pp
Och — där - ne - - re u - ti lun - - - - - - - - - den slår trasten
jub - - - - - - - - - - - - lan - de dril - lar sent den ljumma kväll.
lun - dens skymning sent den ljum-ma kväll, den ljumma kväll.
jub - - - - - - - - - - - - lan - de dril - lar sent den ljumma kväll.
p
Rik — på blommor är vår jord, — som på stjärnor
Ri - ka - - re är jor - den nu på blommors mängd än stjärnor finns på
p
Rik — på blommor är vår jord, — som på stjärnor
vin - - - - - ter - - - him - - - - lens glän - san - - de päll.

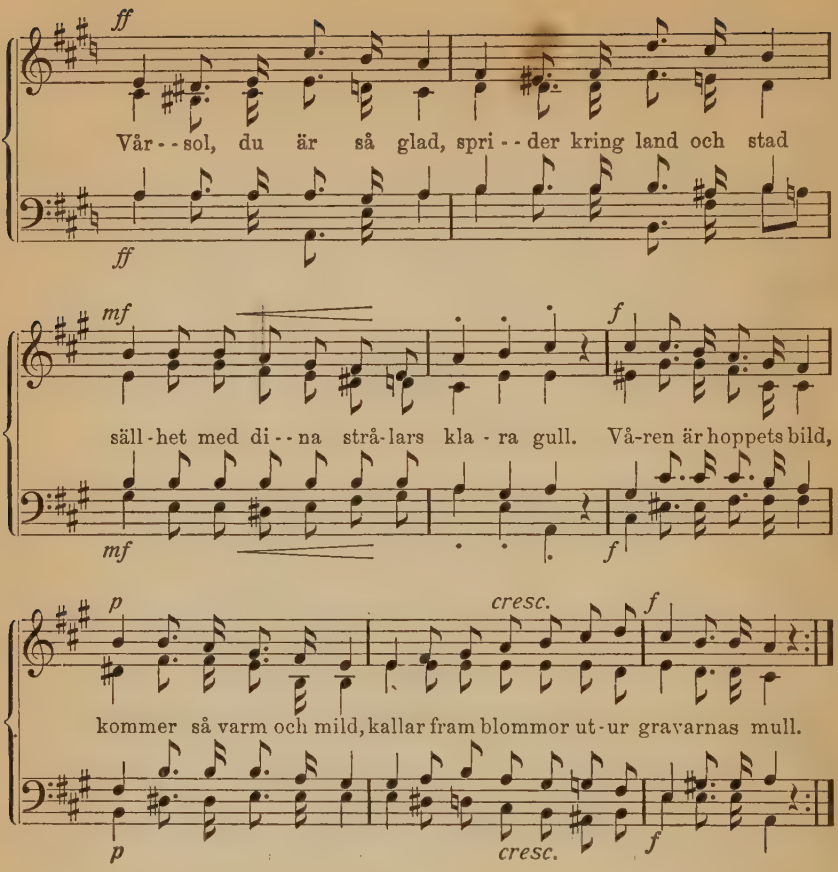
ff
Vår - - sol, du är så glad, spri - - der kring land och stad
ff
mf
säll - het med di - - na strå - lars kla - ra gull. Vå-ren är hoppets bild,
f
mf
f
p
cresc.
f
kommer så varm och mild, kallar fram blommor ut - ur gravarnas mull.
p
cresc.
f

48. Heinrich Frauenlob.

Moderato. **N. W. Gade.**

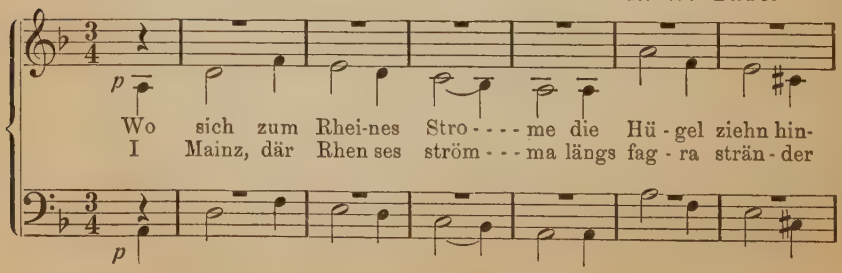

dim.
-ab, zu Mainz im al--ten Do------me da
ner, i gam-la dô-mens göm------ma en
dim.
ist ein Sän-ger-grab. Dort un-term Stein zu schau-
sång-ar-grav du ser. Där ste-nen lagts till min--
Dort
Där
f
p
-en liegt Hein--rich Frau----en----lob, der um die
-ne af — — — — — — — —, som sjöng med
f
p
liegt Heinrich Frauen-lob,
af — — — —
p
dim.
p
hol-den Frau-------en des San-ges Gold--netz wob.
ä-delt sin---------ne de hul--da kvin--nors lov.
p
dim.
p

49. "O yngling, om du hjärta har."

Moderato. **E. G. Geijer.**

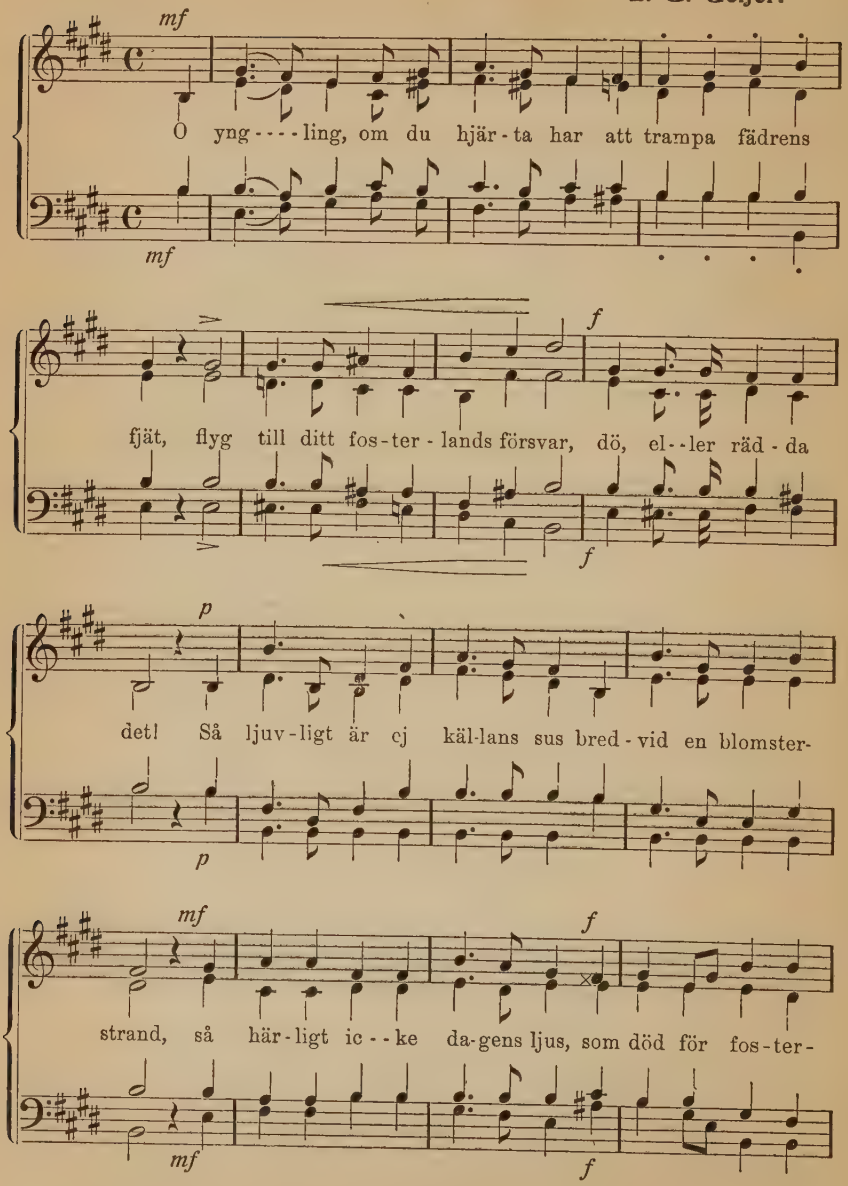
mf
O yng - - - - ling, om du hjär - ta har att trampa fädrens
mf
f
fjät, flyg till ditt fos - ter - lands försvar, dö, el - - ler räd - da
f
p
det! Så ljuv - ligt är ej käl-lans sus bred - vid en blomster-
p
mf
f
strand, så här - ligt ic - - ke da-gens ljus, som död för fos - ter -
mf
f

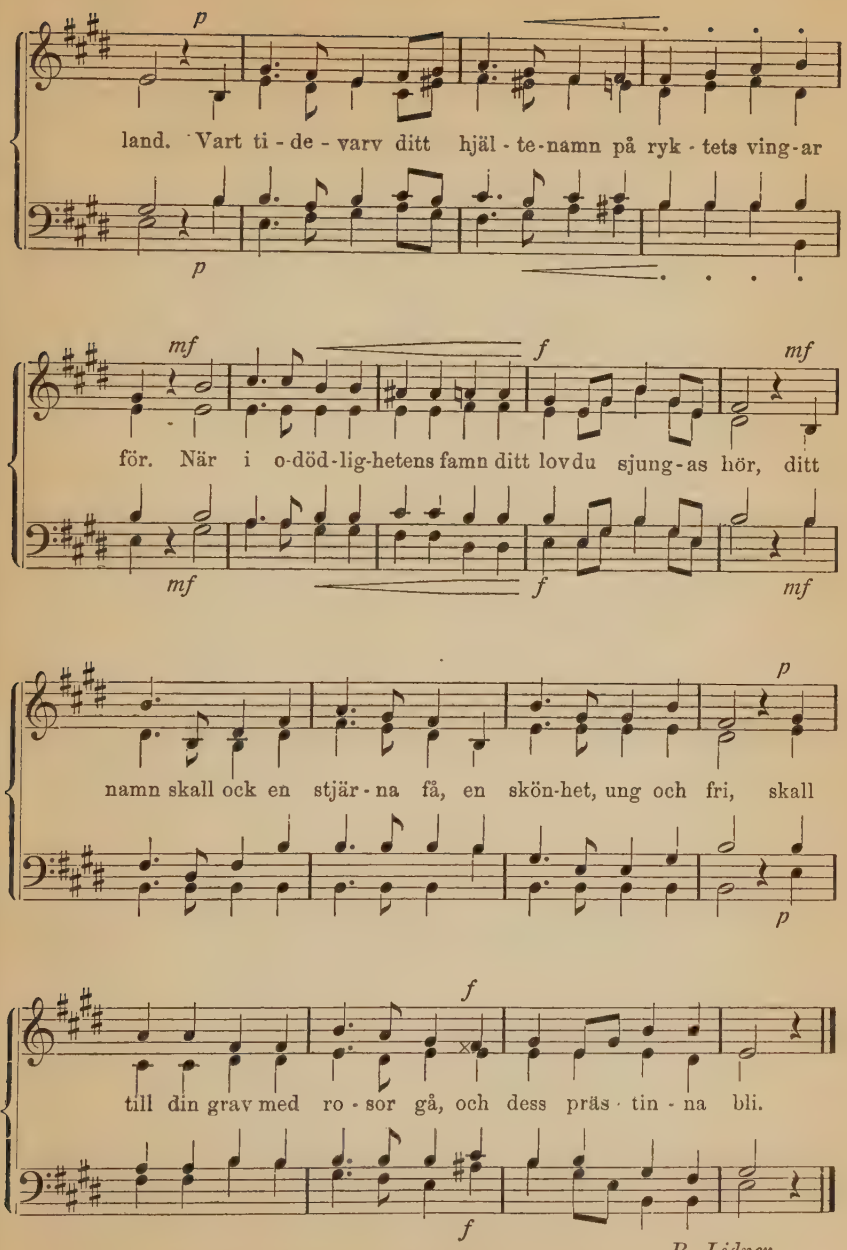
p
land. Vart ti - de - varv ditt hjäl - te-namn på ryk - tets ving-ar
p
mf
f
mf
för. När i o-död-lig-hetens famn ditt lovdu sjung-as hör, ditt
mf
f
mf
p
namn skall ock en stjär - na få, en skön-het, ung och fri, skall
p
f
till din grav med ro - sor gå, och dess präs - tin - na bli.
f

B. Lidner.

50. Min dejligste Tanke.

Adagio. **Edvard Grieg.**

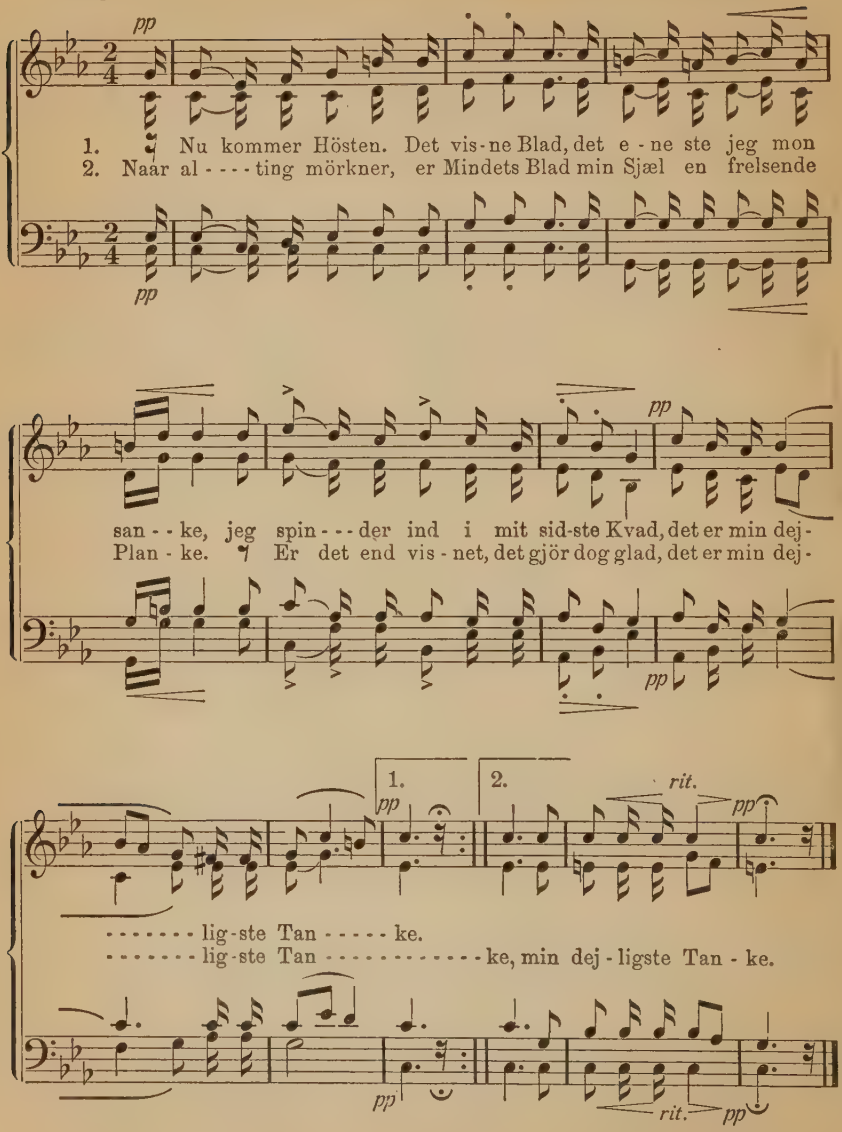
pp
1. Nu kommer Hösten. Det vis-ne Blad, det e-ne ste jeg mon
2. Naar al----ting mörkner, er Mindets Blad min Sjæl en frelsende
pp
san--ke, jeg spin---der ind i mit sid-ste Kvad, det er min dej-
Plan-ke. Er det end vis-net, det gjör dog glad, det er min dej-
pp
1.
2.
rit.
pp
-------lig-ste Tan-----ke.
-------lig-ste Tan----------ke, min dej-ligste Tan-ke.
pp
rit.
pp

Olaf Lofthus.

51. Fjäriln.

Allegretto. **Ivar Hallström.**

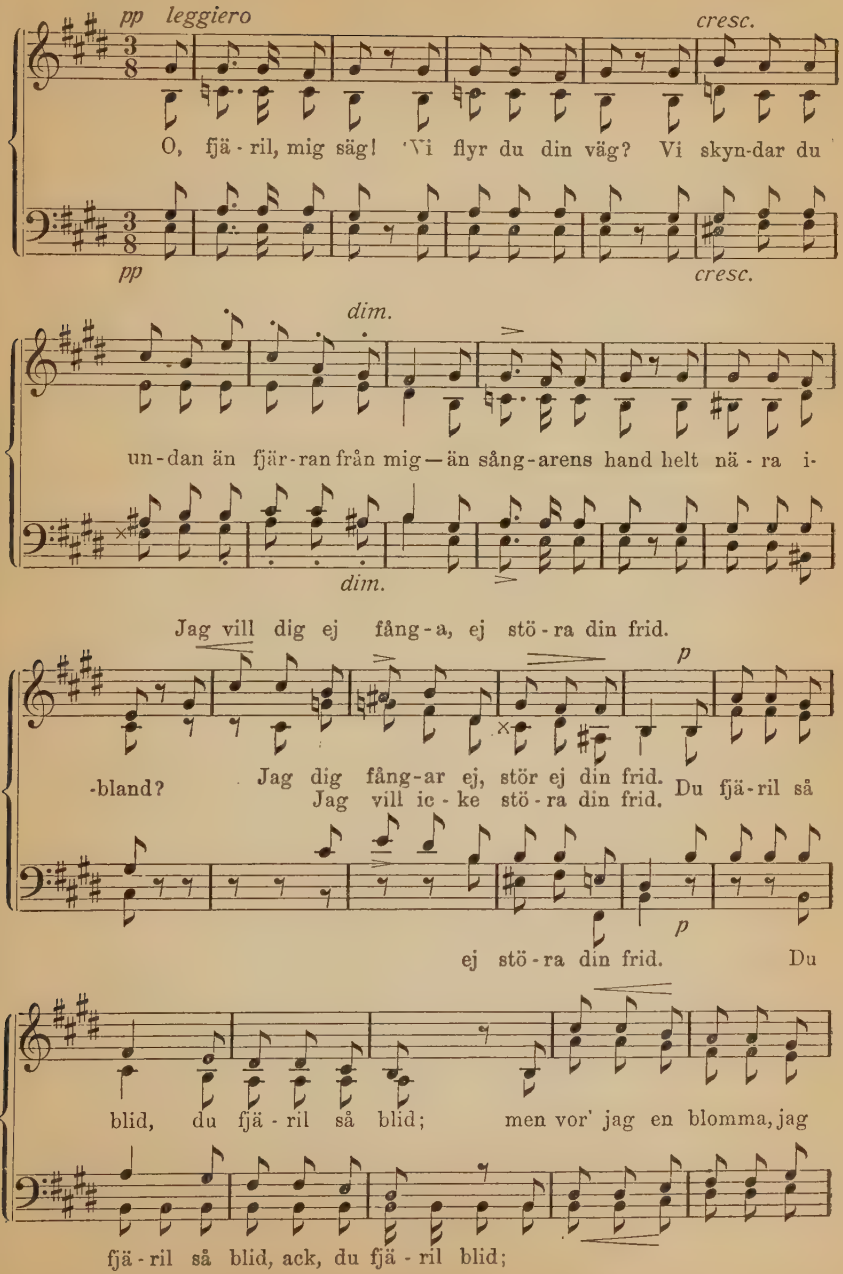
pp leggiero
cresc.
O, fjä - ril, mig säg! Vi flyr du din väg? Vi skyn-dar du
pp
cresc.
dim.
un - dan än fjär - ran från mig — än sång - arens hand helt nä - ra i -
dim.
Jag vill dig ej fång - a, ej stö - ra din frid.
p
-bland?
Jag dig fång-ar ej, stör ej din frid.
Jag vill ic - ke stö - ra din frid.
Du fjä - ril så
p
ej stö - ra din frid.
Du
blid, du fjä - ril så blid; men vor' jag en blomma, jag
fjä - ril så blid, ack, du fjä - ril blid;

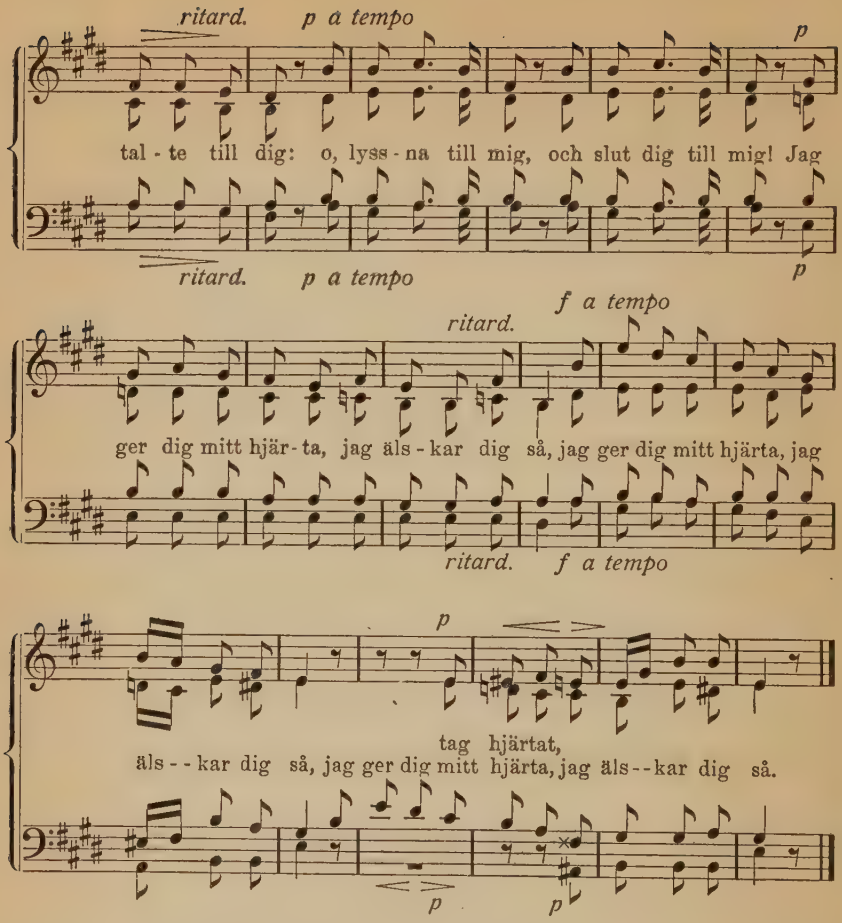
ritard.
p a tempo
p
tal - te till dig: o, lyss - na till mig, och slut dig till mig! Jag
ritard.
p a tempo
p
f a tempo
ritard.
ger dig mitt hjär - ta, jag äls - kar dig så, jag ger dig mitt hjärta, jag
ritard.
f a tempo
p
tag hjärtat,
äls - - kar dig så, jag ger dig mitt hjärta, jag äls - - kar dig så.
p
p

52. Hymn till fosterlandet.

Maestoso. **Ivar Hallström.**

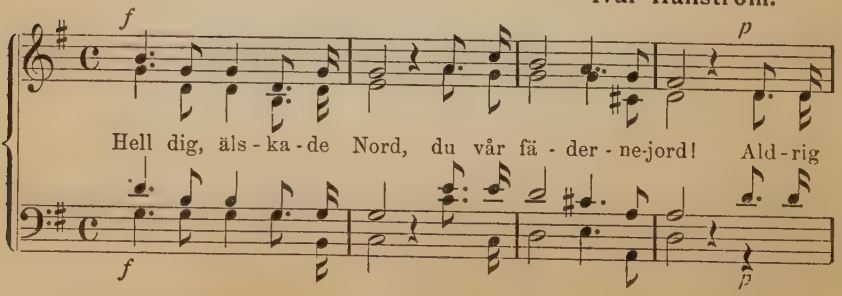

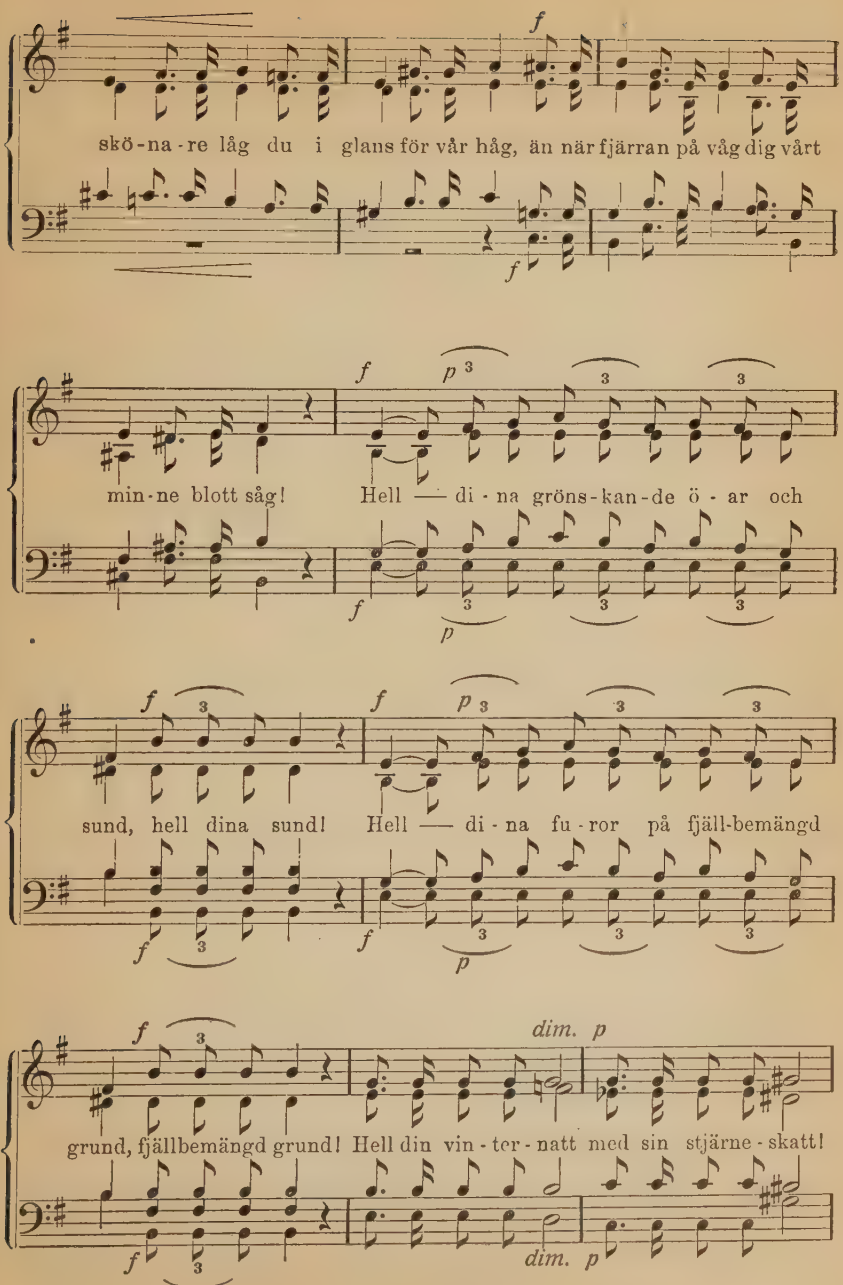
skö-na-re låg du i glans för vår håg, än när fjärran på våg dig vårt
min-ne blott såg! Hell — di-na grönskande ö-ar och
sund, hell dina sund! Hell — di-na fu-ror på fjäll-bemängd
grund, fjällbemängd grund! Hell din vin-ter-natt med sin stjärne-skatt!
dim. p

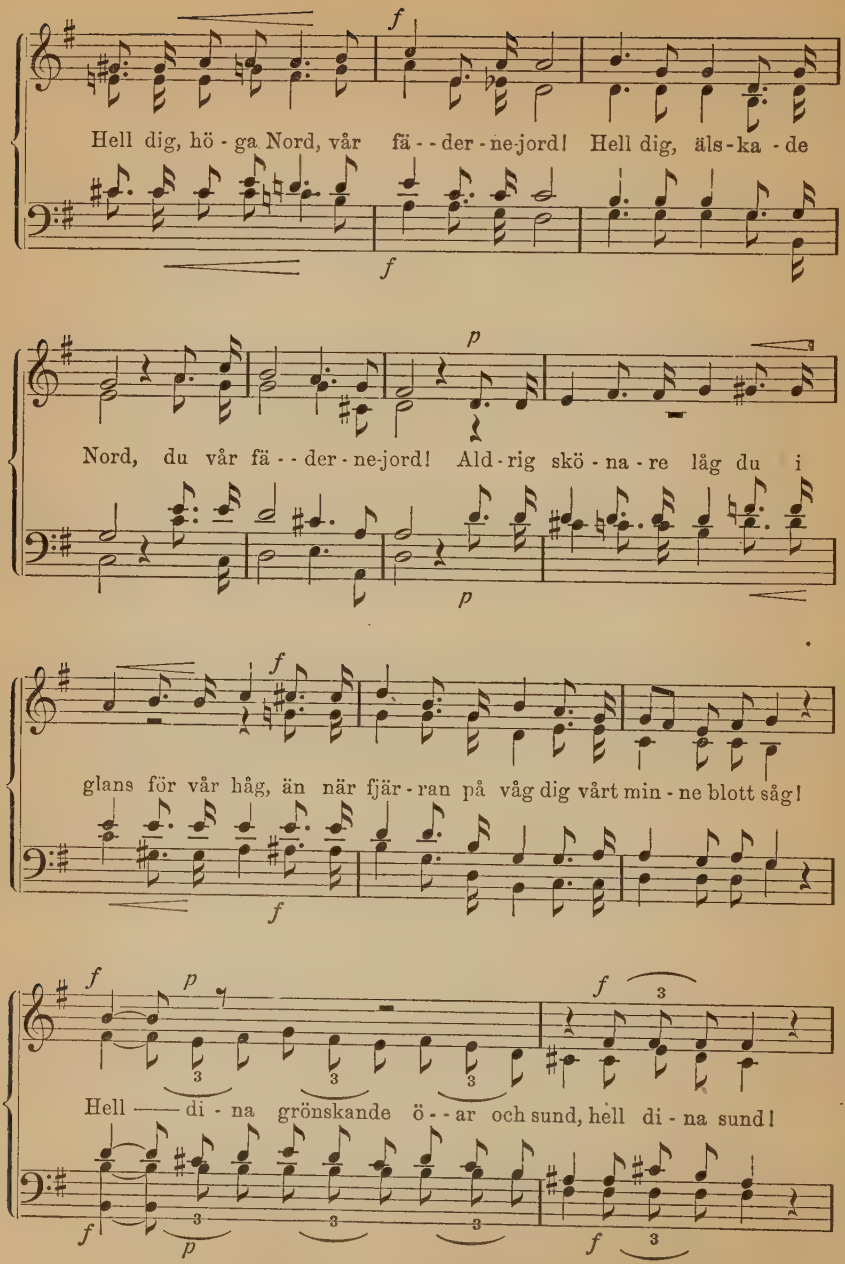
Hell dig, hö - ga Nord, vår fä - - der - ne-jord! Hell dig, äls - ka - de
Nord, du vår fä - - der - ne-jord! Ald - rig skö - na - re låg du i
glans för vår håg, än när fjär - ran på våg dig vårt min - ne blott såg!
Hell — di - na grönskande ö - - ar och sund, hell di - na sund!

Hell — di - na fu - ror på fjällbemängd grund, fjällbemängd grund!
Hell din vin - ter-natt med sin stjärneskatt! Hell dig, hö - ga Nord, vår
fä - - der-ne-jord! Hell dig, äls - ka-de Nord, du vår fä - - - der-ne - jord!

53. Lille Karen.

Andante sostenuto. **C. J. Hansen.**

vend-te du i—mod mig et spör gen-de Blik; da faldt det paa mit
mens vi o - ver Gul - vet os lys - te - lig svang, saa' jeg paa dig saa
dolce
p
Sind, at jeg var hid - - - til blind; sig mig, lil - le Ka - - ren, hvad
vist, at du blev röd til - - sidst;
dolce
p
con anima
poco rall.
men - te du da, sig mig, lil - le Ka - ren, hvad men - te du da?
con anima
poco rall.

C. Ploug.

54. Die oesterreichische Volks-Hymne.

Poco adagio. J. Haydn.

mf
Gott er - hal - te Franz, den Kai-ser, unsern gu-ten Kai-ser Franz!
Hoch als Herrscher, hoch als Weiser steht er in des Ruhmes Glanz!
p
Lie - be win - det Loor-beer - rei - ser Ihm zum ewig grü - - nen
p
f
p
Kranz! Gott er - - - hal - - - te Franz, den Kai - - - ser, un - - sern
f
p
ff
gu - - - ten Kai - - ser Franz! Gott er - - - hal - - - - te Franz, den
ff

55. Nyårshymn.

Moderato.
M. Haydn.
p
Låt den ny - - - - - a nå - - - - de - - ti - den av min
att jag, när den är för - - li - den, må för
Orgel.
Orgel.
f
själ an - vän - - das så,
Dig i tron be - - stå!
Låt från den - - - - - na
Org.
Org.
f
p
dag mig bör - ja me - - - - ra vist för sjä - - - - len
Org.
p

56. Rosen.

Heidenröslein.

Andantino un poco lento.
Dolce e grazioso.

S. Jadassohn.

Dolce e grazioso.

p
ten.
sågs så ung och fa - - - - ger le, gos - - sen sprang att
war so jung und mor - - - gen - schön, lief er schnell, es
fa - - - - ger le, gos - - sen sprang,
mor - - - gen - schön, lief, lief er
p
ten.
fa - - - - ger le, gos - sen sprang att
mor - - - gen - schön, lief er schnell, es
se, gossen sprang att närm - - re se,
sehn, lief er schnell, es nah' zu sehn,
närm - - - re se, sprang för att närm - - re se,
nah' zu sehn, lief schnell, es nah' zu sehn,
ja, gossen sprang att närm - - re se,
schnell, lief er schnell, es nah' zu sehn,
närm - - re se, ja, gossen sprang att närm - - re se,
nah' zu se - hen, lief er schnell, es nah' zu sehn,
rit.
à tempo
p dolciss.
ten.
såg den helt be - ta - - - gen. Lil - - - la ros så ljuv, så röd,
sah's mit vielen Freu - den. Rös - lein, Rös - lein, Rös - - lein rot,
rit.
p dolciss.
à tempo
ten.

lil - - la ros i ha - - gen,
Rös-lein auf der Hei - den,
lil - - - - - la ros så
Rös - - - lein, Rös - - - lein,
ten.
rall.
ljuv, så röd,
Rös - - - lein rot,
lil - - la ros i ha - - gen.
Röslein auf der Hei - den.
ten.
rall.

Gossen sad: jag bryter dig,
lilla ros i hagen!
Rosen sad: jag sticker dig,
att du nog skall minnas mig;
jag vill ej bli tagen.
Lilla ros så ljuv, så röd,
lilla ros i hagen.

Och den vilde gossen bröt
rosen uti hagen;
rosen värjde sig och stack,
hjälpte dock ej ve och ack,
måste sist bli tagen.
Lilla ros så ljuv, så röd,
lilla ros i hagen.

Knabe sprach: ich breche dich,
Röslein auf der Heiden!
Röslein sprach: ich steche dich,
dass du ewig denkst an mich,
und ich will's nicht leiden.
Röslein, Röslein, Röslein, rot,
Röslein auf der Heiden.

Und der wilde Knabe brach
Röslein auf der Heiden;
Röslein wehrte sich und stach,
half ihm doch kein Weh und Ach,
musst' es eben leiden.
Röslein, Röslein, Röslein rot,
Röslein auf der Heiden.

Goethe.

57, Solskinsvise.

Vivace e leggiero. (I Springdands-tempo.) **H. Kjerulf.**

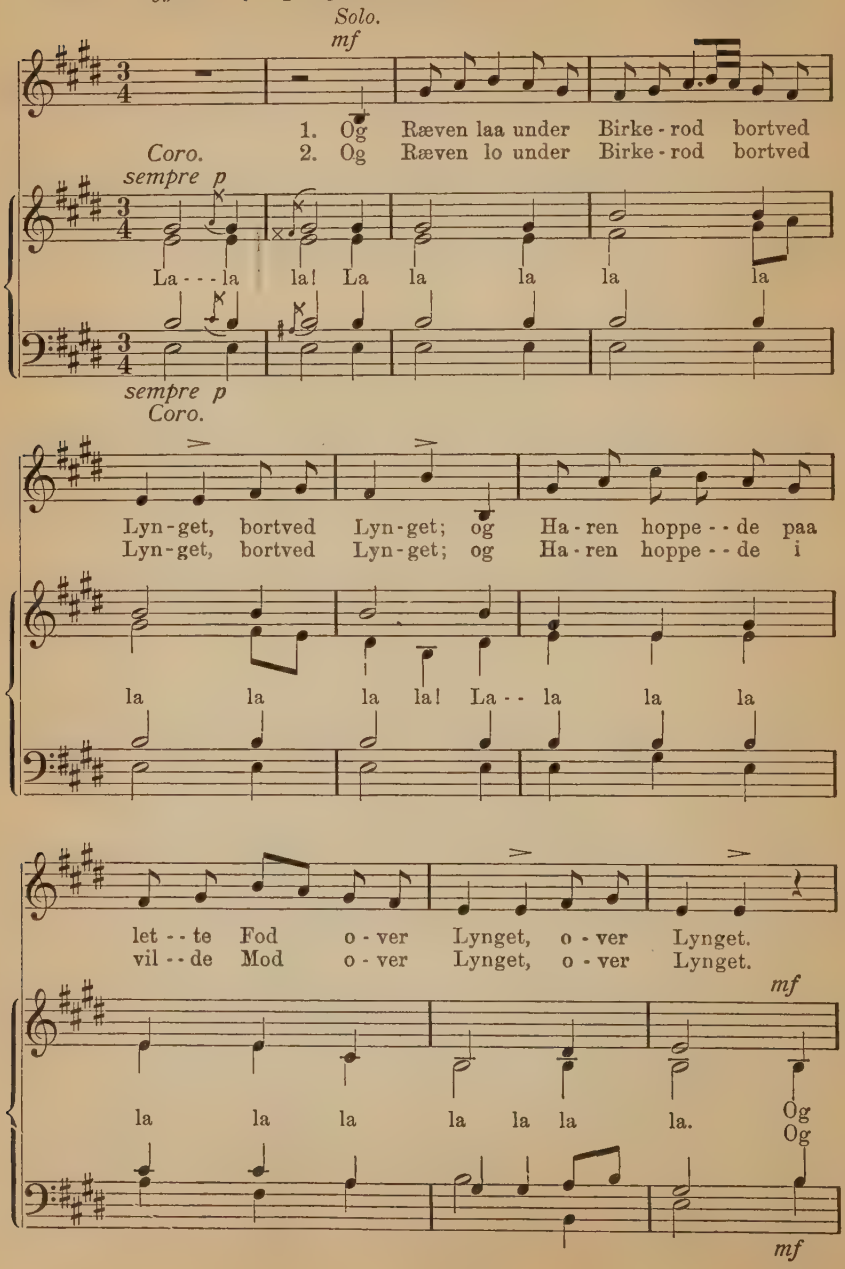
Solo.
mf
1. Og Ræven laa under Birke-rod bortved
2. Og Ræven lo under Birke-rod bortved
Coro.
sempre p
La - - - la la! La la la la la
sempre p
Coro.
Lyn-get, bortved Lyn-get; og Ha-ren hoppe - - de paa
Lyn-get, bortved Lyn-get; og Ha-ren hoppe - - de i
la la la la! La - - la la la
let - - te Fod o - ver Lynget, o - ver Lynget.
vil - - de Mod o - ver Lynget, o - ver Lynget.
mf
la la la la la la la.
Og
Og
mf

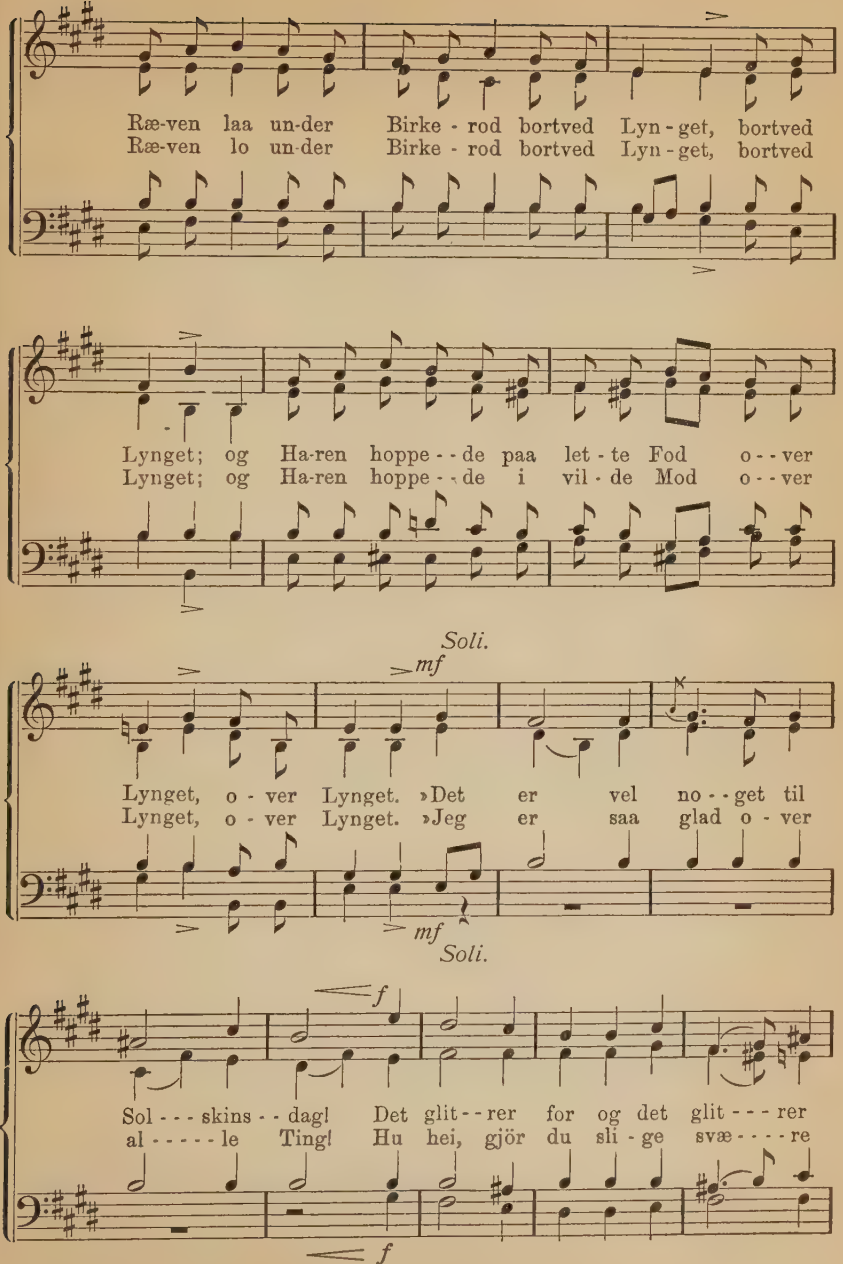
Ræ-ven laa un-der Birke - rod bortved Lyn - get, bortved
Ræ-ven lo un-der Birke - rod bortved Lyn - get, bortved
Lynget; og Ha-ren hoppe - - de paa let - te Fod o - - ver
Lynget; og Ha-ren hoppe - - de i vil - de Mod o - - ver
Soli.
mf
Lynget, o - ver Lynget. »Det er vel no - - get til
Lynget, o - ver Lynget. »Jeg er saa glad o - ver
mf
Soli.
f
Sol - - - skins - - dag! Det glit - - rer for og det glit - - - rer
al - - - - - le Ting! Hu hei, gjör du sli - ge svæ - - - - re
f

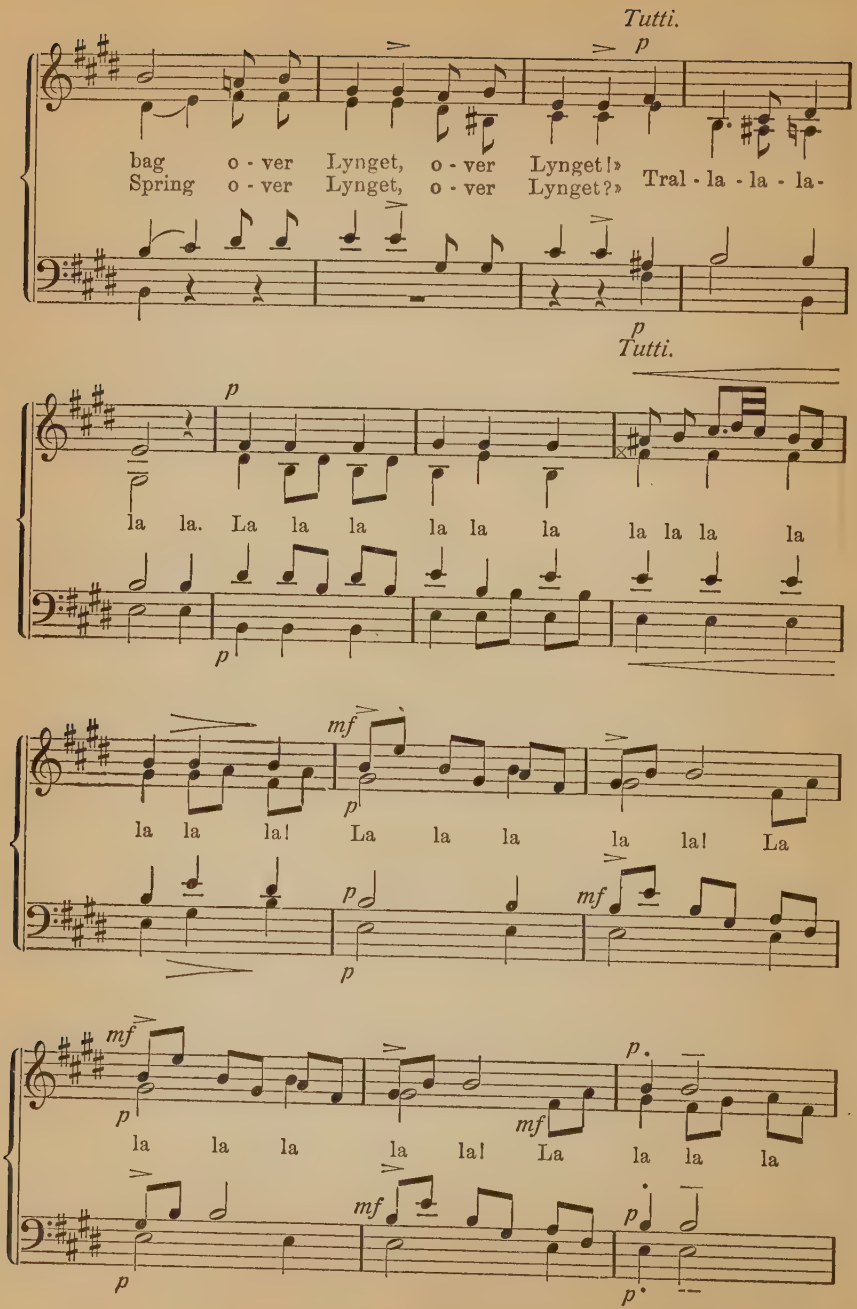
Tutti.
p
bag o - ver Lynget, o - ver Lynget!»
Spring o - ver Lynget, o - ver Lynget?»
Tral - la - la - la -
p
Tutti.
p
la la. La la la la la la la la la la
p
mf
p
la la la! La la la la la! La
p
mf
p
mf
p.
la la la la la! La la la la
mf
p
mf
p
p.

B. Björnson.

58. Solvirkning.

Andantino. **H. Kjerulf.**

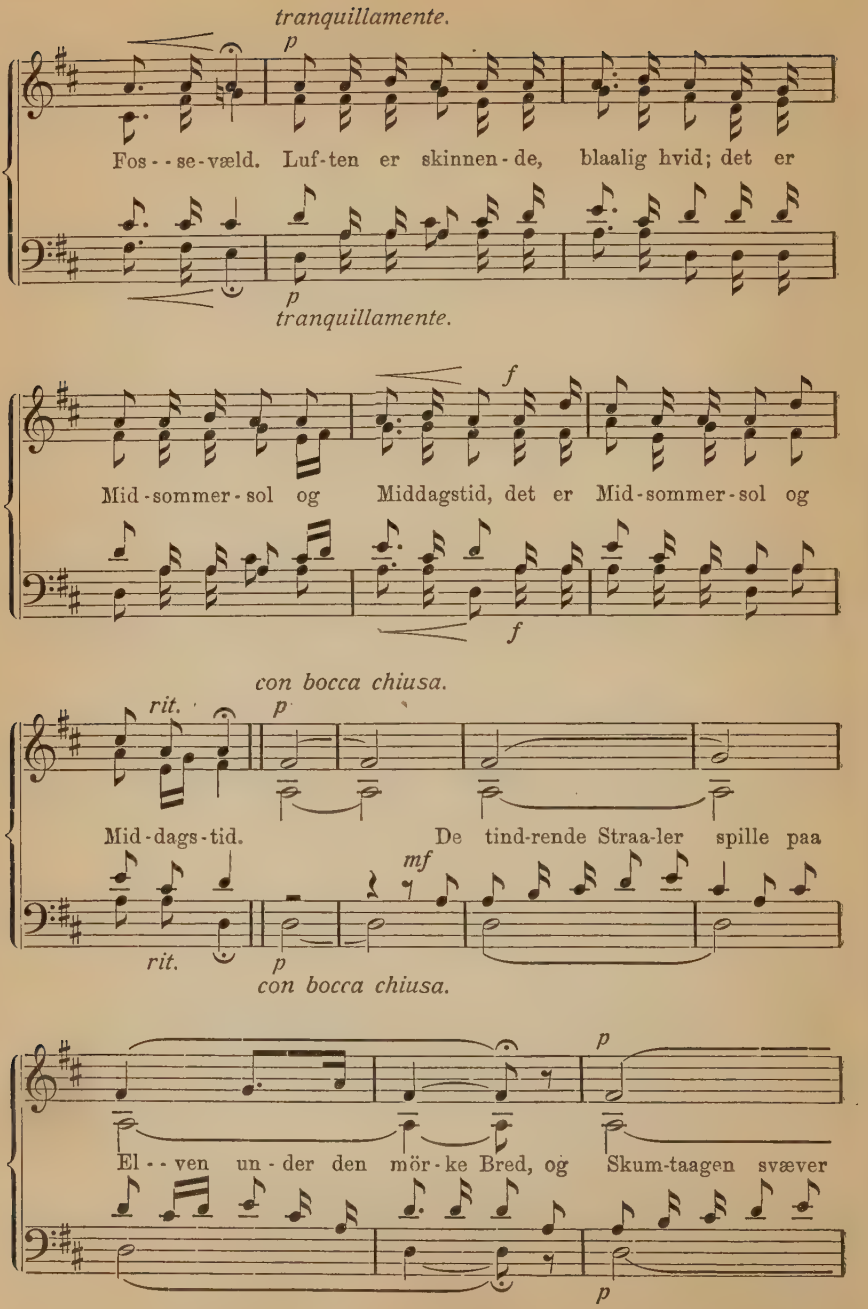
tranquillamente.
p
Fos - - se - væld. Luf - ten er skinnen - de, blaalig hvid; det er
p
tranquillamente.
f
Mid - sommer - sol og Middagstid, det er Mid - sommer - sol og
f
con bocca chiusa.
rit.
p
Mid - dags - tid. De tind - rende Straa - ler spille paa
mf
rit.
p
con bocca chiusa.
p
El - - ven un - der den mör - ke Bred, og Skum - taagen svæver
p

J. S. Welhaven.

59. Fædrelandssang.

p
f
Bö - ge nær sal - - ten Öster - strand, nær sal - ten Öster - -
Kæmper, ud - - hvi - - le - de fra Strid, ud - hvi - le - - de fra
bel - ter, og Lö - - vet staar saa grönt, og Lö - vet staar saa
p
f
p
cresc.
- strand; det bug-ter sig i Bak-ke, Dal, det hed der gamle
Strid; saa drog de frem til Fjenders Mén; nu hvi - le de-res
grönt; og æd - - le Kvinder, skjönne Möer, og Mænd og ra-ske
p
cresc.
dim.
Danmark, og det er Fre-jas Sal, ja, det er
Be - - ne bag Hö-jens Bau - ta - - steen, bag Hö - -jens
Sven - - de be - - boe de Danskes Öer, be - boe de
dim.
1 o. 2.
3.
Fre - - - - - - jas Sal.
Bau - - - - - - ta - - - steen.
Dansk - - - - es Öer.

A. Oehlenschläger.

60. Abendlied.

Langsam und getragen. **F. Kuhlau.**

p
Un - ter al - len Wipfeln ist Ruh': in al - len Zweigen
Tys - ta vi - la lun - der - na nu, från ing - a gre - nar
p
p
hö - - rest du kei - - nen Laut; die Vög-lein schla - fen im
hö - - - rer du nå - - got ljud, och få - geln slum - rar i
p
Wal - de; war - - te nur, war - - te nur, bal - - de,
sko - gen. Om en stund, om en stund slum - rar,
bal - - de schläfst auch du, war - te nur, war - te nur, bal - - de,
slum-rar ä - - ven du, om en stund, om en stund slum - rar,

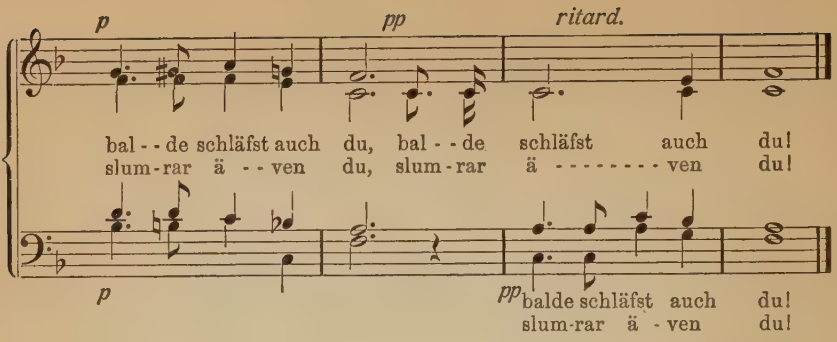
p
pp
ritard.
bal - - de schläfst auch du, bal - - de schläfst auch du!
slum-rar ä - - ven du, slum-rar ä - - - - - - - - ven du!
p
pp
balde schläfst auch du!
slum-rar ä - ven du!

Goethe.

61. Sveriges fana.

Ej för fort. **Aug. Körling.**

p
1. Du un - ga släkt! Slå fa - nan ut! Låt vin-den virvla
2. Hon är ditt land! Varthän du går, dess duk dig bär till
p
mf
i dess klut! Hon är ditt fos - ter-lands symbol, är forntids minne,
Sveriges vår; du hör din e - gen granskogs gök, du ser din e - gen
mf

p
framtids mål; hon ly - ser som en tid som flytt, hon si - - ar om en
stu - - gas rök, din kvarn, som mol vid äl - vens fall, och sön - dags - sol på
p
cresc.
bragd på nytt. Du Sveriges son, slå fa - - nan ut, i den du
kyrko - - - vall; då mär-ker du, med blick i brand, att Sveri-ges
cresc.
skall till slut!
är ditt land!
f
seg - - - - - - - - - - - - - - - ra skall, du seg - ra skall till slut!
fa - - - - - - - - - - - - - - - na, Sveri-ges fa - - na är ditt land!
f
i den du seg - ra skall till slut!
att Sveriges fa - - na är ditt land!

Adolf Strömstedt.

62. Serenade.

Allegretto quasi andantino. **P. E. Lange-Müller.**

Kornmodsglandsen ved Midnatstid ——— lys - ner bag fjer - ne
Kornmodsglandsen, Kornmodsglandsen ved Mid-nats - - tid ——
Kornmodsglandsen ved Midnatstid ——— lys - ner bag fjer - ne
Sko - - - - ve; skjön Jomfru, Du træ - de til Vindu - et hid, —— nu
lysner bag fjer - ne Sko - - - - - ve; skjön Jomfru, skjön Jomfru, nu
Sko - - - - ve; skjön Jomfru, Du træ - de til Vindu - et hid, —— nu
er det ej Tid at so - - - - ve. See ud, see ud! thi

smorz.
Nat - ten funk - - ler med Stjer - - - - - - - - ne - - - - skud.
Nat - ten funk - - ler, —— Nat - ten funk - - ler med Stjer - ne-skud.
smorz.
Nat - ten funk - - ler med Stjer - - - - - - - - ne - - - - - skud.
p
p
Gjemmer Du ön - sker, gjemmer Du ön - - sker dybt i din Sjæl, saa
Gjemmer Du ön - sker dybt i din Sjæl, gjemmer Du ön - - sker
p
Gjemmer Du ön - sker, gjemmer Du ön - - sker dybt i din Sjæl, saa
p
lad dem mod Him-len hæ - - - - - ves; naar Stjernerne fal - - de, da
dybt i din Sjæl, saa lad dem mod Him - len hæ - - - - - ves; naar
p
p
lad dem mod Him-len hæ - - - - - ves; naar Stjernerne fal - - de, da
veed Du vel, —— ön - sker man ik - - - ke for-
Stjer - ner - - ne fal - - - - de, da ön - sker man ik - - - ke for-
veed Du vel, —— ön - sker man ik - - - ke for-

p
gæ - - - - - ves. See ud, see ud! thi Nat-ten funk - - - ler med
gæ - - - - - ves. See ud, see ud! thi Nat-ten funk - - - ler, ——
p
gæ - - - - - ves. See ud, see ud! thi Nat-ten funk - - - ler med
smorz.
p Önsk
Stjer - - - - - - - ne - - - skud. Önsk ik - ke til - ba - ge,
Nat-ten funk-ler med Stjerne-skud. Önsk ik - ke til - ba - ge den
p
smorz.
Stjer - - - - - - - ne - - - skud. Önsk ik - ke til - ba - ge,
ik - ke til - ba - - - ge
ik - ke til - ba - - - ge den Tid, der foer hen, og Sommerens fal - - mende
Tid, der foer hen, önsk ik - ke til - ba - ge den Tid, der foer hen, og
ik - ke til - ba - - - ge den Tid, der foer hen, og Sommerens fal - - mende

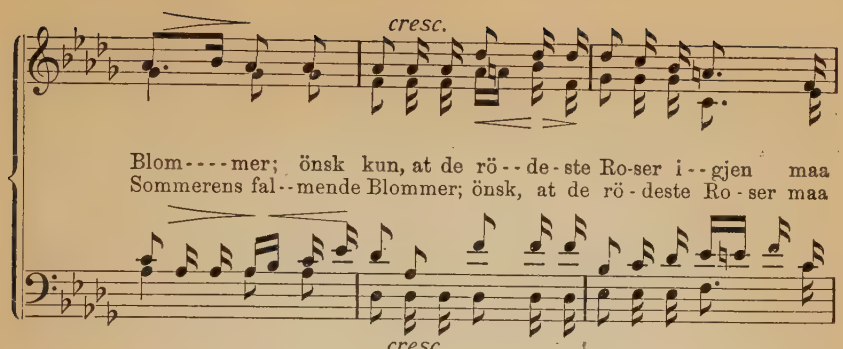
cresc.
Blom - - - - mer; önsk kun, at de rö - - de - ste Ro-ser i - - gjen maa
Sommerens fal - - mende Blommer; önsk, at de rö - deste Ro - ser maa
cresc.
Blom - - - - mer; önsk kun, at de rö - - de - ste Ro-ser i - - gen maa

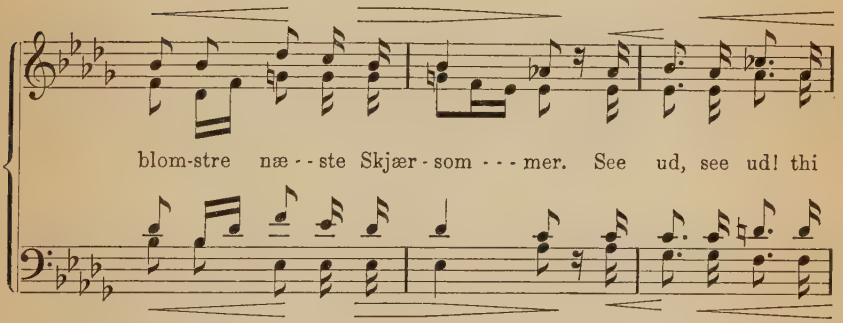
blom-stre næ - - ste Skjær - som - - - mer. See ud, see ud! thi

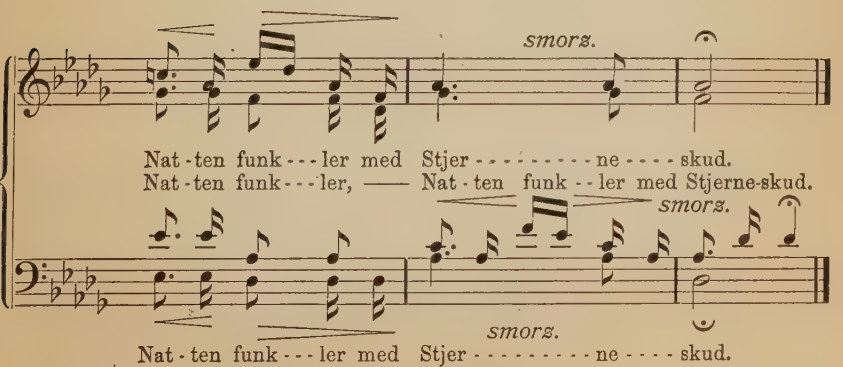
smorz.
Nat - ten funk - - - ler med Stjer - - - - - - - - - ne - - - - skud.
Nat - ten funk - - - ler, —— Nat - ten funk - - ler med Stjerne-skud.
smorz.
smorz.
Nat - ten funk - - - ler med Stjer - - - - - - - - - ne - - - - skud.

63. Tscherkessersång.

Andante con forza. **L. Lenz.**

1. Hör ström - - - men går med dystert brus,
2. Vårt fos - - - - - ter - - - - land, i bo - jors tvång,
ff
jo - - ho - ho, — jo ho, jo ho ho ho!
ff
jo - - - - - - - - - ho - - ho — ho ho ho! och
jo - - - ho - ho, — jo ho, jo ho ho ho! skall
ff
jo - - - - - - - - - ho - - ho, jo ho ho ho!
nej - - - - den står i natt - lig prakt,
sjung - - - - a snart sin fri - hets - sång,
jo - - - - - - ho
ho, — jo ho ho! Vid flo - den ned mot
med el - - dig håg och

mf
stran - - - dens grus ko - - - sacken trött sitt hu - - vud lagt, ko-
dris - - - - tigt mod. Vi fri - het häm - pa med vårt blod, vi
mf
sacken trött sitt hu - vud lagt. Ej sov up - - på fi - ent - lig
fri - het käm - pa med vårt blod. Till kamp fram-åt, du lan-dets
Ej sov up - på fientlig strand,
Till kamp framåt, du landets son,
mf
f
strand —————, ej sov up - på fi - ent - lig
son —————, till kamp framåt, du lan - dets
mf
f
Ej sov up - på fientlig strand,
Till kamp framåt, du landets son,
ff
strand! Tscher - kes - sen va - - - - kar för sitt land.
son! Ko - - - sac - ken räds vårt va - pens dån.
ff

64. Hymn till konungen.

Maestoso. **O. Lindblad.**

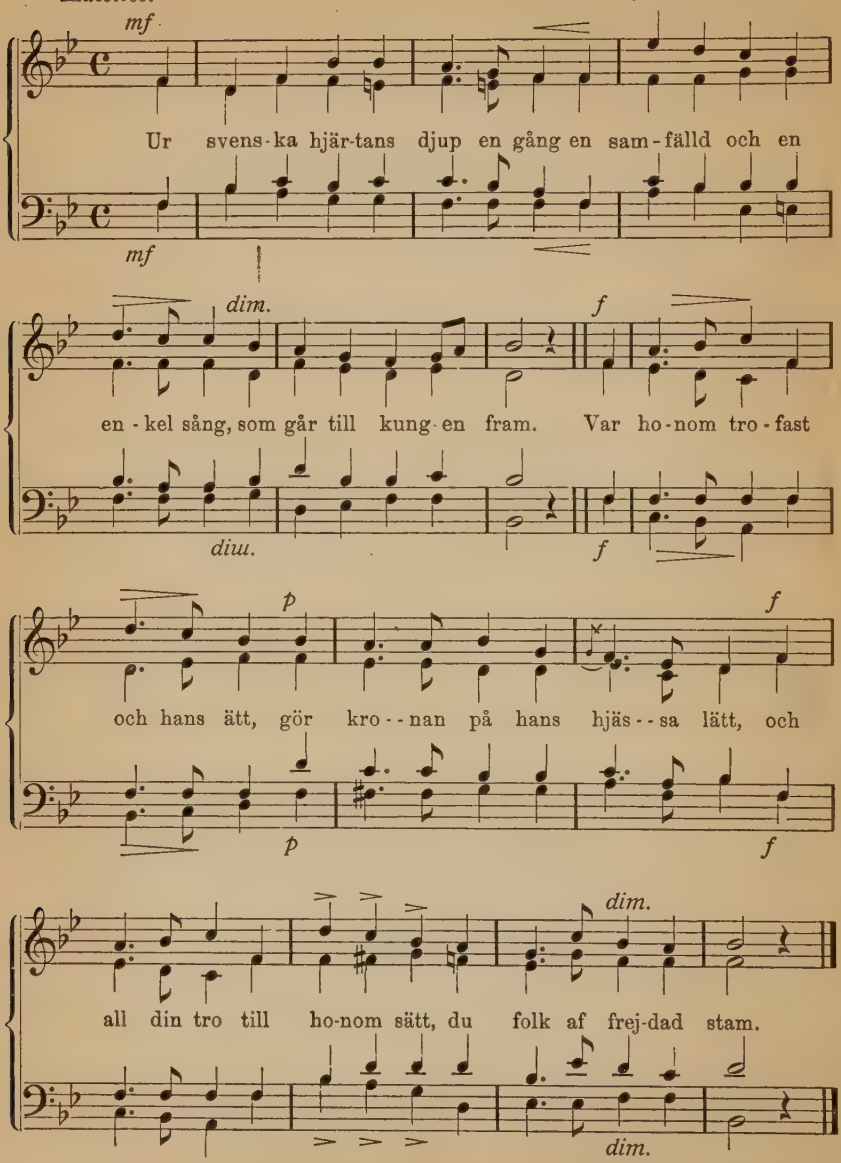

C. W. A. Strandberg.

65. "Till skogs en liten fågel flög."

Andantino. **O. Lindblad.**

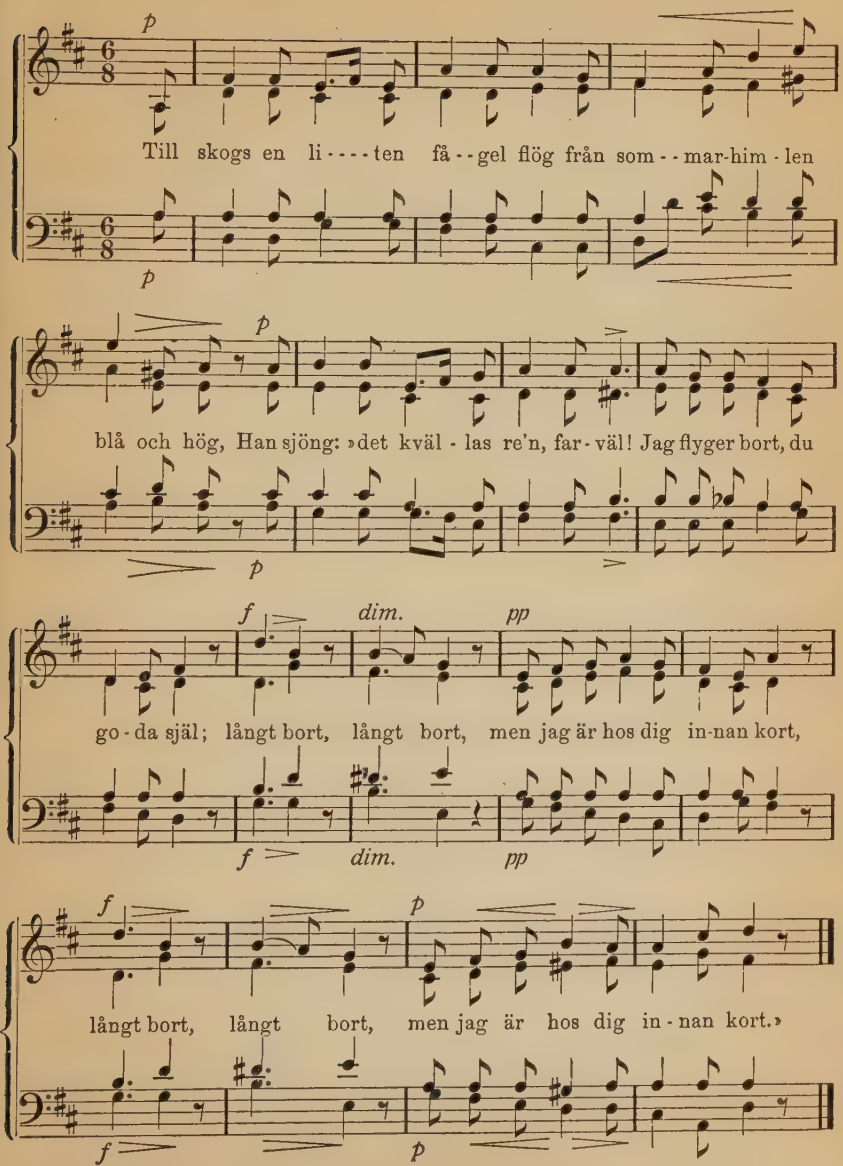
p
Till skogs en li - - - - ten få - - gel flög från som - - mar-him - len
p
blå och hög, Han sjöng: »det kväl - las re'n, far - väl! Jag flyger bort, du
p
f
dim.
pp
go - da själ; långt bort, långt bort, men jag är hos dig in-nan kort,
f
dim.
pp
f
p
långt bort, långt bort, men jag är hos dig in - nan kort.»
f
p

P. D. A. Atterbom.

66. Ångbåtssång.

Allegro moderato.

O. Lindblad.

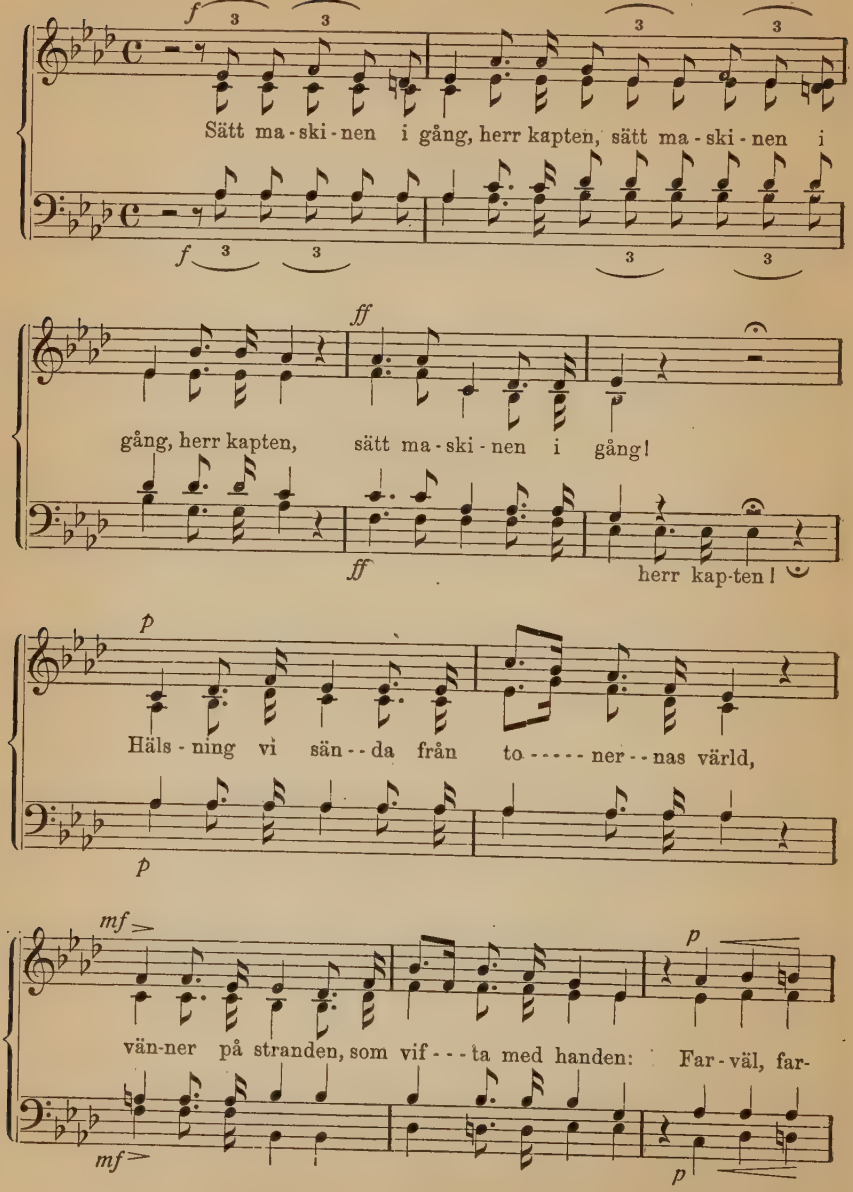

f
väl — på den gung - an - de färd, far - väl, far-
väl, far - väl, far - - väl
väl — på er färd,
väl — på den gung - an - - de färd.
väl, far - väl, far - - väl
väl — på er färd.
Se, hur böl - jan i fö - ren nu bru - - - sar!
Låt gå!
Hör, hur vin - den i seg - len nu su - sar! Jag flyger bort från min
p

älsk - - - - - ling där, men dess bild jag i mitt
Fine. Poco lento.
p Kan-ske fäl-ler hon en
hjär-ta bär. Kan-ske fal - - - - ler en känslans tår;
ack, dess me-ning jag väl för - - - - står! Tro-get, som böl-jan
pp -mf
kys-ser stranden, så vill jag äls - - ka, ja, ja,
pp mf
ja, jag vill äls-ka

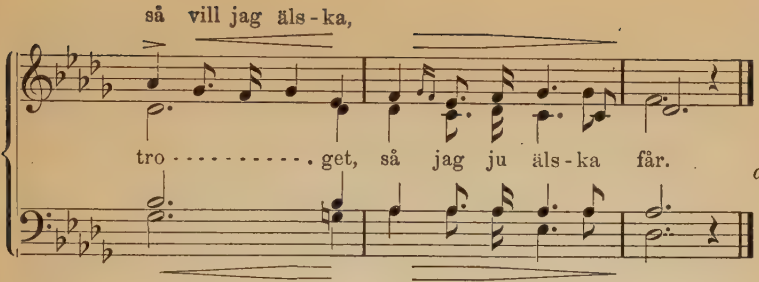

67. Stenbocks-marschen.*

Tempo di marcia. **Olof Lindsten.**

f
Marsch, bus-sar, gån på u - - - ti Her - - - - - rans namn! Spännen
Hal - - lå, mi - - na bus-sar! hör trumman hon nu går, valt - -
f
ha - - nen friskt upp, läg-gen se-dan iv-rigt an, gi-ven
hor-nen de kling - - a och marschen nu man slår. I

* Olof Hielm, på Grensholmen i Östergötland, född 1698, vilken var en bland dem. som marscherade mot Ryssarne till Norrköping, berättar, att konung Carl XII, innan han började någon drabbning, först lät sina trupper sjunga psalmen: »Vår Gud är oss en väldig borg», och därefter ovanstående marsch, vilken han uppgiver fältmarskalken Magnus Stenbock hava författat.

N:o 169 av »Allmänna Journalen» för d. 27 Juli 1818.

Den av Arrhen von Kapfelmann arrangerade, så kallade konung Carl XII:s fältmarsch. är den gamla gardes-marschen, komponerad vid slutet av 1600-talet, av gardes-hautboisten Olof Lindsten.

N:o 10 av »Extra Posten» för d. 4 November 1819.

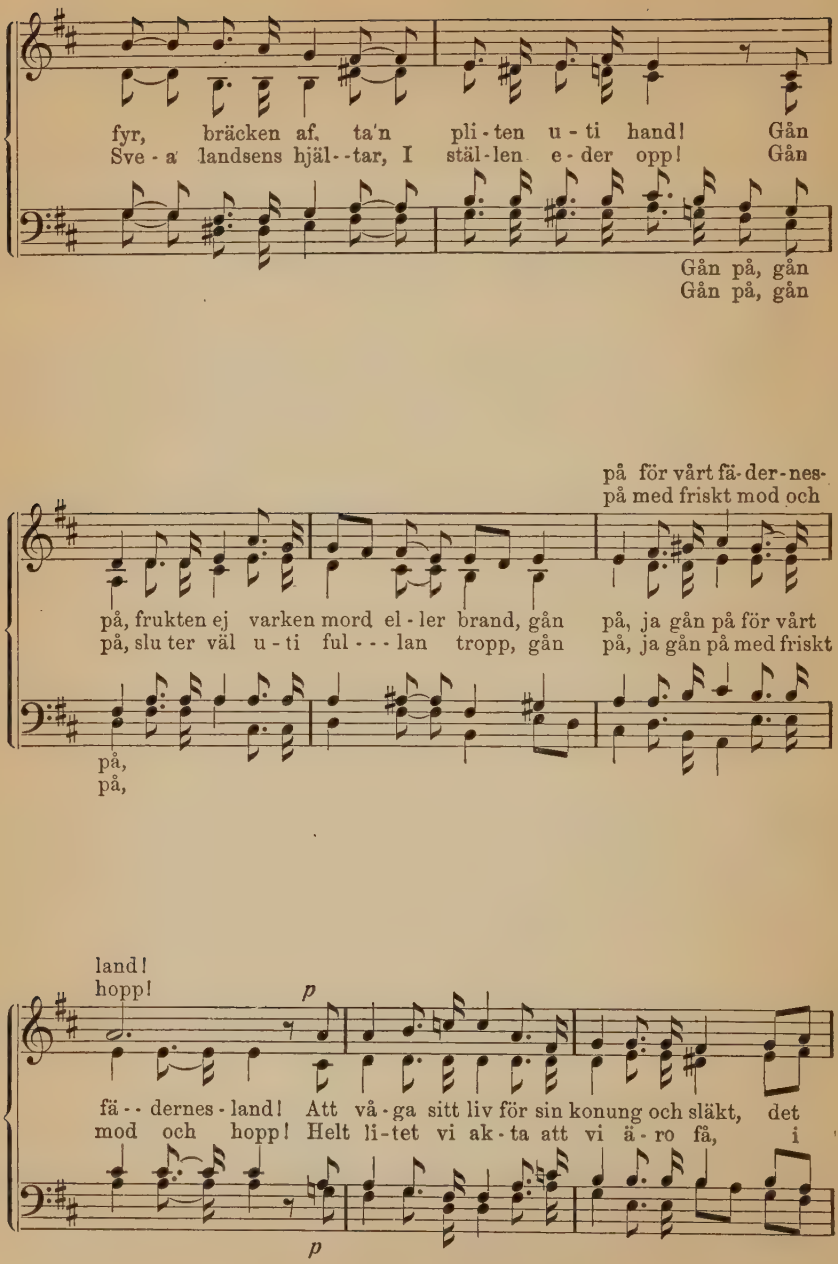
fyr, bräcken af, ta'n pli-ten u-ti hand! Gån
Sve-a landsens hjäl--tar, I stäl-len e-der opp! Gån
Gån på, gån
Gån på, gån
på för vårt fä-der-nes-
på med friskt mod och
på, frukten ej varken mord el-ler brand, gån på, ja gån på för vårt
på, slu ter väl u-ti ful---lan tropp, gån på, ja gån på med friskt
på,
på,
land!
hopp!
p
fä--dernes-land! Att vå-ga sitt liv för sin konung och släkt, det
mod och hopp! Helt li-tet vi ak-ta att vi ä-ro få, i
p

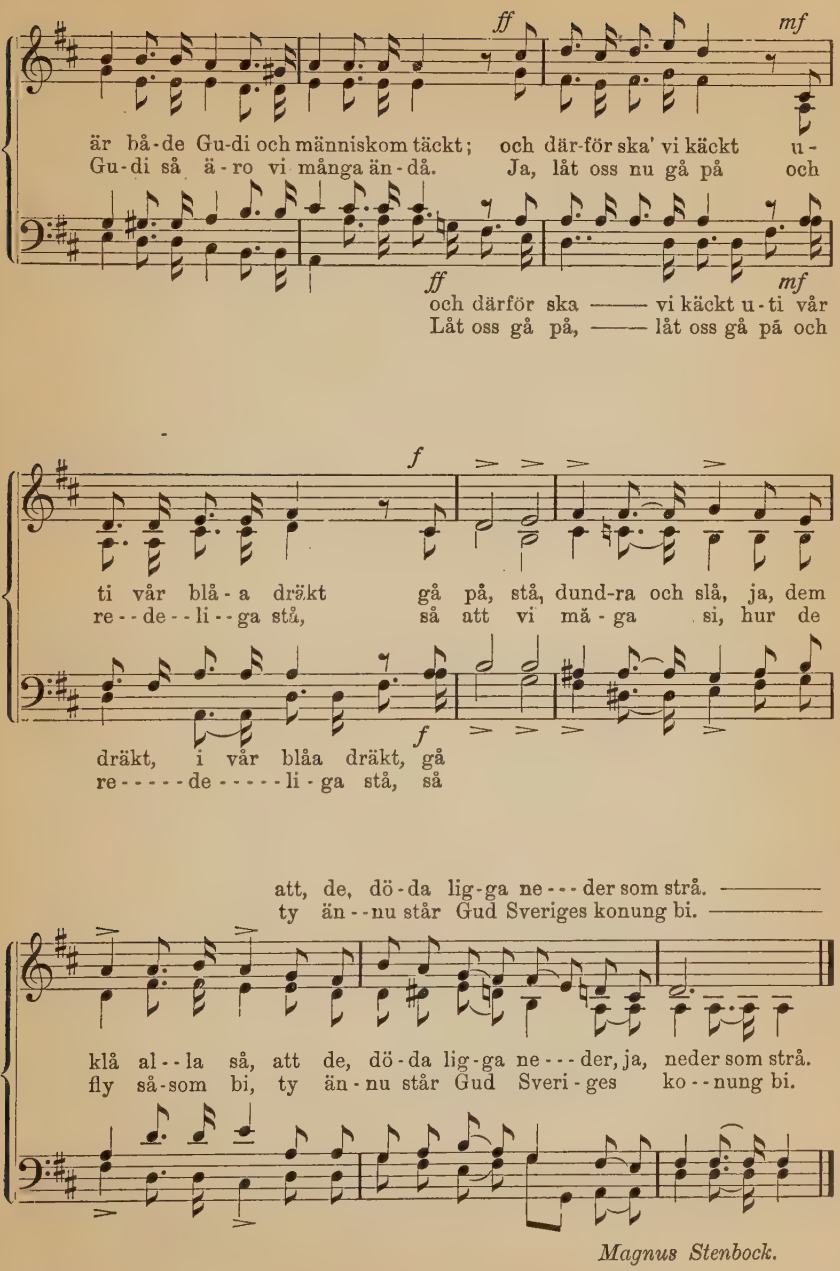
ff
mf
är bå-de Gu-di och människom täckt; och där-för ska' vi käckt u-
Gu-di så ä-ro vi många än-då. Ja, låt oss nu gå på och
ff
mf
och därför ska —— vi käckt u-ti vår
Låt oss gå på, —— låt oss gå på och
f
ti vår blå-a dräkt gå på, stå, dund-ra och slå, ja, dem
re--de--li--ga stå, så att vi mä-ga si, hur de
f
dräkt, i vår blåa dräkt, gå
re-----de-----li-ga stå, så
att, de, dö-da lig-ga ne---der som strå. ——
ty än--nu står Gud Sveriges konung bi. ——
klå al--la så, att de, dö-da lig-ga ne---der, ja, neder som strå.
fly så-som bi, ty än-nu står Gud Sveri-ges ko--nung bi.

Magnus Stenbock.

68. Ära vare Gud!

Maestoso. **Lotscher.**

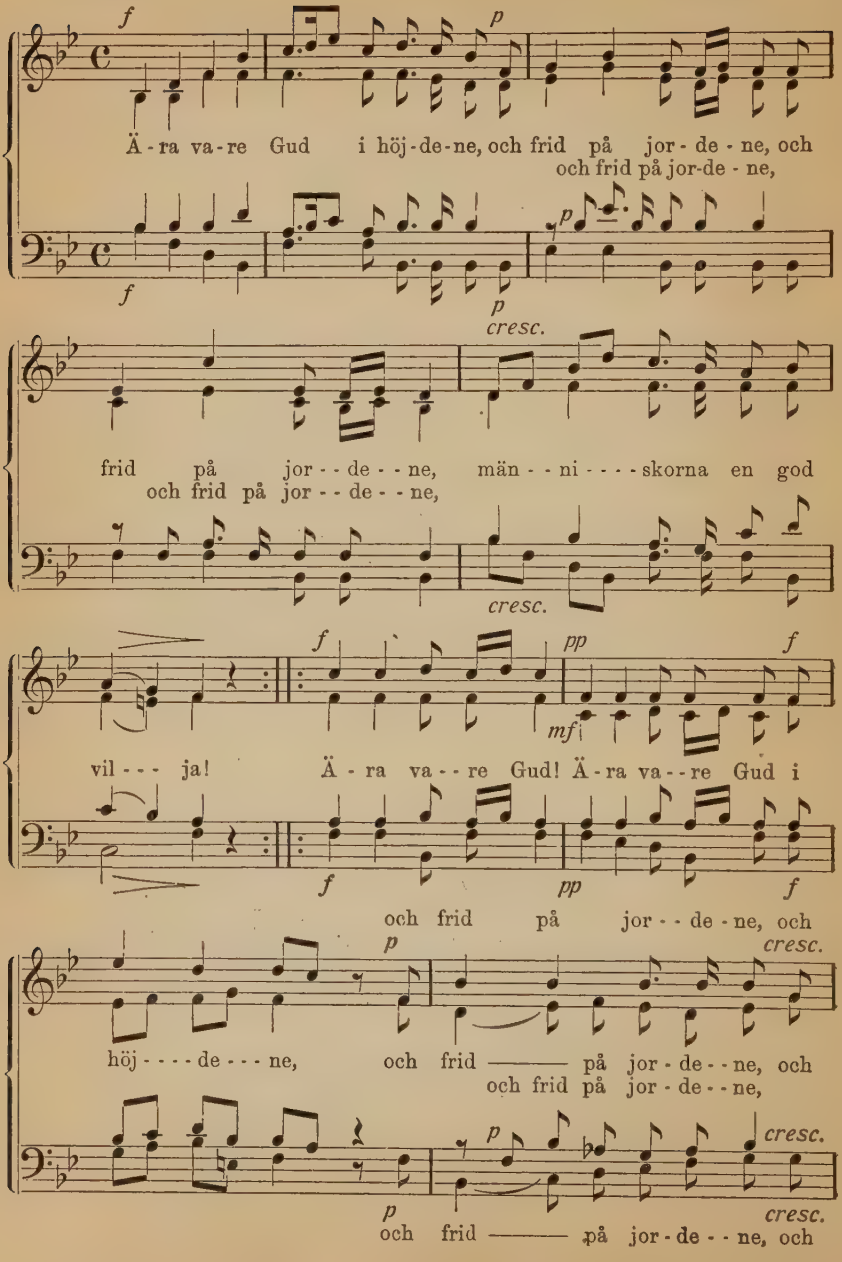
Ä - ra va - re Gud i höj - de - ne, och frid på jor - de - ne, och
och frid på jor-de - ne,
frid på jor - - de - - ne, män - - ni - - - - skorna en god
och frid på jor - - de - - ne,
vil - - - ja! Ä - ra va - - re Gud! Ä - ra va - - re Gud i
och frid på jor - - de - ne, och
höj - - - - de - - - ne, och frid ——— på jor - de - - ne, och
och frid på jor - de - - ne,
och frid ——— på jor - de - - ne, och

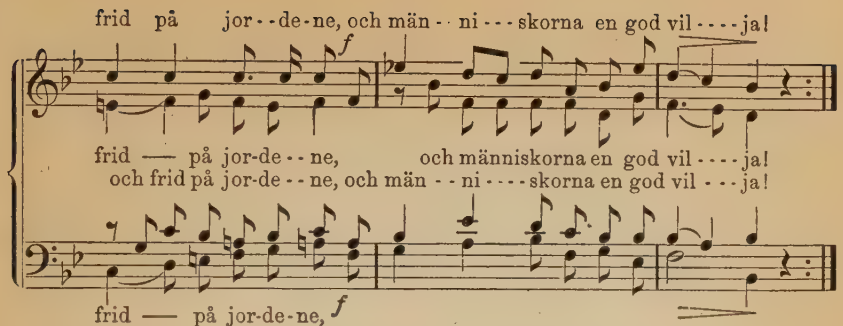
frid på jor - - de - ne, och män - - ni - - - skorna en god vil - - - - ja!
f
frid — på jor-de - - ne, och människorna en god vil - - - - ja!
och frid på jor-de - - ne, och män - - ni - - - - skorna en god vil - - - ja!
frid — på jor-de-ne,
f

69. "Fra Himlen falder der Stjerneskud."

Andantino. **O. Malling.**

p
1. Fra Him - len fal - der der Stjer - - ne - skud, ja, Stjer - - - - ne-
2. Fra A - - bild drys - se de Blomster i Vaar, de Blomster i
pp dolce
pp dolce
p
-skud; end - - dog er der fler, naar de sluk - - kes ud, naar de
Vaar; end - - dog har den ny - - e hvert e - vi - ge Aar, ja, hvert
p

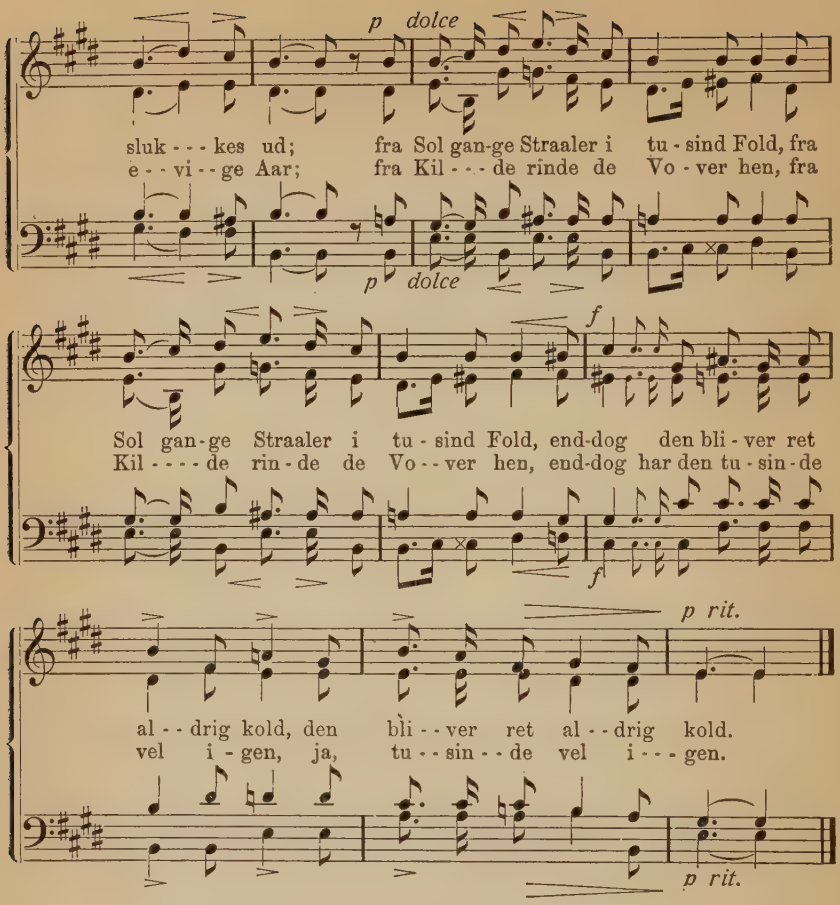
p dolce
sluk - - - kes ud; fra Sol gan-ge Straaler i tu - sind Fold, fra
e - - vi - - ge Aar; fra Kil - - - de rinde de Vo - ver hen, fra
p dolce
f
Sol gan-ge Straaler i tu - sind Fold, end-dog den bli - ver ret
Kil - - - - de rin - de de Vo - - ver hen, end-dog har den tu - sin - de
f
p rit.
al - - drig kold, den bli - - ver ret al - - drig kold.
vel i - gen, ja, tu - - sin - - de vel i - - - gen.
p rit.

70. Koral ur Oratoriet Paulus.

Melodi av N. Decius, 1537. **F. Mendelssohn.**

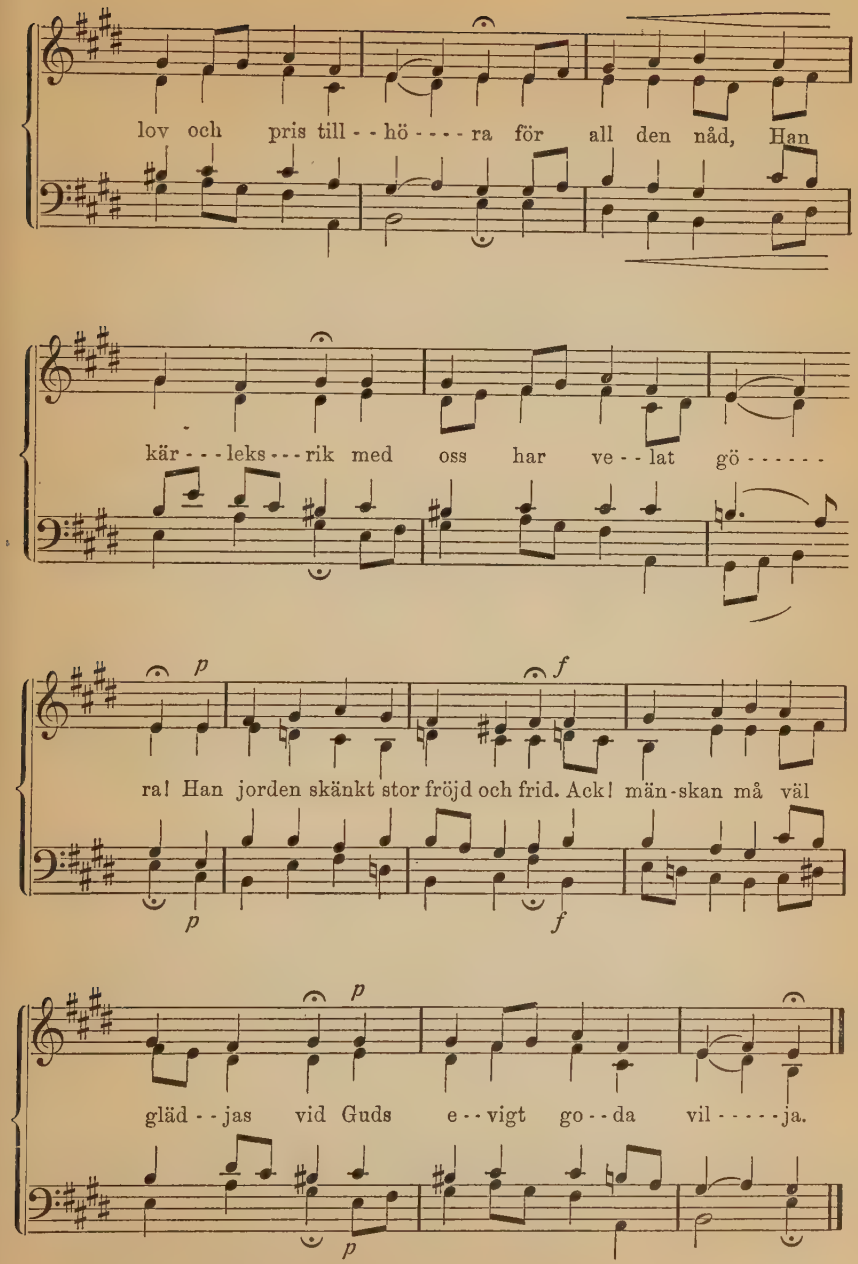
lov och pris till - - hö - - - - ra för all den nåd, Han
kär - - - leks - - - rik med oss har ve - - lat gö - - - - - -
p
f
ra! Han jorden skänkt stor fröjd och frid. Ack! män-skan må väl
p
f
p
gläd - - jas vid Guds e - - vigt go - - da vil - - - - - ja.
p

71. Sommaren.

Vivace e leggiero. **F. Mendelssohn.**

p
1. I skog, på fält små blommor sig ställt, från him-len blå de
2. Och böl-jan blå med näck--rosor på, i vas-sens band hon
p
hörs sme-kan-de vind,
med väs-tan gå fram,
dagg pär-lor få; i björk och lind — hörs
leker vid strand, på him-len små lamm — med
hörs sme-kan-de vind,
med väs-tan gå fram,
rit.
à tempo
f
ljuvt sitt milda
kys-ser blommans
smekan-de vind, hörs smekan-de vind. Han blan-dar ljuvt sitt
väs-tan gå fram, med väs-tan gå fram. Var fjä--ril kys--ser
rit.
f
à tempo
ljuvt sitt mil-da
kys-ser blommans

sus med få - - - gelns sång och käl-lans brus,
blad, var få - - - - - gel sjung-er fri och glad,
f
f
mil - da sus med få - - - - gelns sång och käl-lans brus, han
blommans blad, hvar få - - - - - gel sjung - - - - er fri och glad, var
f
f
sus med få - - - gelns sång och käl-lans brus,
blad, var få - - - - - gel sjung-er fri och glad,
med få - gelns sång — och
var få - - - gel sjung - - - - - - - er
fz
p
blan - - - - dar ljuvt sitt mil - da sus — med få - - - - - - - - gelns
fjä - - - - - ril kys - ser blommans blad, — var få - - - - - - - - - gel
p
fz
käl - - - - - - - lans brus,
fri - - - - - - och glad,
f
fz
sång och käl - lans brus, — han blan - - - dar ljuvt sitt mil - da
sjung - er fri och glad, — var fjä - - - - - ril kys - ser blommans
f
f
fz
med källans brus,
så fri och glad,

med fågelns sång — och käl - - lans
var få - gel sjung - - - - - - - - - - - - - - er fri och
sus — med få-gelns sång och käl - - - lans
blad, — var få - - gel sjung - - - er fri och
p
dim.
brus, med få - - gelns sång och käl - lans brus.
glad, var få - - - gel sjung - er fri och glad.
p
dim.

72. Tröst.

Moderato. **O. Merikanto.**

Yrjö Weijola.

73. Ave verum corpus.

Adagio. **W. A. Mozart.**

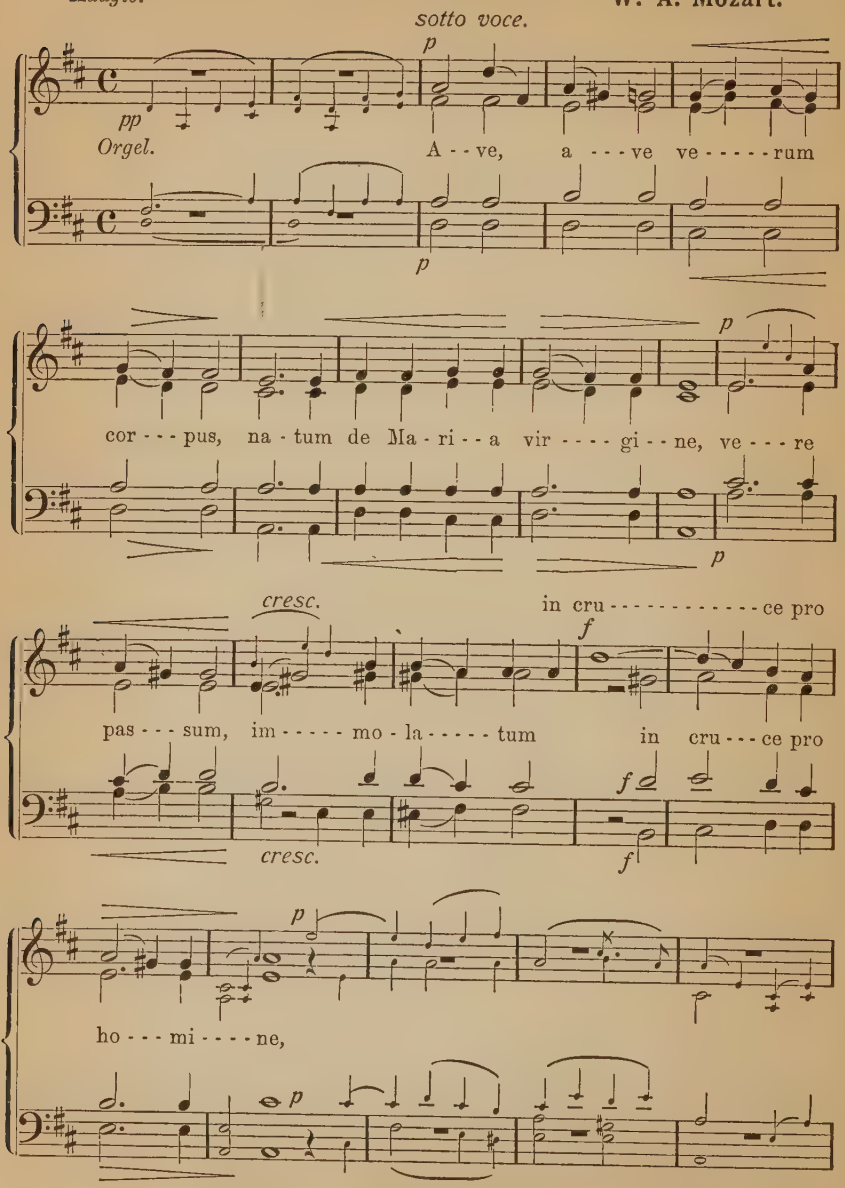
sotto voce.
p
pp
Orgel.
A - - ve, a - - - ve ve - - - - - rum
p
p
cor - - - pus, na - tum de Ma - ri - - a vir - - - - gi - - ne, ve - - - re
p
cresc.
in cru - - - - - - - - - - - - ce pro
f
pas - - - sum, im - - - - - mo - la - - - - - tum in cru - - - ce pro
cresc.
f
f
p
ho - - - mi - - - - ne,
p

pp
cu - - jus la - - - tus per - - - - fo - - ra - - tum un - da flu - - xit et
pp
p
poco à poco. cresc.
san - - - - - - gui - - ne; es - to no - - - bis prae - - - gus-
p
cresc.
es - - - - - - to no - - - - bis
pp
ta - - - - tum in mor - - - - - - - - - - - - - - - - - - tis ex - - a - - - - - mi-
prae - - - - - - gus - - ta - - - - tum in mor - - tis ex - - a - mi - - - - -
in mor - - - - - - - - - - - - - - - - - -

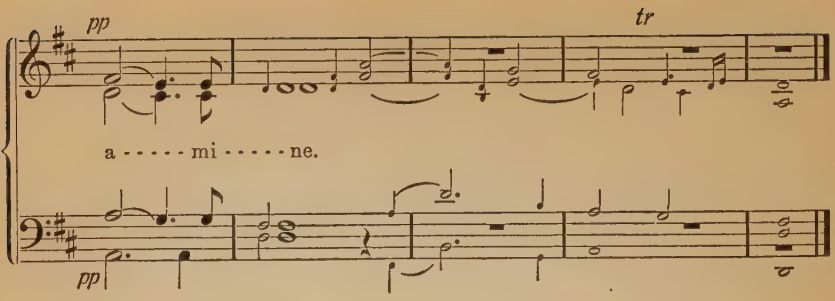

74. "Vilken är den stora skara?"

Andantino. **W. A. Mozart.**

p
f
1. Vilken är den stò - - ra ska - ra, som för Her - - - - - rens
2. Des - sa ä - - ro de, som kämpat i den sto - - - - - - ra
f
p
an - - - let' står, glän - ser så - - som stjär - nor kla - - ra,
Gu - dens här. Köt - tets, mörk-rets verk de däm - - pat
p

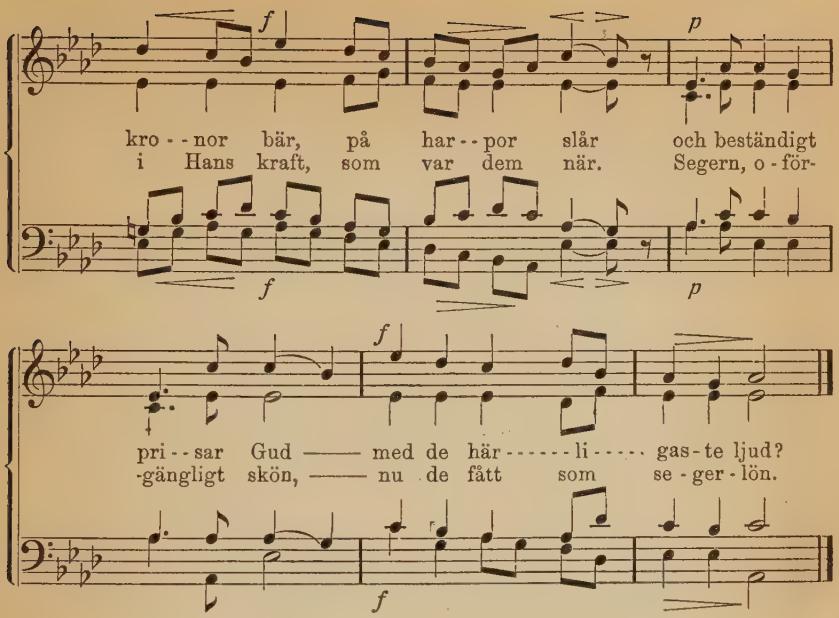
kro - - nor bär, på har - - por slår och beständigt
i Hans kraft, som var dem när. Segern, o - för-
pri - - sar Gud —— med de här - - - - - - li - - - - - gas - te ljud?
-gängligt skön, —— nu de fått som se - ger - lön.

75. Sommarnatt.

Allegretto con moto. **A. M. Myrberg.**

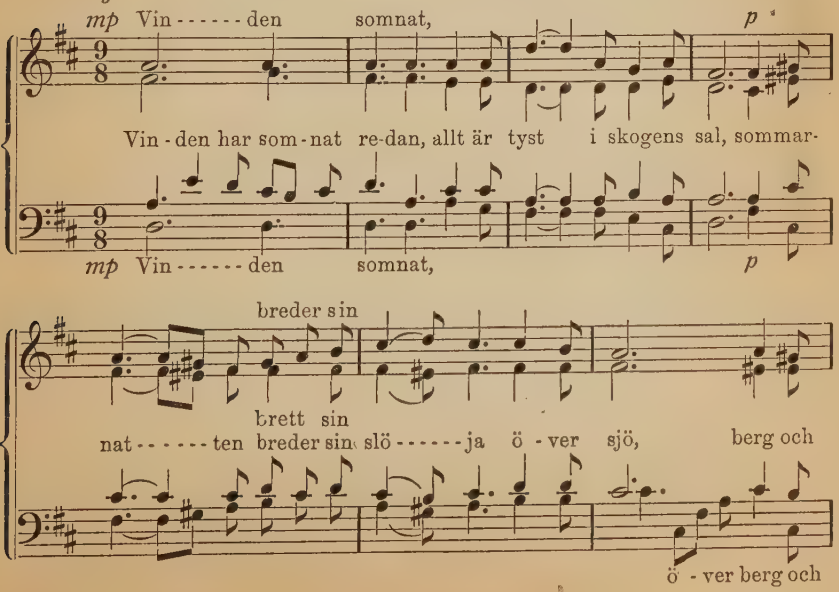
mp Vin - - - - - - den somnat,
Vin - den har som - nat re-dan, allt är tyst i skogens sal, sommar-
mp Vin - - - - - - den somnat,
breder sin
brett sin
nat - - - - - - ten breder sin slö - - - - - - ja ö - ver sjö, berg och
ö - ver berg och

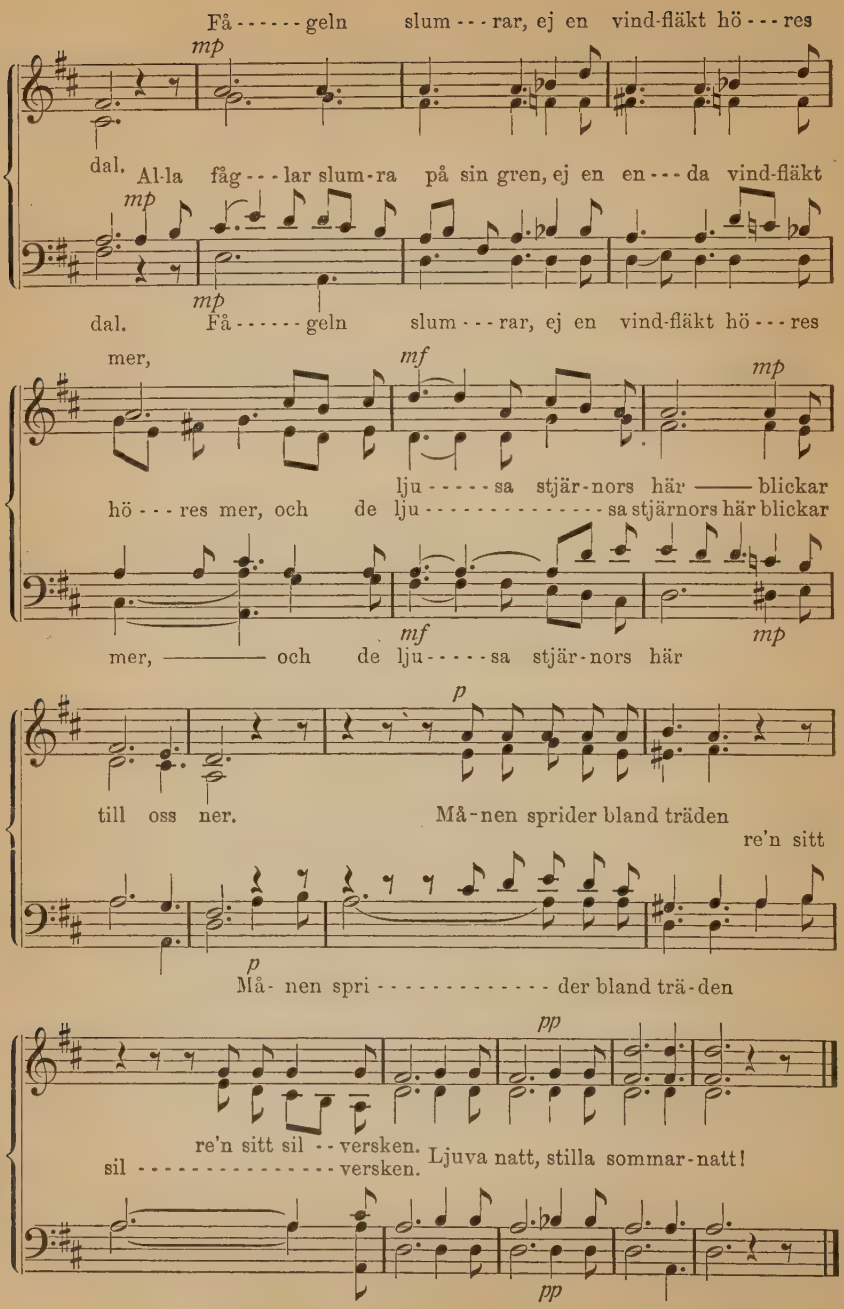
Få - - - - - - geln slum - - - rar, ej en vind-fläkt hö - - - res
mp
dal. Al-la fåg - - - lar slum-ra på sin gren, ej en en - - - da vind-fläkt
mp
mp
dal. Få - - - - - - geln slum - - - rar, ej en vind-fläkt hö - - - res
mer, mf mp
lju - - - - - sa stjär-nors här —— blickar
hö - - - res mer, och de lju - - - - - - - - - - - - - - sa stjärnors här blickar
mf mp
mer, —— och de lju - - - - - sa stjär-nors här
p
till oss ner. Må-nen sprider bland träden
re'n sitt
p
Må- nen spri - - - - - - - - - - - - - der bland trä-den
pp
re'n sitt sil - - versken. Ljuva natt, stilla sommar-natt!
sil - - - - - - - - - - - - - - - versken.
pp

A. M. Myrberg.

76. Sång på 1:sta maj.

Marcia. **J. E. Nordblom.**

mf
O, lå - tom oss svär - ja ett fost-brödralag i ungdomens sveklö - sa
mf
stun - der och fröjdas med gamman åt majsolens dag i Odens ur - åld - ri - ga
p
lun - der! Se, nor - nor - na vand - ra runtom vå - ra spår med
p
f
ru - nor i sköl - dar - na skur - na, Ver - dan - di med ro - - sor i
f

C. v. Zeipel.

77. Norsk Fædrelandssang.

Tempo di marcia. **R. Nordraak.**

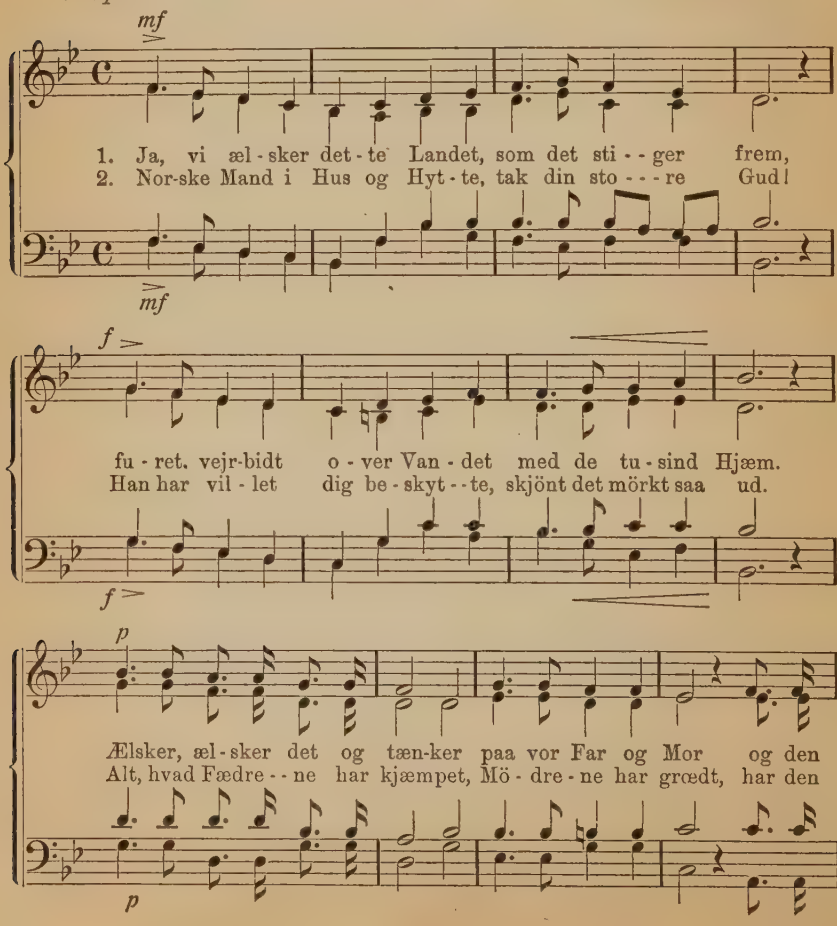
mf
1. Ja, vi æl - sker det - te Landet, som det sti - - ger frem,
2. Nor-ske Mand i Hus og Hyt - te, tak din sto - - - re Gud!
mf
f
fu - ret. vejr-bidt o - ver Van - det med de tu - sind Hjæm.
Han har vil - let dig be - skyt - - te, skjönt det mörkt saa ud.
f
p
Ælsker, æl - sker det og tæn-ker paa vor Far og Mor og den
Alt, hvad Fædre - - ne har kjæmpet, Mö - dre - ne har grædt, har den
p

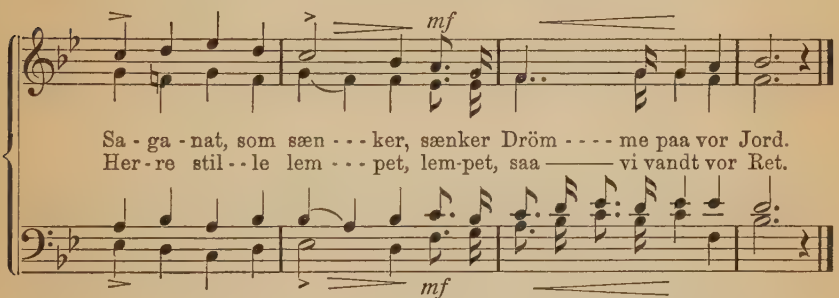
mf
Sa - ga - nat, som sæn - - - ker, sænker Dröm - - - - me paa vor Jord.
Her - re stil - - le lem - - - pet, lem-pet, saa ——— vi vandt vor Ret.
mf
sænker fag - re Drömme paa vor Jord.
stil - le lempet, saa vi vandt vor Ret.

B. Björnson.

78. Eolstoner.

L. Norman.

Andante con moto.
pp
kom - men
når i
mf
Kommen å - - - - - ter, kommen sak - - - - - ta, kom - - - -
Kommen å - - - - - ter, kommen gla - - - - - da, kom - men
når i
pp
mf
Kommen å - ter, kommen sak - ta, kommen
Kommen å - ter, kommen gla - da, når i

stil - - - - - - - - la,
lju - - - - - - - - sa
f
- - - men stil . la, mil - - da äng - - lar, från mitt hjär - tas förs - ta
—— i lju - sa mor - gon - - glan - sen dag - gen skingrar, blomman
stil - - - - - - - - la,
lju - - - - - - - - sa
f
stil - - - - - - - - la,
lju - - - - - - - - sa
1.
pp
2.
pp
oskulds - vår; kommen oskulds - vår. Lät - ta an - dar,
vak - nad står; kommen vaknad står. Kommen å - - ter,
pp
p
mf
Lät - ta an - - - - dar, bli - da
Kommen å - - - - - ter, kommen
cresc.
mf
f
dim.
p
än mitt
ble - ka
bli - da vä - sen, skä - ra toner, kommen å - ter, kommen å - - - - ter, än ——
kommen vänligt, när i kvällen vi - ken skimrar, vi - ken skim - - rar, ble - - - -
kom - - - - - men å - ter, än mitt
vi - - - - - - - ken skimrar, ble - ka
mf cresc. f
dim.
p
vä - - - sen,
vän - - ligt,

E. v. Qvanten.

79. Kvällen.

Sakta rörligt. **L. Norman.**

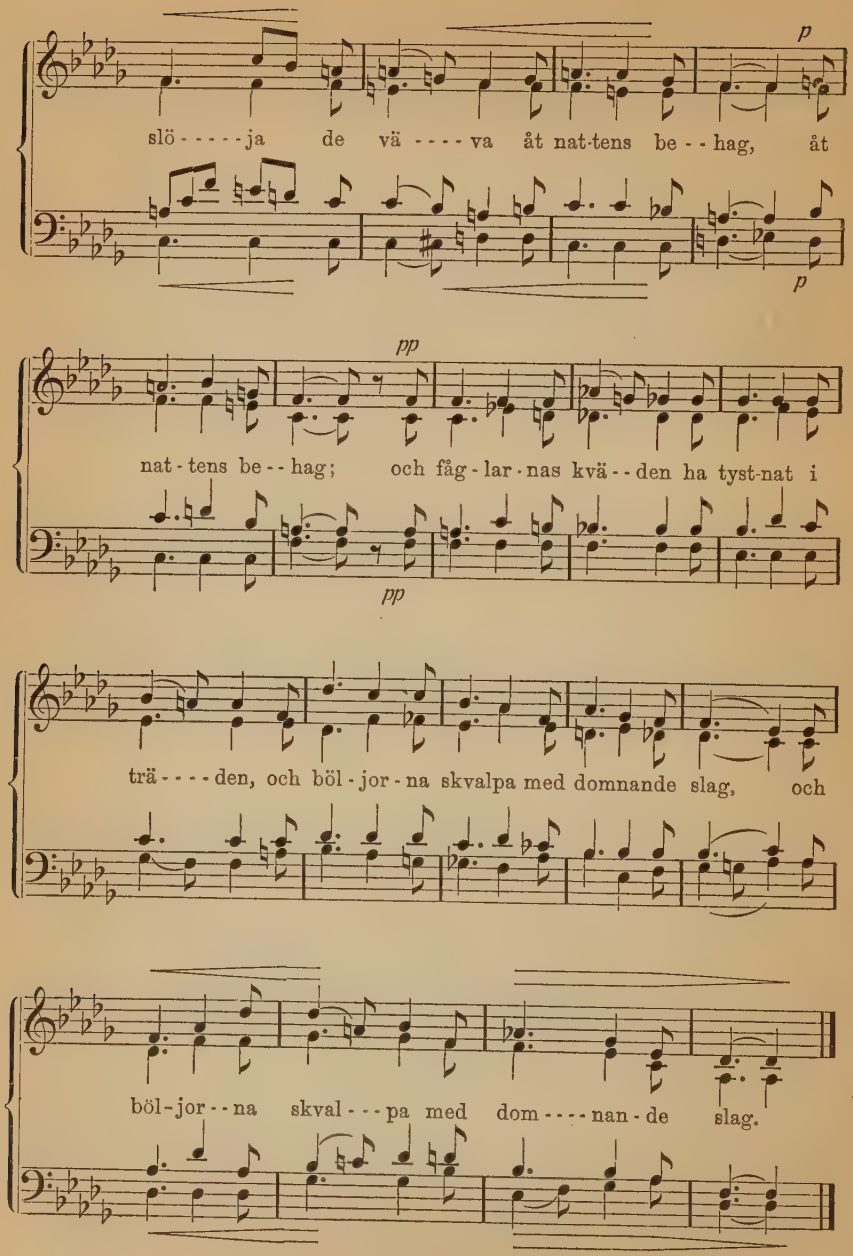
p
slö - - - - - ja de vä - - - - va åt nat-tens be - - hag, åt
p
pp
nat - tens be - - hag; och fåg - lar - nas kvä - - den ha tyst-nat i
pp
trä - - - - den, och böl - jor - na skvalpa med domnande slag, och
böl - jor - - na skval - - - pa med dom - - - - nan - de slag.

80. Suomis sång.

Maestoso. **F. Pacius.**

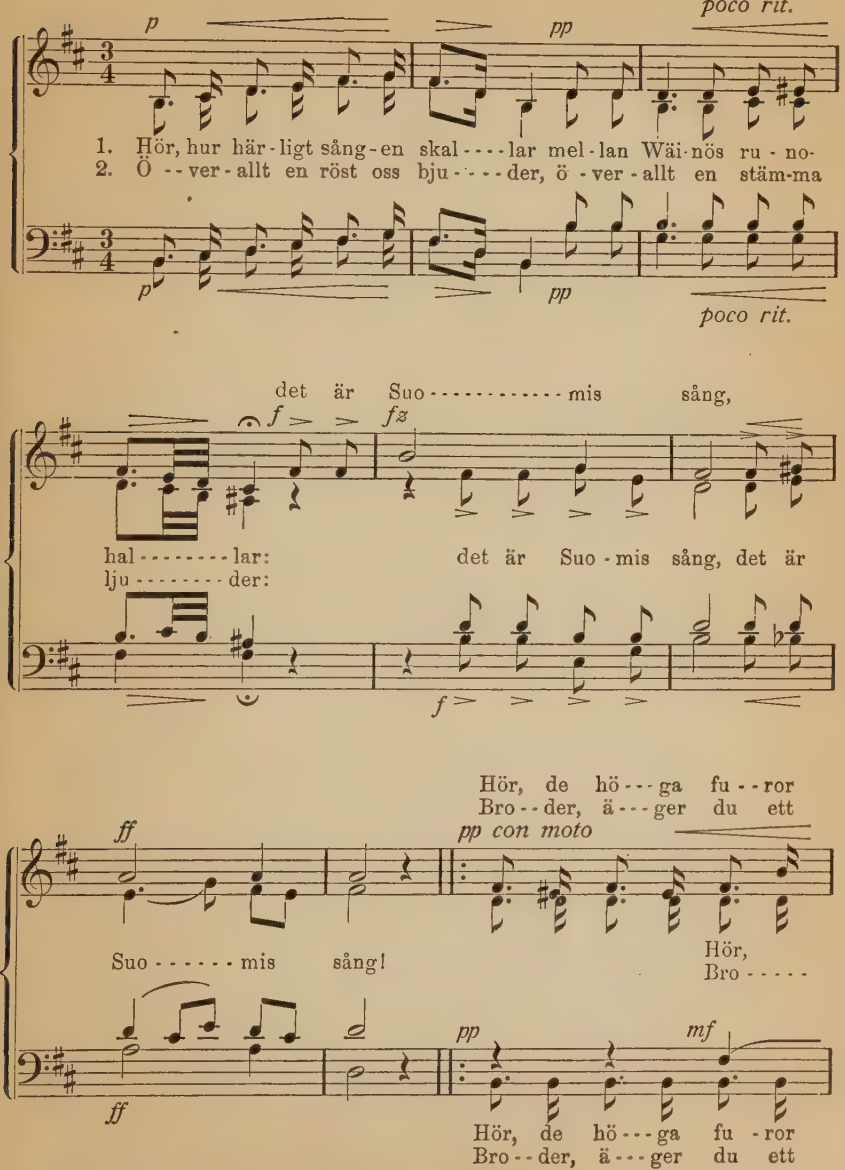
poco rit.
1. Hör, hur här-ligt sång-en skal - - - - lar mel-lan Wäi-nös ru - no-
2. Ö - - ver-allt en röst oss bju - - - - der, ö - ver-allt en stäm-ma
poco rit.
det är Suo - - - - - - - - - - - - mis sång,
hal - - - - - - - - lar:
lju - - - - - - - - der:
det är Suo - mis sång, det är
Hör, de hö - - - ga fu - - ror
Bro - - der, ä - - - ger du ett
pp con moto
Suo - - - - - - mis sång!
Hör,
Bro - - - - -
Hör, de hö - - - ga fu - - ror
Bro - - der, ä - - - ger du ett

su - - - - - - - sa,
hjär - - - - - - ta,
hör, de dju - - pa ström-mar
i dess tjus - ning, i dess
p
—— de hö - - ga fu - - ror
- - - - der, ä - - ger du ett
su - - - - - - - - sa, hör de
hjär - - - - - - ta, i dess
p
su - - - - - - - sa,
hjär - - - - - ta,
hör de dju - - pa ström-mar
i dess tjus - ning, i dess
bru - - - - sa:
smär - - - - ta
ff
dju - pa strömmar: det är Suo-mis sång, det är Suo - - mis sång!
tjusning, smär - ta hör blott Suomis sång, hör blott Suo - mis sång!
bru - - - - sa:
smär - - - ta
ff

E. v. Qvanten.

81. På fjället i sol.

Lugnt. **W. Peterson-Berger.**

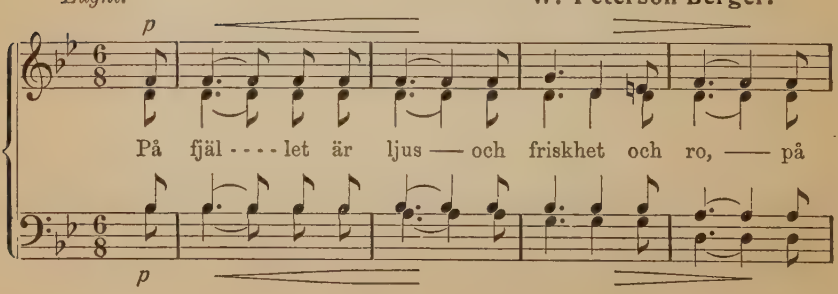

mf
p
fjäl - let är här - ligt att va - - - - ra, — där bli - - - - - das - te
mf
p
blomster kring dri - vor - na gro, — där vin - - - - dar - na vi - la och
f
p
sa - gor - - na bo — i tjär - nar så dju - pa och kla - - - - - - ra.
f
p
Något långsammare.
Långt bort i li - den ser du dem blän - ka i fa - - - - - ger glans,
pp
rit.
con bocca chiusa

vag - - gan - de vi - den slu - ta omkring dem en sil - - - - ver - krans,
rit.
con bocca chiusa
pp
f a tempo
luf - ten är klar och bäc - kar - na por - - - - - la, hemli - ga käl - lor i
f
luf - - - - - - - ten är klar och bäc - kar - na por - - - - - la,
mf
mos - - - - - - - - - sar - na sor - - - - - - - - - - - la, sor - - - - - - - - - - - la
mf
hemli - - ga källor i mos - sar - na sor - - la, sollju - set dallrar lik -
pp Tempo 1.
vid — sin dans. Och lätt — som den sky — som
som — i dans.
pp

mp
mf
pp
drömman-de går — sin sol-gläns-ta väg i det hö--ga — din
mp
mf
pp
mf
an----de sig lyf-ta och sving-a för-mår, — och glömsk af sitt
mf
f
mf
jag han ett ö-gon--blick får — i him-larnas klar-het sig
f
mf
Något långsammare.
Fjärran i da-lar klingar en kloc-ka med
p
pp
lö-----ga.
con bocca chiusa
pp

klang så klar.
riten.
con bocca chiusa
To - nen du kän - ner sak - ta dig loc - ka så
p
a tempo.
mf
Fat - tar ditt hjär - ta då vad den me - nar,
un - - - - der - - bar.
riten.
mf

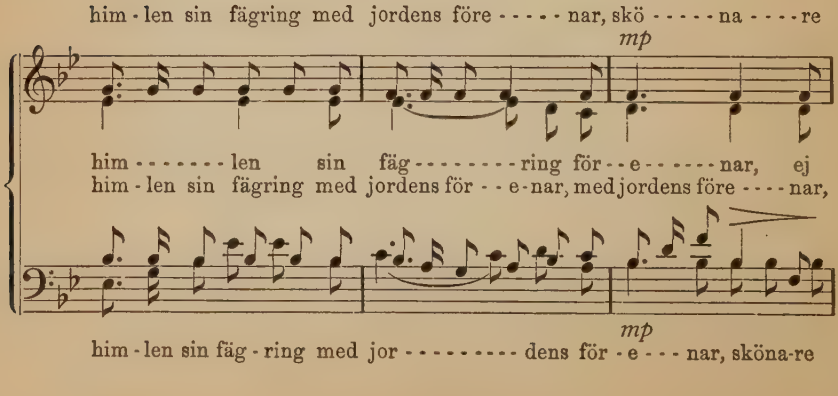
him - len sin fägring med jordens före - - - - - nar, skö - - - - - na - - - - re
mp
him - - - - - - - len sin fäg - - - - - - - - ring för - - e - - - - - - nar, ej
him - len sin fägring med jordens för - - e - nar, med jordens före - - - - nar,
mp
him - len sin fäg - ring med jor - - - - - - - - - dens för - e - - - nar, sköna-re

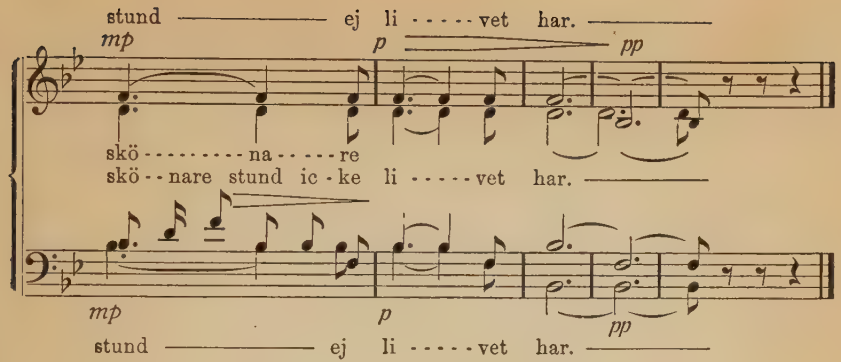

82. Lugn vilar sjön.

Andante. **M. Pfeil.**

p
1. Lugn vi - lar sjön, kring berg och da - - lar nu
2. Lugn vi - lar sjön, re'n af - - ton - - vin - den till
3. Lugn vi - lar sjön, så frid-samt vin - - ka de
p
p
breder natten milt sin arm, och fågelns röst ej me-ra ta-lar, han slumrat
ro sig lägger ned vid ön. Nu blomman blygt sitt huvud sänker, hon beder
lju - sa stjärnor från det blå. Var tyst, var still, du mänskohjärta! Snart även
p

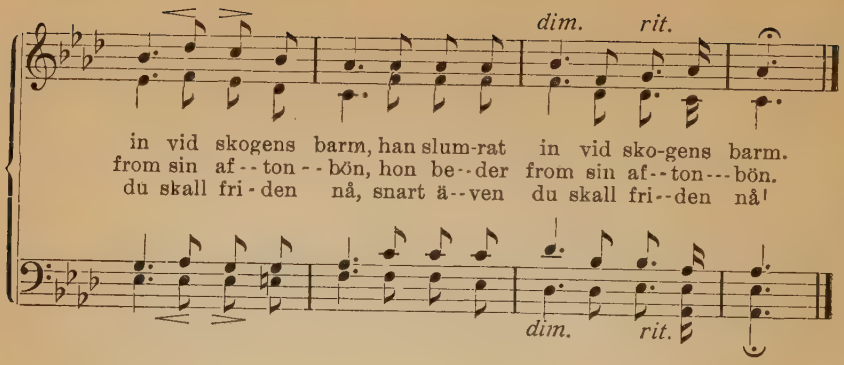
dim.
rit.
in vid skogens barm, han slum-rat in vid sko-gens barm.
from sin af--ton--bön, hon be--der from sin af--ton---bön.
du skall fri-den nå, snart ä--ven du skall fri--den nå!
dim.
rit.

83. Vespersång.

Andantino. **Carl Reinecke.**

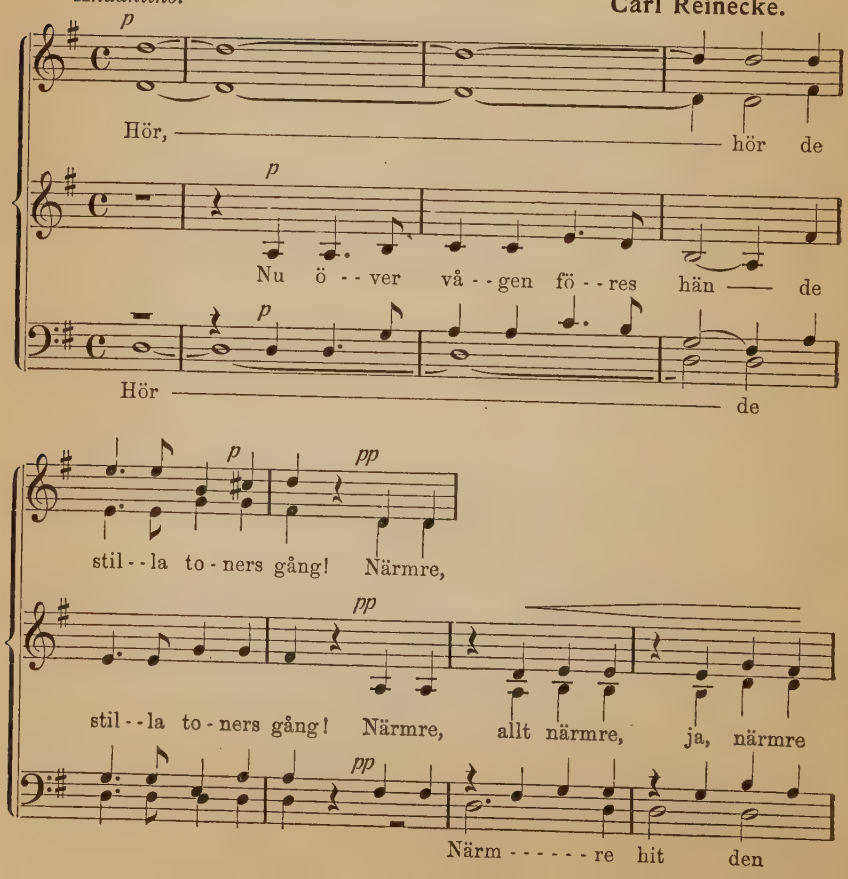

pp
sempre pp
hö - - res: Ju - - bi - - la - - te, a - - - - - - men! —— Hör, ——
hö - - res: pp
Närmre hit, allt närmre
p
—— hör den hel - ga af - - ton - - sång: Ju - bi - la - te, a - - - - -
hö - res nu den hel - - ga af - ton - - sång:
p
pp
men! Som i månglans vå - gen, svävar sång - en sak - ta hän och
pp
Hör, —— sången svävar hän och
cresc. molto
f
dör, som i stor - men flo - den bä - var, mäktigt or - gel - brus man
cresc. molto
f

f
pp
hör: Ju - bi - la - te, a - - - - - - men! Som i
f
pp
Hör, o hör,
p
månglans vå - gen, svävar sång - en sak - ta fram och dör: Ju - bi - la - te,
nu svä - var,
p
pp
a - - - - - - - - men!
pp
a - men! Ju - bi - la - te, a - - - - - - - - - - - - - - - - men!
a - men, a - - - - - - - - - - men!
pp
pp
a - men, a - - - - - - - - men!

84. "Sköna barn i havets vagga."

Andantino. **Carl Reinecke.**

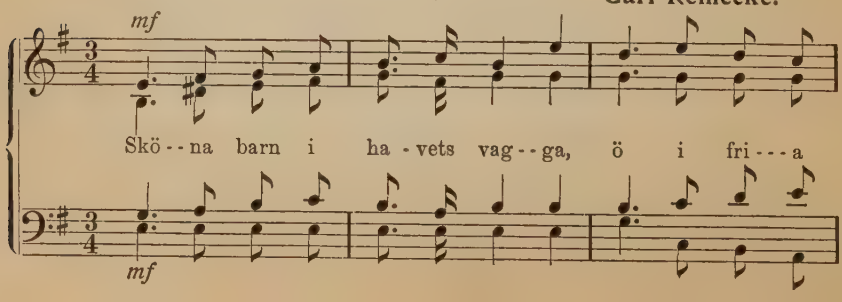

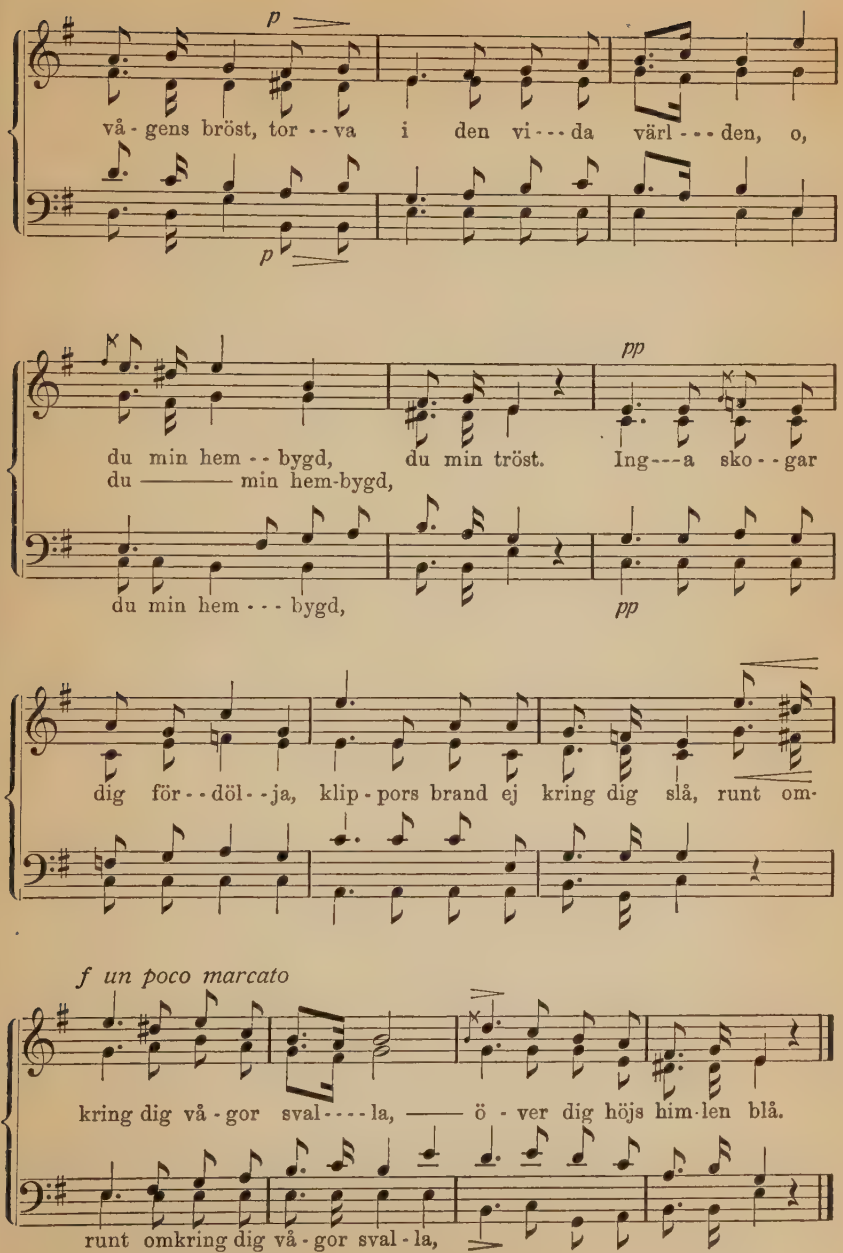
p
vå - gens bröst, tor - - va i den vi - - - da värl - - - den, o,
p
pp
du min hem - - bygd, du min tröst. Ing - - - a sko - - gar
du ——— min hem-bygd,
du min hem - - - bygd,
pp
dig för - - döl - - ja, klip - pors brand ej kring dig slå, runt om-
f un poco marcato
kring dig vå - gor sval - - - - la, ——— ö - ver dig höjs him-len blå.
runt omkring dig vå - gor sval - la,
f un poco marcato

(Originalsättning.)

85. Nordhavet.

Moderato con moto ed energia. **F. A. Reissiger.**

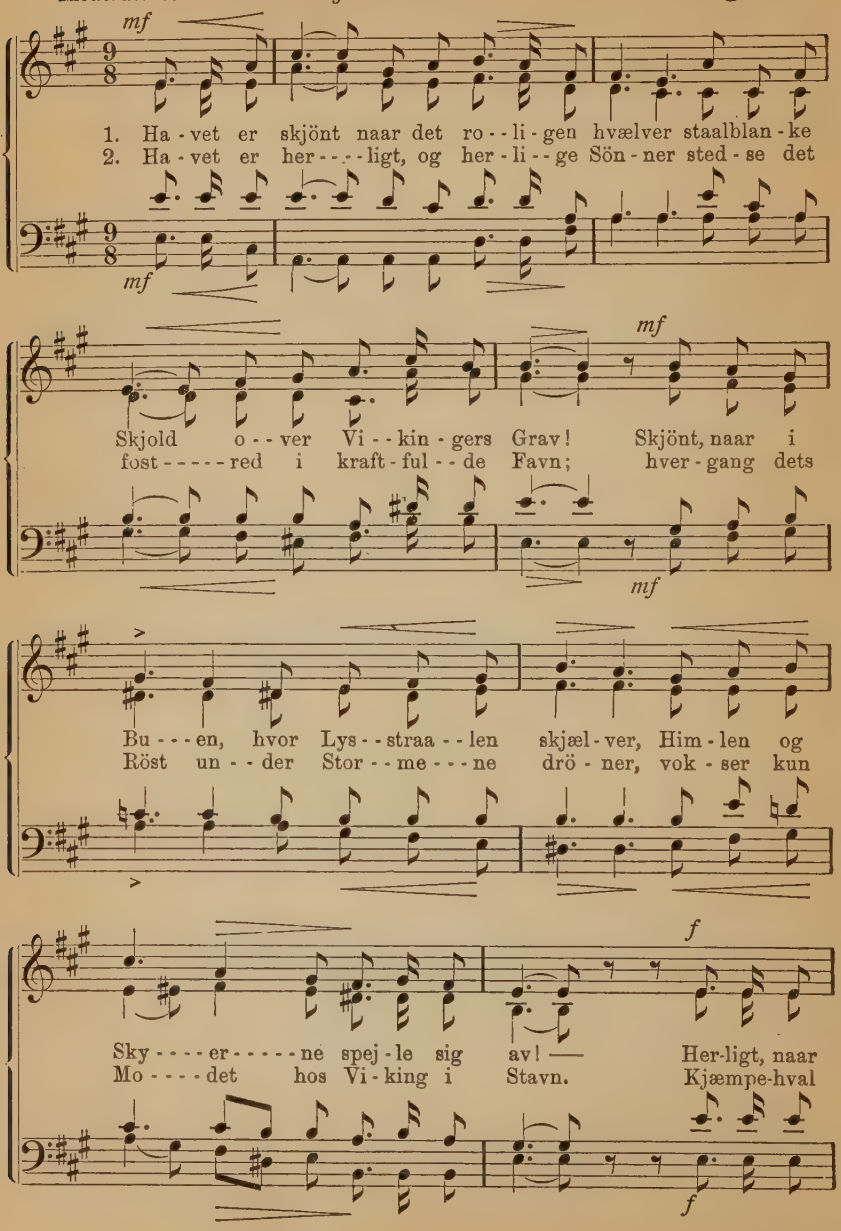
mf
1. Ha - vet er skjönt naar det ro - - li - gen hvælver staalblan - ke
2. Ha - vet er her - - - - ligt, og her - li - - ge Sön - ner sted - se det
mf
mf
Skjold o - - ver Vi - - kin - gers Grav! Skjönt, naar i
fost - - - - - red i kraft - ful - - de Favn; hver - gang dets
mf
Bu - - - en, hvor Lys - - straa - - len skjæl - ver, Him - len og
Röst un - - der Stor - - me - - - ne drö - ner, vok - ser kun
f
Sky - - - - er - - - - - ne spej - le sig av! — Her-ligt, naar
Mo - - - - det hos Vi - king i Stavn. Kjæmpe-hval
f

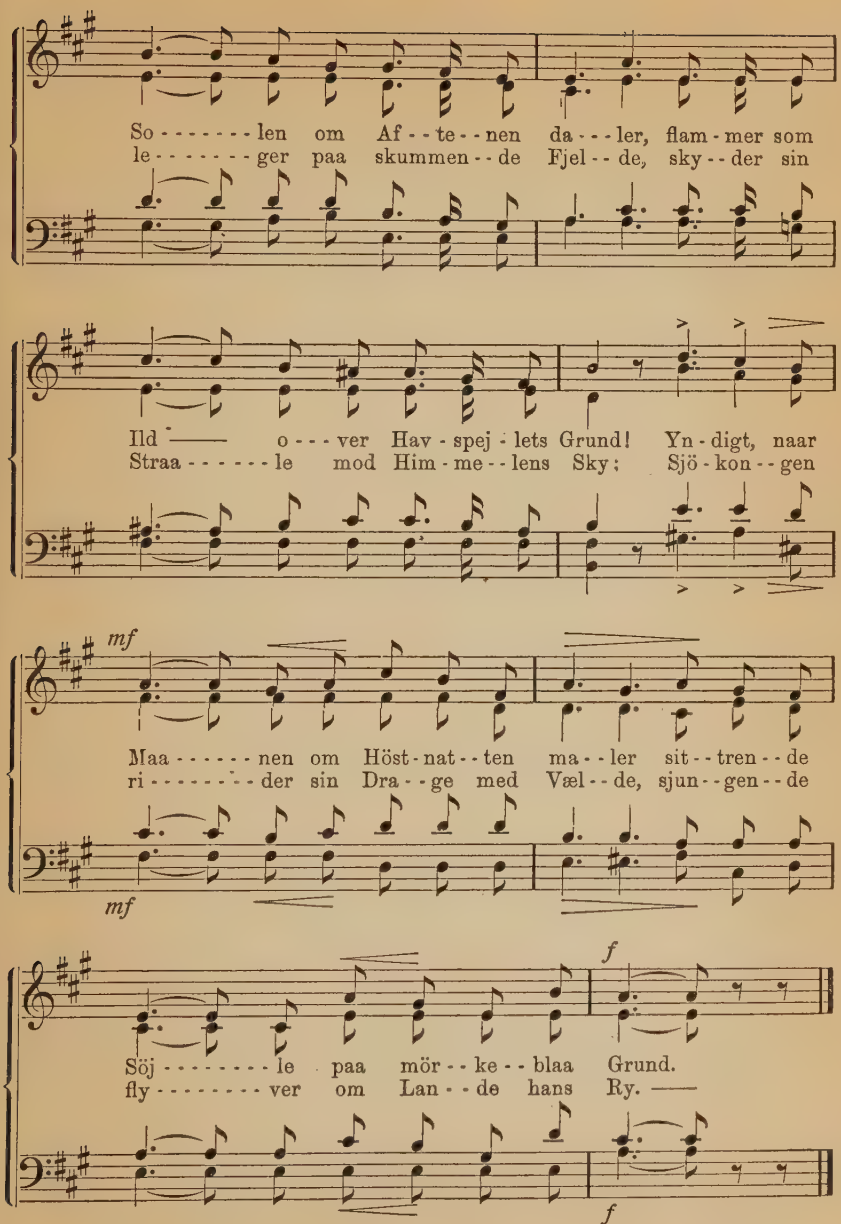
So - - - - - - - len om Af - - te - - nen da - - - ler, flam - mer som
le - - - - - - - ger paa skummen - - de Fjel - - de, sky - - der sin
Ild —— o - - - ver Hav - spej - lets Grund! Yn - digt, naar
Straa - - - - - - le mod Him - me - - lens Sky; Sjö - kon - - gen
mf
Maa - - - - - - nen om Höst - nat - - ten ma - - ler sit - - tren - - de
ri - - - - - - - der sin Dra - - ge med Væl - - de, sjun - - gen - - de
mf
f
Söj - - - - - - - - le paa mör - - ke - - blaa Grund.
fly - - - - - - - - ver om Lan - - de hans Ry. ——
f

S. O. Wolf.

86. Sangerhilsen.

Moderato. **F. A. Reissiger.**

f
Saa stev - - - - - - - - - - ned vi at - - ter med To - - ner kring
f
Saa stev-ned vi at - - - - - - - - - - ter med
mf
Nor-ges den vaar-grön-ne Kyst, hvor Bir - ke - nes va - - jen - de
mf
mens
mf
Kroner os hil - - - - sed fra Klip-per - nes Bryst, mens Vin - de - ne
mf
os hilsed fra Klip - - per - - - - nes Bryst, mf
Vin - de - - ne jubled fra Havnen, og Böl-gerne kvad omkring
jub - - - - led fra —— Havnen, og Böl - ger - ne kvad om-kring ——

L. Dietrichson.

87. Marseljäsen.

Tempo di marcia. **Rouget de l'Isle.**

f
Upp, fos - - ter - lan - dets tappra sö - - - - ner! Se, ä - - rans
f
dag re'n in - - - ne är. Och den - na hop, som vål - - det
lö - ner, en blo - dig fa - - na mot oss bär, en blo - dig

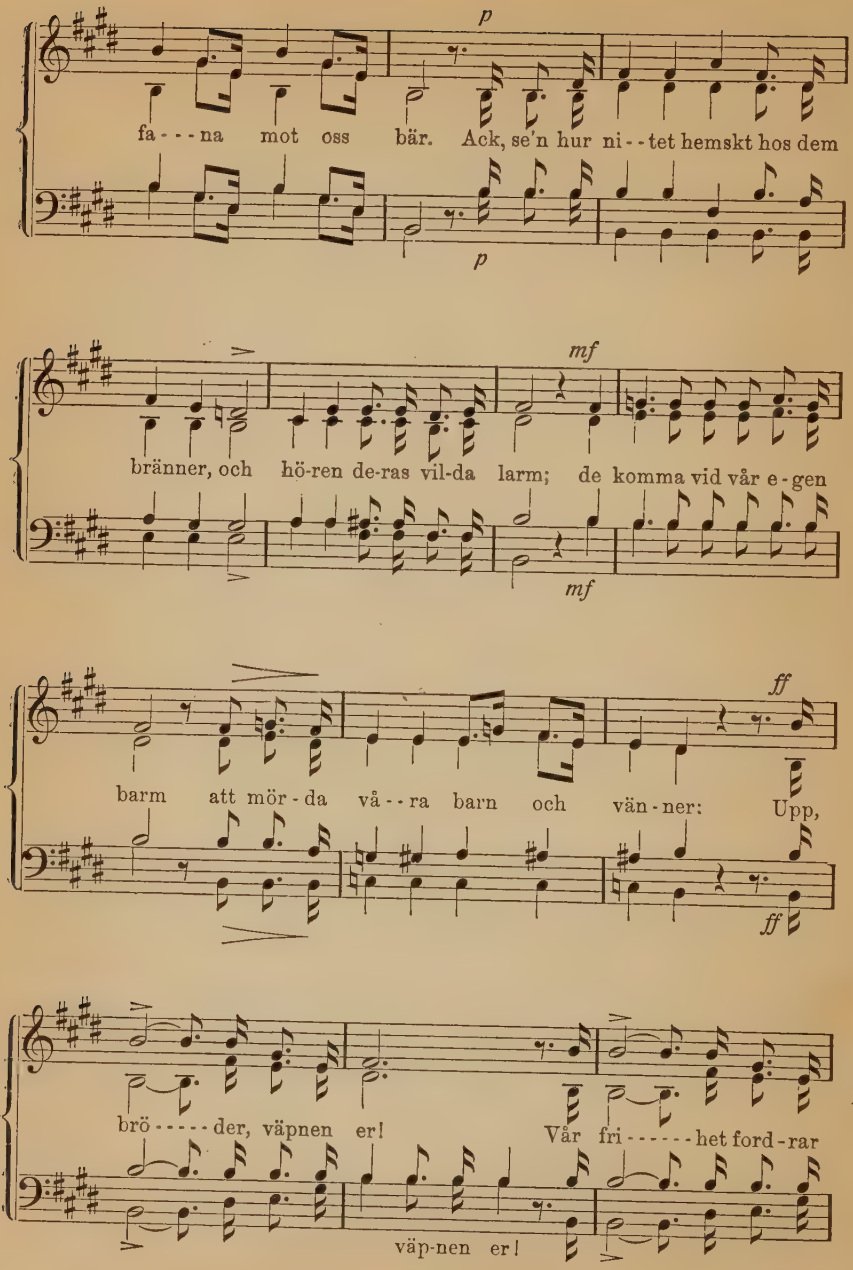
p
fa - - - na mot oss bär. Ack, se'n hur ni - - tet hemskt hos dem
p
mf
bränner, och hö-ren de-ras vil-da larm; de komma vid vår e - gen
mf
ff
barm att mör - da vå - - ra barn och vän - ner: Upp,
ff
brö - - - - - der, väpnen er! Vår fri - - - - - - het ford - rar
väp-nen er!

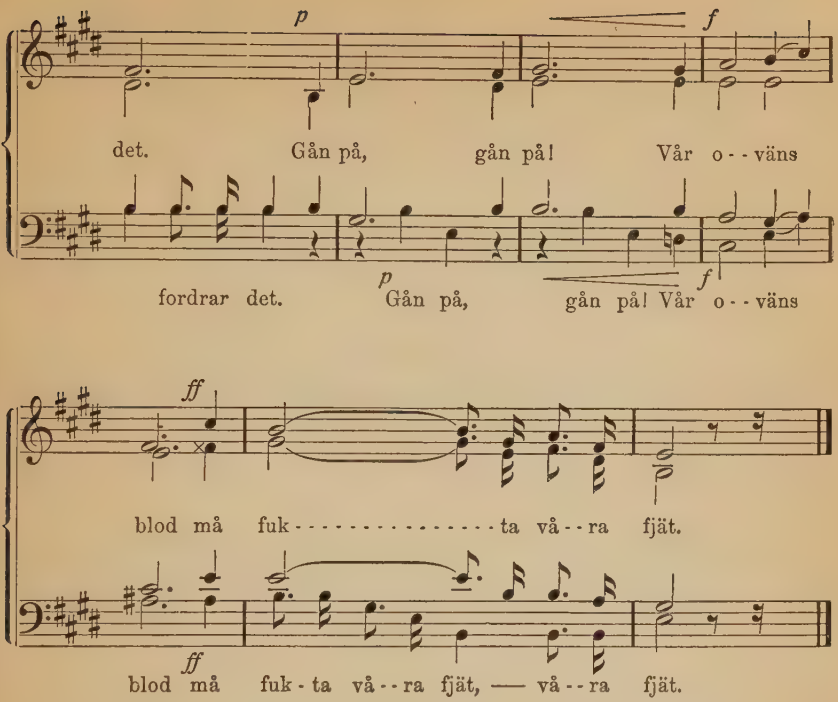
p
f
det. Gån på, gån på! Vår o - - väns
fordrar det. p Gån på, gån på! Vår o - - väns
ff
blod må fuk - - - - - - - - - - - - - - - ta vå - - ra fjät.
ff
blod må fuk - ta vå - - ra fjät, — vå - - ra fjät.

Rouget de l'Isle.
(Efter Mathias Hasselroths översättning.)

88. Dansk Fædrelandssang.

Tempo di marcia. **D. L. Rogert.**

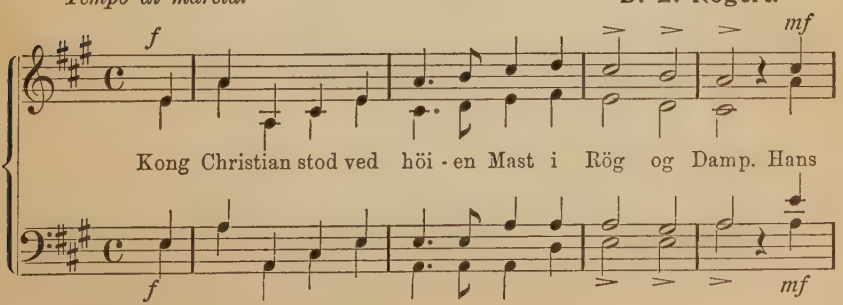

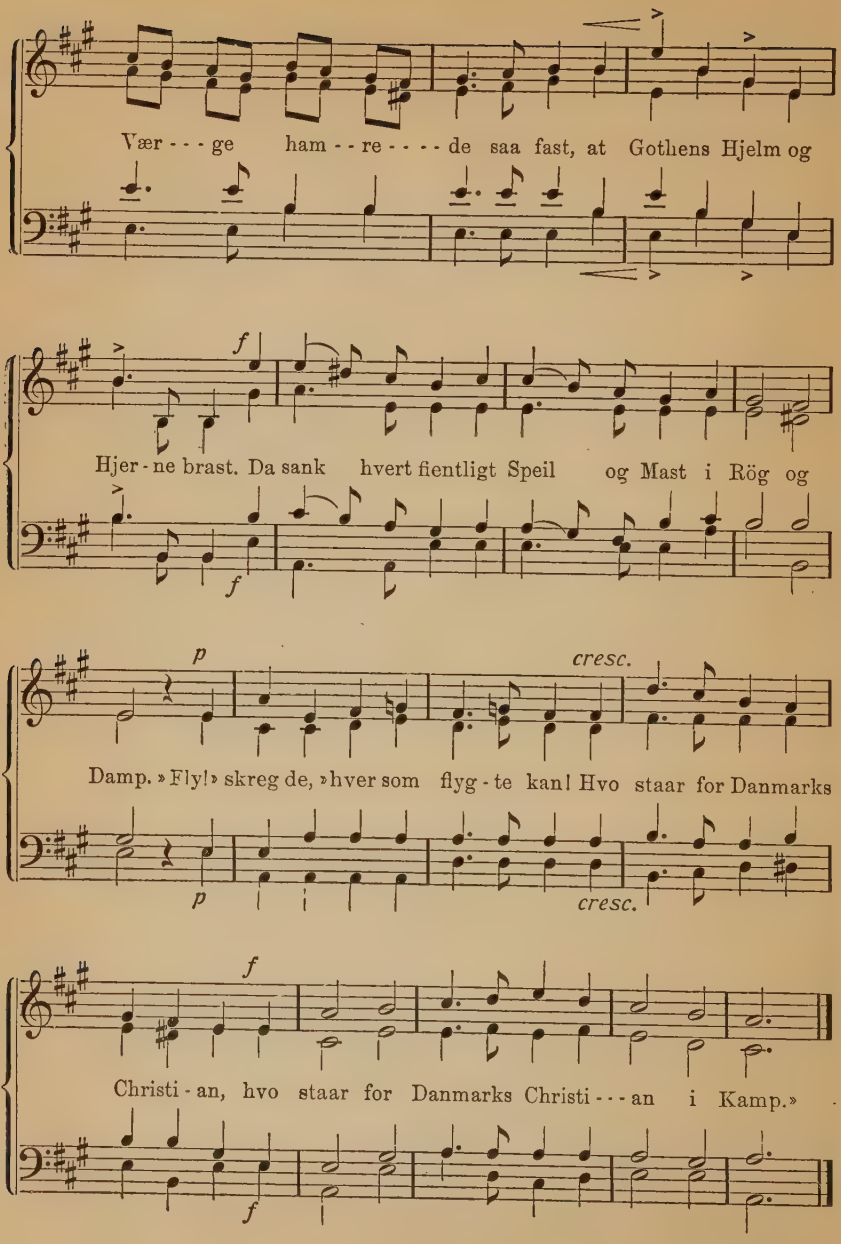
Vær - - - ge ham - - re - - - - de saa fast, at Gothens Hjelm og
f
Hjer - ne brast. Da sank hvert fientligt Speil og Mast i Rög og
f
p
cresc.
Damp. »Fly!» skreg de, »hver som flyg - te kan! Hvo staar for Danmarks
p
cresc.
f
Christi - an, hvo staar for Danmarks Christi - - - an i Kamp.»
f

J. Evald.

89. Det flammar i skogen.

Commodo. **Jean Sibelius.**

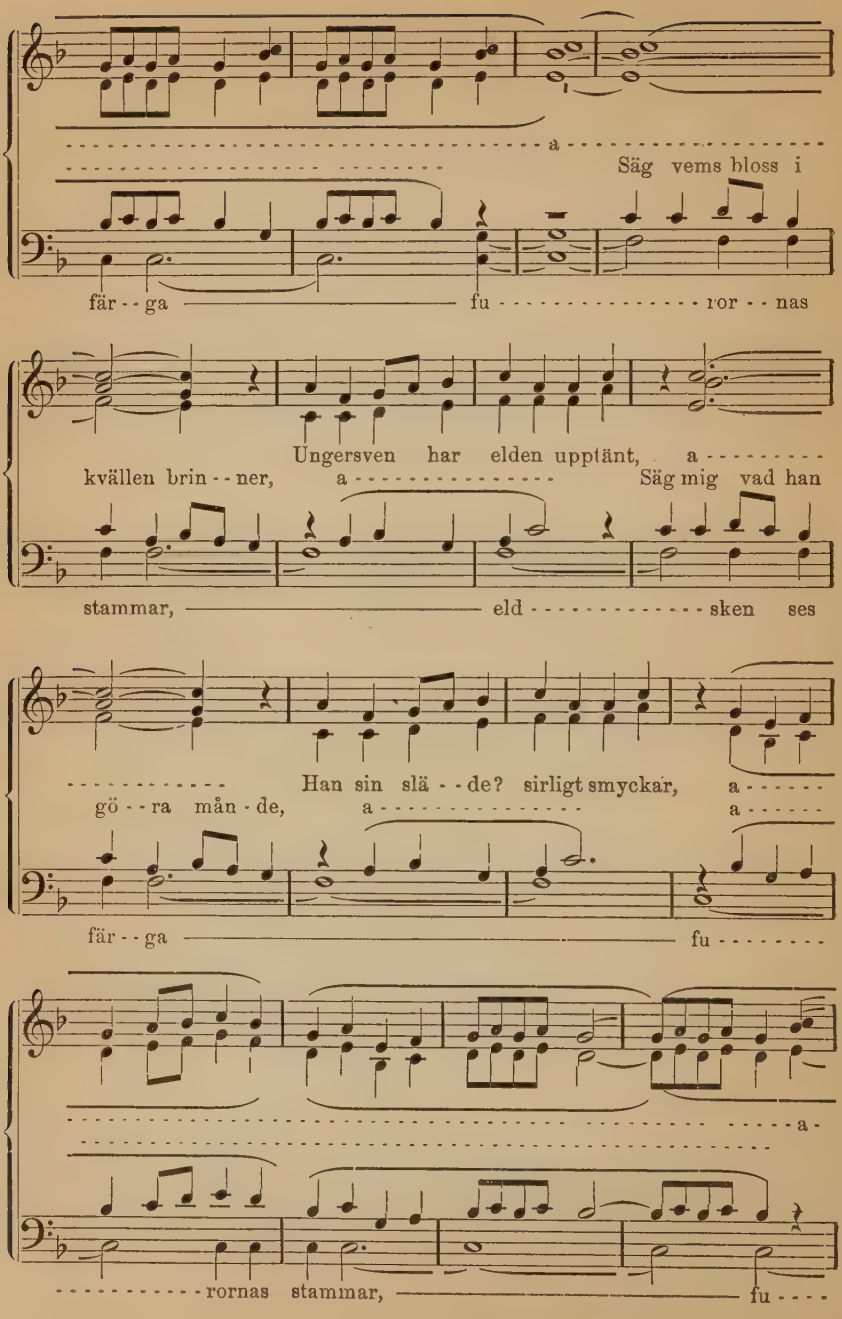
a
Säg vems bloss i
fär - - ga
fu - - - - - - - - - - - - - - - - ror - - nas
Ungersven har elden upptänt, a - - - - - - - - -
kvällen brin - - ner, a - - - - - - - - - - - - - - - - Säg mig vad han
stammar,
eld - - - - - - - - - - - - - - - - sken ses
Han sin slä - - de? sirligt smyckar, a - - - - - -
gö - - ra mån - de, a - - - - - - - - - - - - - - - - a - - - - - -
fär - - ga
fu - - - - - - - - -
a
- - - - - - - - - - - - rornas stammar,
fu - - - -

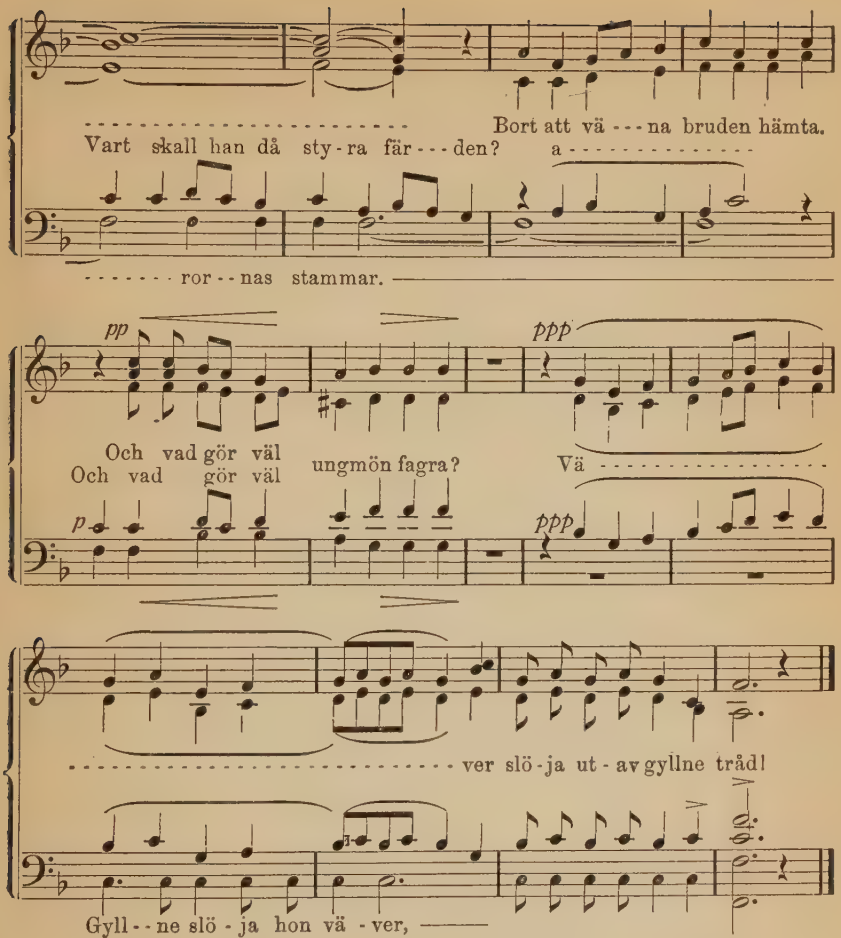

90. "Vad har brutit tonens välde?"

Ej för långsamt. **Jean Sibelius.**

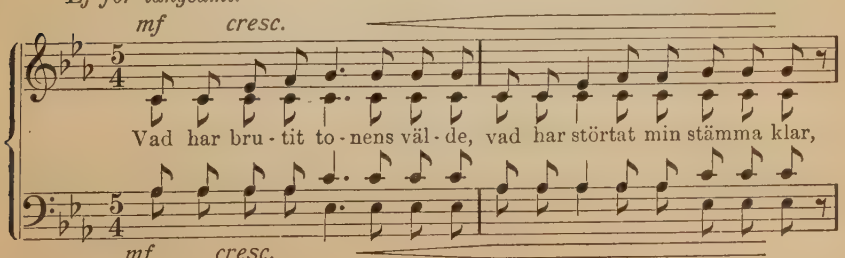

f
dömt till tystnad min lju -va sång?
f
Hon fordom flutit som flo-den,
mp
dim.
som den bru-san-de strömmens våg,
vag-gat har som ha -vets sång-er
mf
Sor-gen bru-tit to-nens väl-de,
sor-gen stör-tat min stämma klar,
poco a poco cresc. —
f
den har rö -vat min lju -va röst;
p
ej mer den fly-ter som flo-den,
poco a poco cresc. —

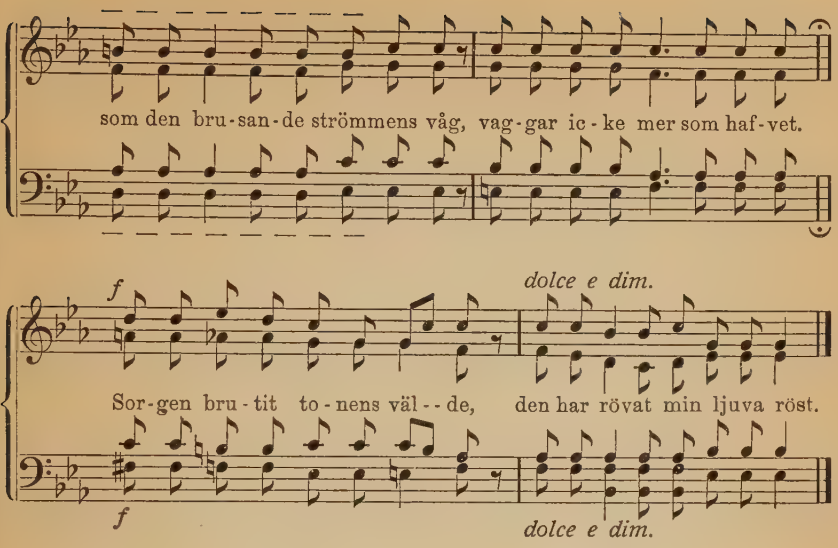
som den bru-san-de strömmens våg, vag-gar ic-ke mer som haf-vet.
f
dolce e dim.
Sor-gen bru-tit to-nens väl--de, den har rövat min ljuva röst.
f
dolce e dim.

91. "Måste ock av törnen vara".

Poco adagio. **P. U. Stenhammar.**

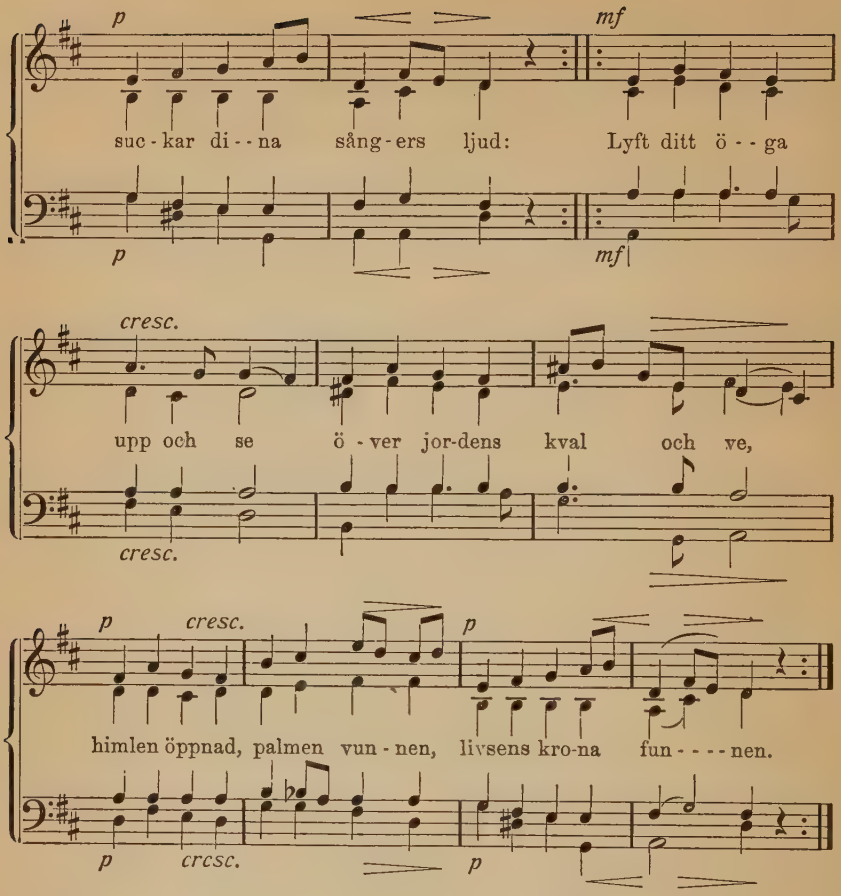

92. Kyllning.

Lugnt. **Vilhelm Svedbom.**

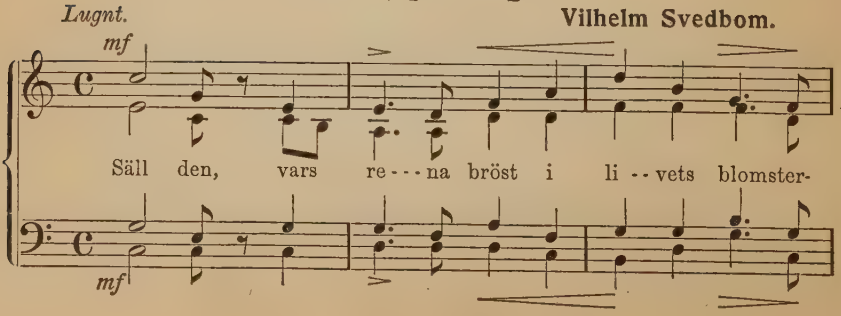

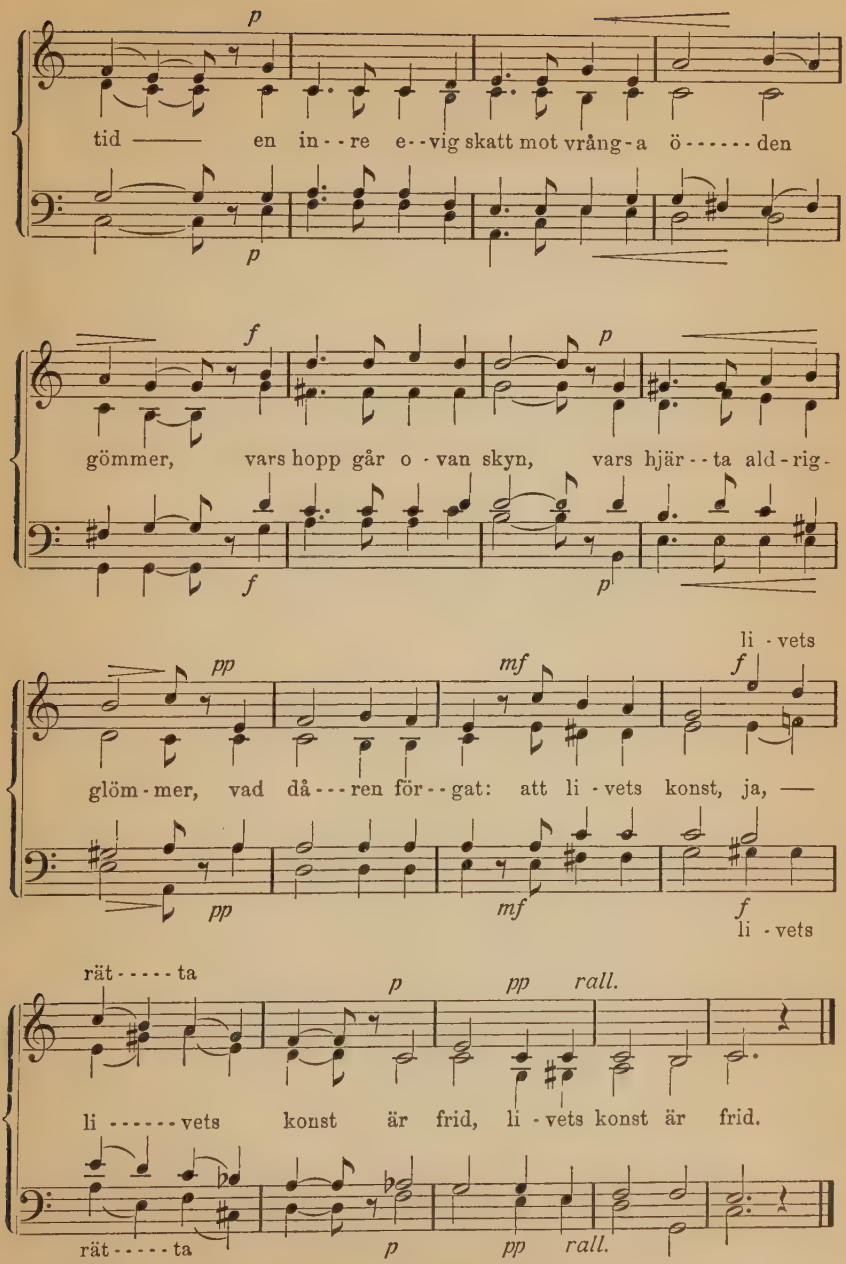
p
tid — en in - - re e - - vig skatt mot vrång - a ö - - - - - - den
p
f
p
gömmer, vars hopp går o - van skyn, vars hjär - - ta ald - rig -
f
p
li - vets
pp
mf
f
glöm - mer, vad då - - - ren för - - gat: att li - vets konst, ja, —
pp
mf
f
li - vets
rät - - - - - ta
p
pp
rall.
li - - - - - - vets konst är frid, li - vets konst är frid.
rät - - - - - ta
p
pp
rall.

93. Aftonröster.

Andantino. **Joh. Svendsen.**

pp
Stil - - la, stil - - la su - - - - - sa grö - na sko-gens sång!
pp
p
Våg ej me - ra bru - - - sa, sak - ta nu din gång! Lil - la blomma lu - ta
p
kal - ken u - - ti ro, och din surrning slu - ta bi kring hen-nes bo.
mf
pp
Berg och dju - pa da - - lar, ta - gen mot den frid, ta - gen mot den
mf

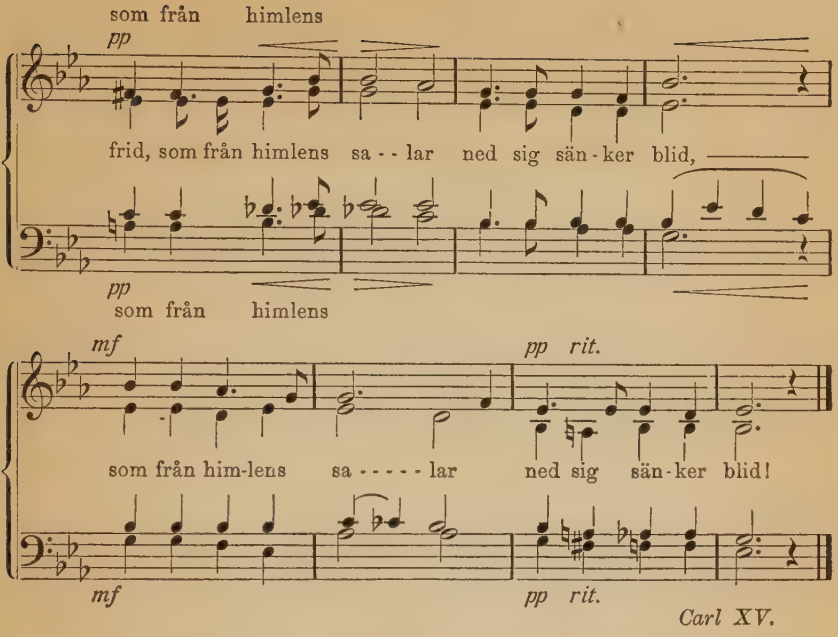
som från himlens
pp
frid, som från himlens sa - - lar ned sig sän - ker blid,
pp
som från himlens
mf
pp rit.
som från him-lens sa - - - - - lar ned sig sän - ker blid!
mf
pp rit.

Carl XV.

94. Ur "Ett bondbröllop".

A. Bröllopsmarsch.

M. M. ♩ = 104. **August Söderman.**

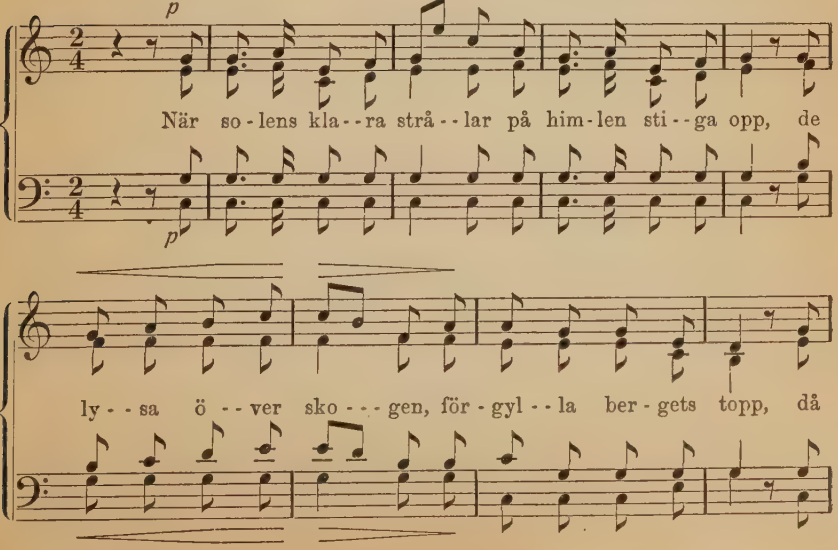

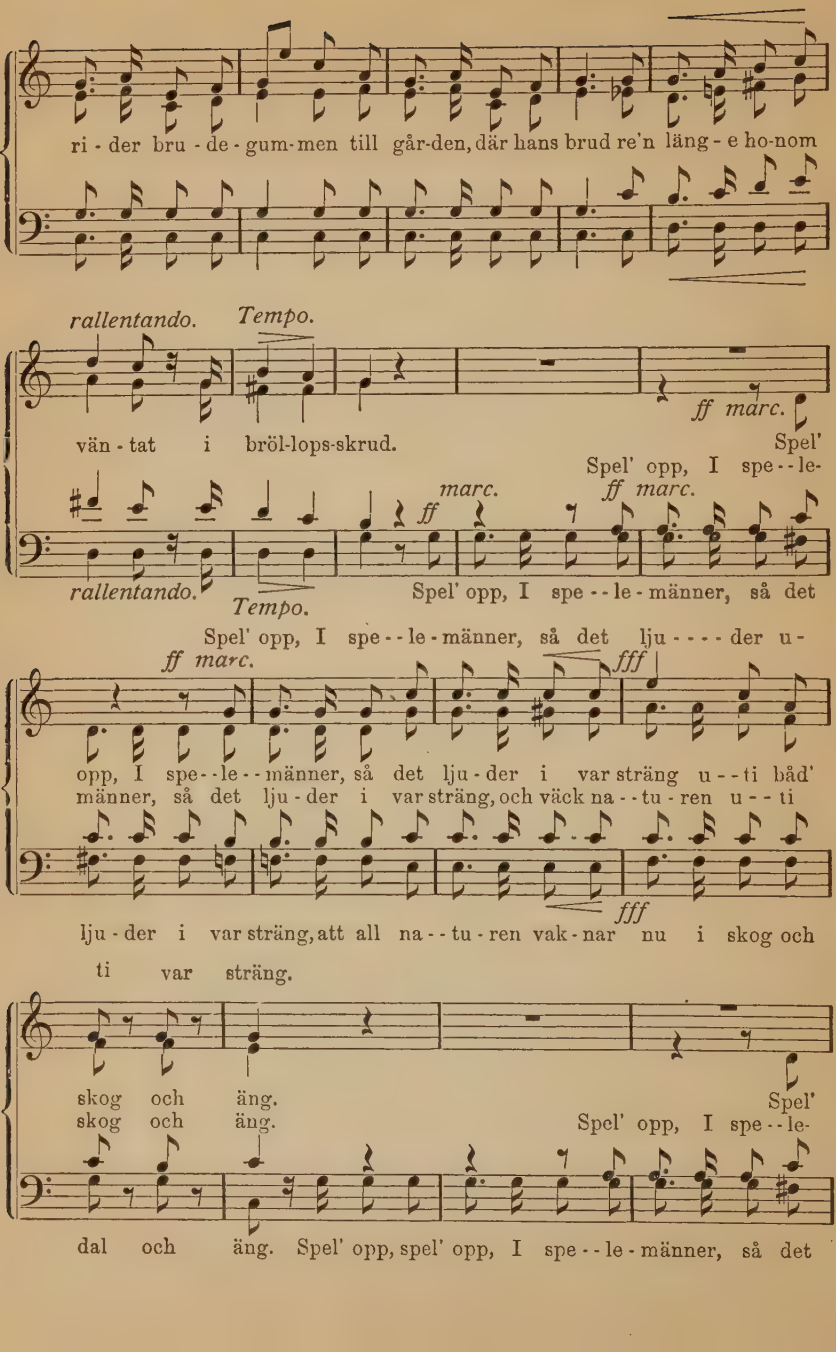
ri - der bru - de - gum - men till går-den, där hans brud re'n läng - e ho-nom
rallentando.
Tempo.
ff marc.
vän - tat i bröl-lops-skrud.
Spel'
Spel' opp, I spe - - le-
marc.
ff marc.
ff
rallentando.
Tempo.
Spel' opp, I spe - - le - männer, så det
Spel' opp, I spe - - le - männer, så det lju - - - - der u-
ff marc.
fff
opp, I spe - - le - - männer, så det lju - der i var sträng u - - ti båd'
män - ner, så det lju - der i var sträng, och väck na - - tu - ren u - - ti
fff
lju - der i var sträng, att all na - - tu - ren vak - nar nu i skog och
ti var sträng.
skog och äng.
Spel'
skog och äng.
Spel' opp, I spe - - le-
dal och äng. Spel' opp, spel' opp, I spe - - le - männer, så det

Spel' opp, I spe - le - männer, så det lju - - - - der u - - ti var
opp, I spe - le - - männer, så det lju - der i var sträng u - ti båd' skog och
män ner, så det lju - der i var sträng, och väck na - tu - ren u - - ti skog och
lju - der i var sträng, att all na - - tu - ren vaknar nu i skog och dal och
sträng.
mf marc.
äng.
äng.
Ställ er i rad, go' vän - - ner! Till
mf marc.
äng.
Tral la, la, tral la, la, tral la la, tral la la,
f
kyr - - kan ska' vi gå; tra la la la la la la la la
f
tral la, la, tral la la,
la la la la la la la la la la la la la la la la

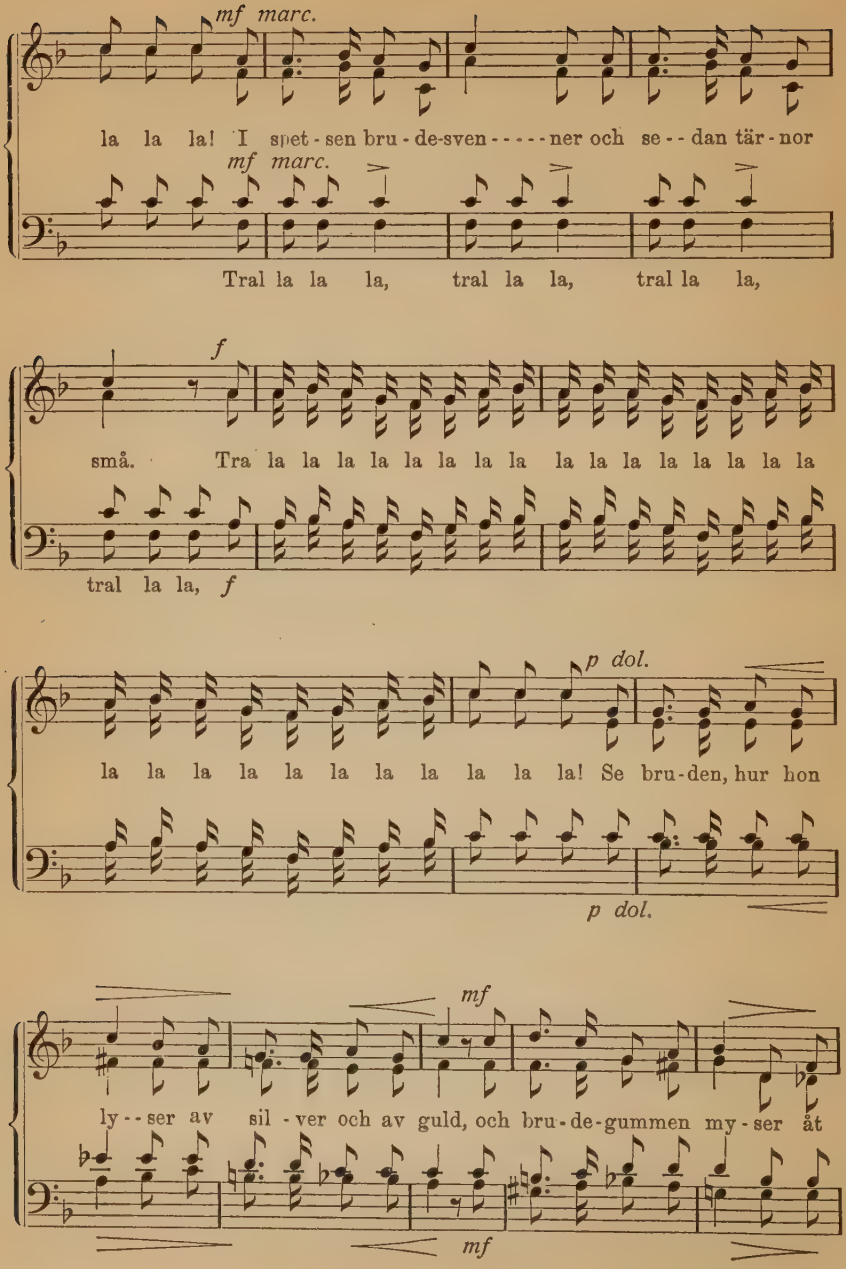
mf marc.
la la la! I spet - sen bru - de-sven - - - - - ner och se - - dan tär - nor
mf marc.
Tral la la la, tral la la, tral la la,
f
små. Tra la la la la la la la la la la la la la la la la la la
tral la la, f
p dol.
la la la la la la la la la la la! Se bru-den, hur hon
p dol.
mf
ly - - ser av sil - ver och av guld, och bru-de-gummen my - ser åt
mf

rall.
Tempo.
p
lil - - la vän-nen huld. Tra la la la la la la la la
rall.
Tempo.
p
pp
la la la la la la la la la la la la la la la la la la! Åt
pp
rall.
Tempo.
p
lil - - la vän-nen huld! När so - lens kla - ra strå - - lar på
rall.
Tempo.
p
him-len sti - - ga opp, de ly - - sa ö - ver sko - gen, för-gyl-la bergets

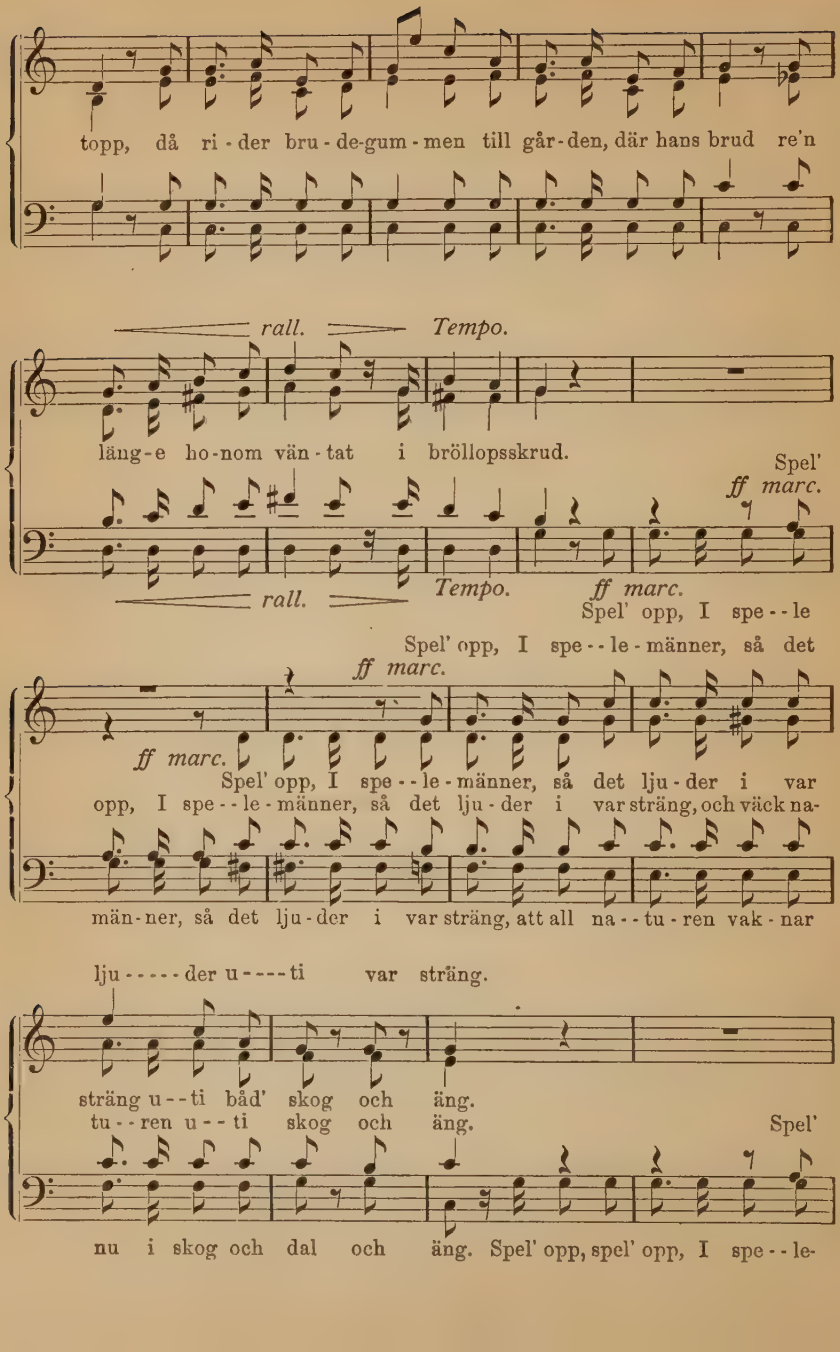
topp, då ri - der bru - de-gum - men till går-den, där hans brud re'n
rall.
Tempo.
läng-e ho-nom vän - tat i bröllopsskrud.
Spel'
ff marc.
rall.
Tempo.
ff marc.
Spel' opp, I spe - - le
Spel' opp, I spe - - le - männer, så det
ff marc.
ff marc.
Spel' opp, I spe - - le - männer, så det lju - der i var
opp, I spe - - le - männer, så det lju - der i var sträng, och väck na-
män - ner, så det lju - der i var sträng, att all na - - tu - ren vak - nar
lju - - - - - der u - - - - ti var sträng.
sträng u - - ti båd' skog och äng.
tu - - ren u - - ti skog och äng.
Spel'
nu i skog och dal och äng. Spel' opp, spel' opp, I spe - - le-

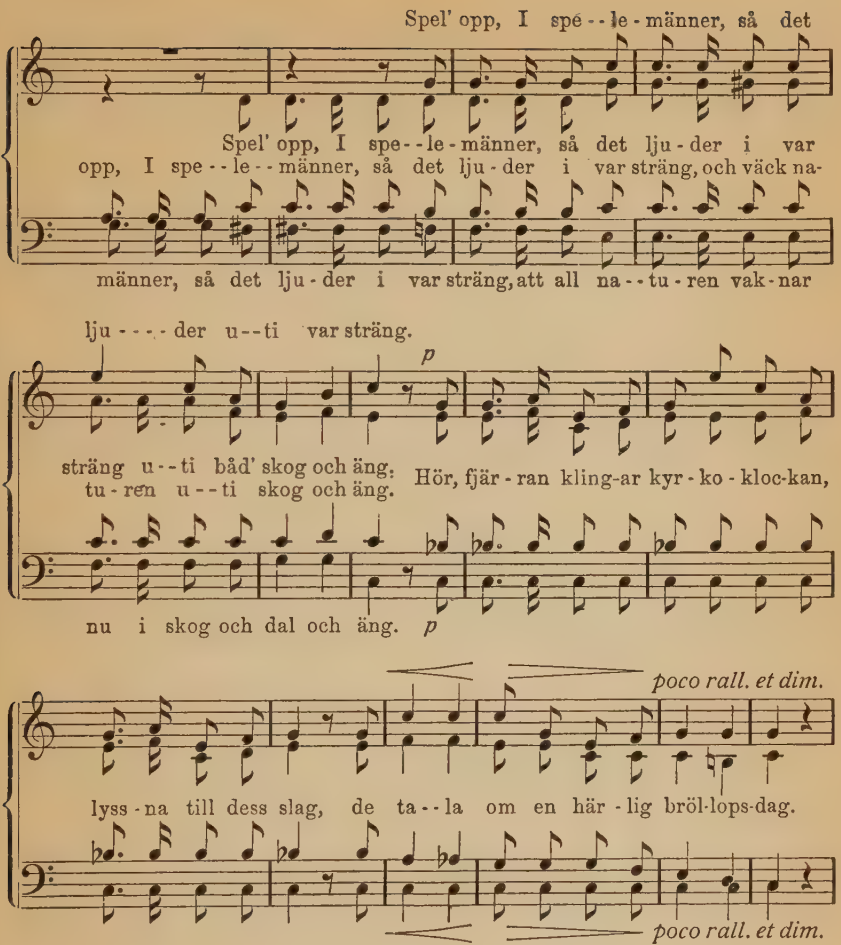
Spel' opp, I spe - - le - männer, så det
Spel' opp, I spe - - le - männer, så det lju - der i var
opp, I spe - - le - - männer, så det lju - der i var sträng, och väck na-
männer, så det lju - der i var sträng, att all na - - tu - ren vak - nar
lju - - - - der u - - ti var sträng.
p
sträng u - - ti båd' skog och äng.
tu - ren u - - ti skog och äng.
Hör, fjär - ran kling-ar kyr - ko - kloc-kan,
nu i skog och dal och äng.
p
poco rall. et dim.
lyss - na till dess slag, de ta - - la om en här - lig bröl-lops-dag.
poco rall. et dim.
pp
Ställ er i rad, go' vän - - - - ner! Till
pp
Tral - la - - la, tral - - la - la, tral la la, tral la la,

Lento.
ppp
kyr-kan ska' vi gå. La, la, la!
tral la la, tral la la, tral la la, Lento. la, la, la!

B. I kyrkan.

M. M. ♩ = 80.
mf
Kyr-kan är med blom-mor si-rad, ro-sen-kransar u--ti rad.
mf
Kring var pe--la---re är vi--rad en guir-land af grö-na blad.
Bru-de-stas-sen up--------- på gång-en tå-gar fram vid orgelns ton,
mf marc. Tå-gar fram på gång-en

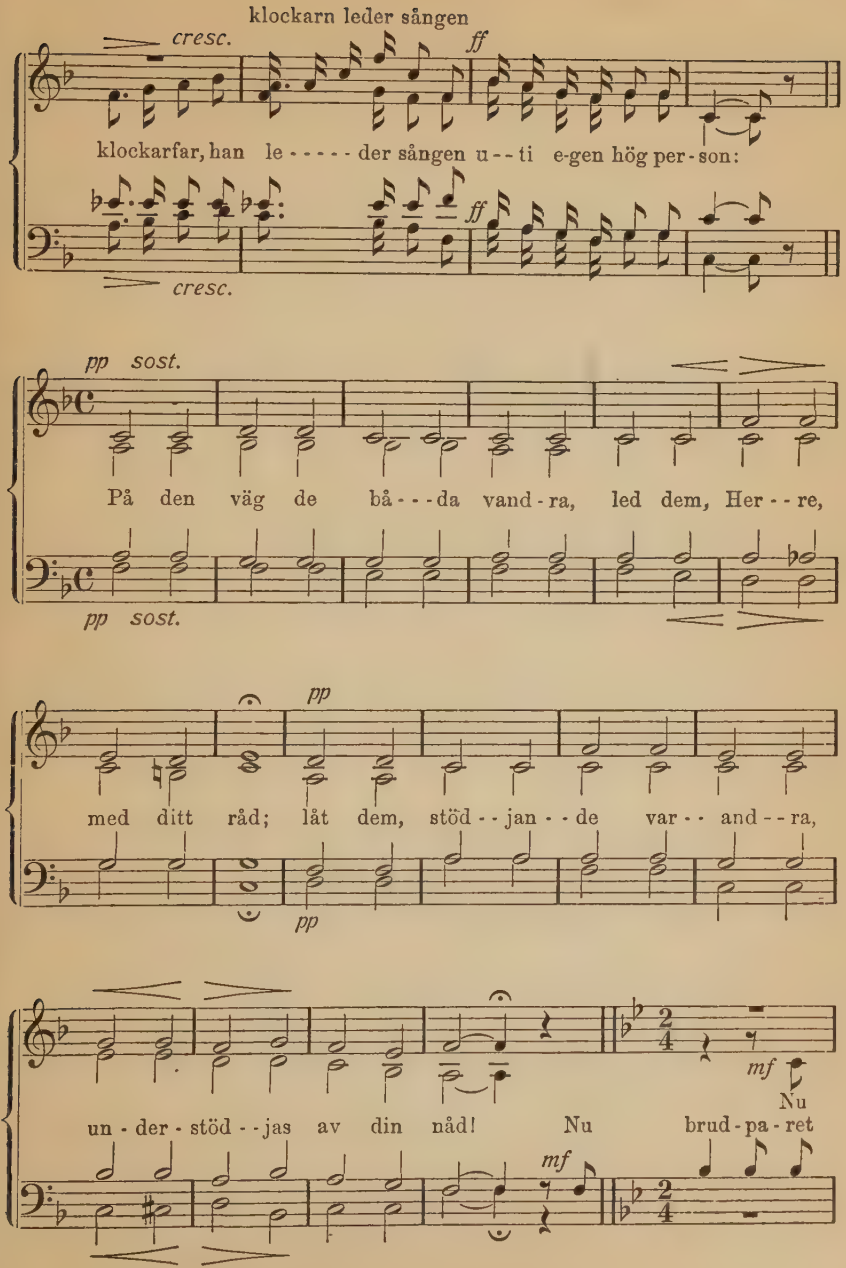
klockarn leder sången
cresc.
ff
klockarfar, han le - - - - - der sången u - - ti e-gen hög per - son:
ff
cresc.
pp sost.
På den väg de bå - - - da vand - ra, led dem, Her - - re,
pp sost.
pp
med ditt råd; låt dem, stöd - - jan - - de var - - and - - ra,
pp
mf
Nu
un - der - stöd - - jas av din nåd! Nu brud - pa - ret
mf

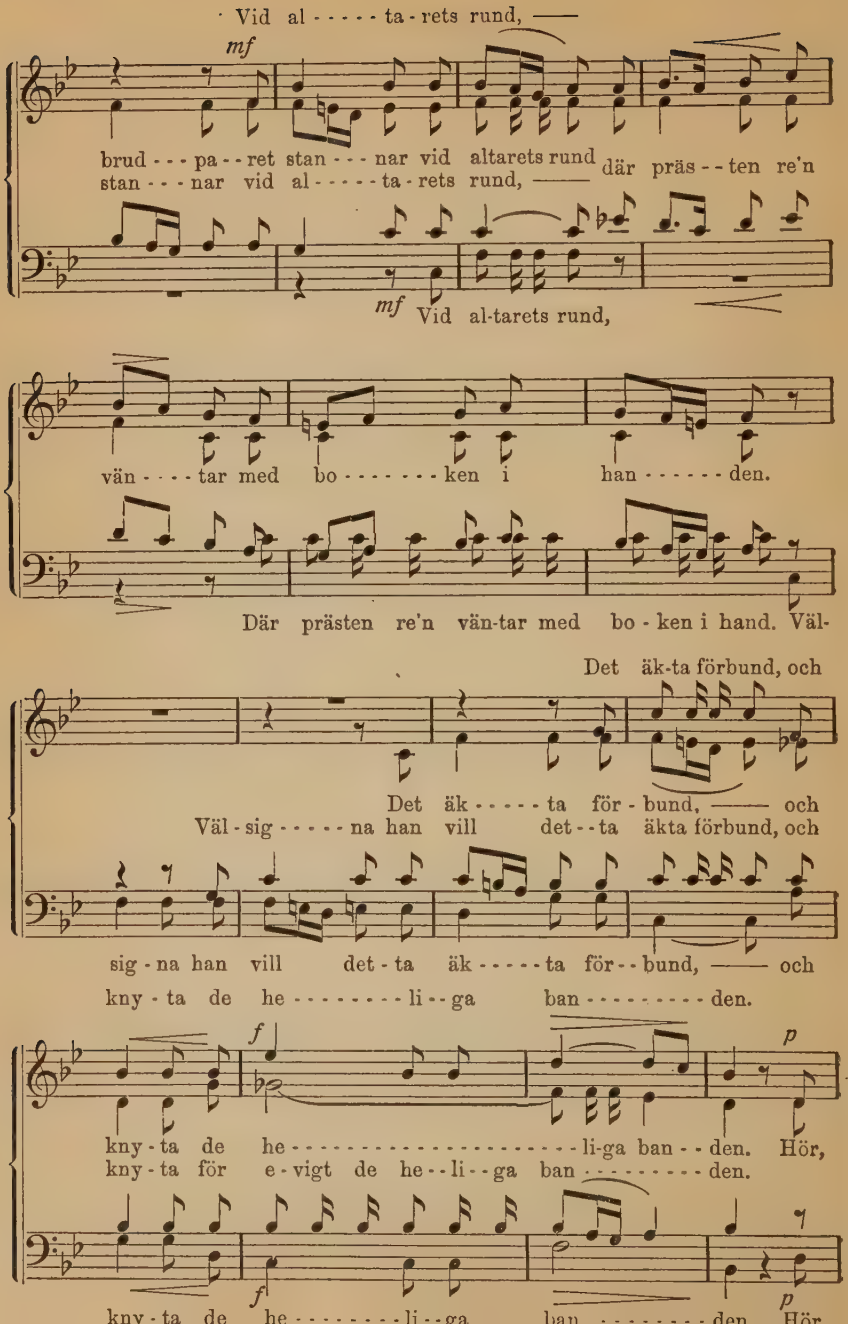
Vid al - - - - - ta - rets rund, ——
mf
brud - - - pa - - ret stan - - - nar vid altarets rund
stan - - - nar vid al - - - - - ta - rets rund, ——
där präs - - ten re'n
mf
Vid al-tarets rund,
vän - - - - tar med bo - - - - - - - ken i han - - - - - - den.
Där prästen re'n vän-tar med bo - ken i hand. Väl-
Det äk-ta förbund, och
Det äk - - - - - ta för - bund, —— och
Väl - sig - - - - - na han vill det - - ta äkta förbund, och
sig - na han vill det - ta äk - - - - - ta för - - bund, —— och
kny - ta de he - - - - - - - - - li - - ga ban - - - - - - - - - den.
f
p
kny - ta de he - li-ga ban - - den. Hör,
kny - ta för e - vigt de he - - li - - ga ban - - - - - - - - - den.
f
p
kny - ta de he - - - - - - - - li - - ga ban - - - - - - - - - den. Hör

gum-morna snyf-------ta och gub-bar-na stå ——— med
hör, gum-morna snyf-ta, hör, gubbar-na stå med
gum-morna snyf-------ta och gub-bar-na stå ——— med
pp
tå--ra-de ö-gon och fröj-da-de själ-lar, och tär-nor-na
pp
och
och tär-nor-na
poco
tän--------ka visst al--la som så: ———
tär-nor-na tän-ka visst al--la som så:
härnäst är för
tän--------ka visst al--la som så: ———
poco
rallentando.
f
p
mf a tempo
mej, som man brud-marschen spe-lar!
Kyr-kan är med
f
p
mf a tempo
rallentando.

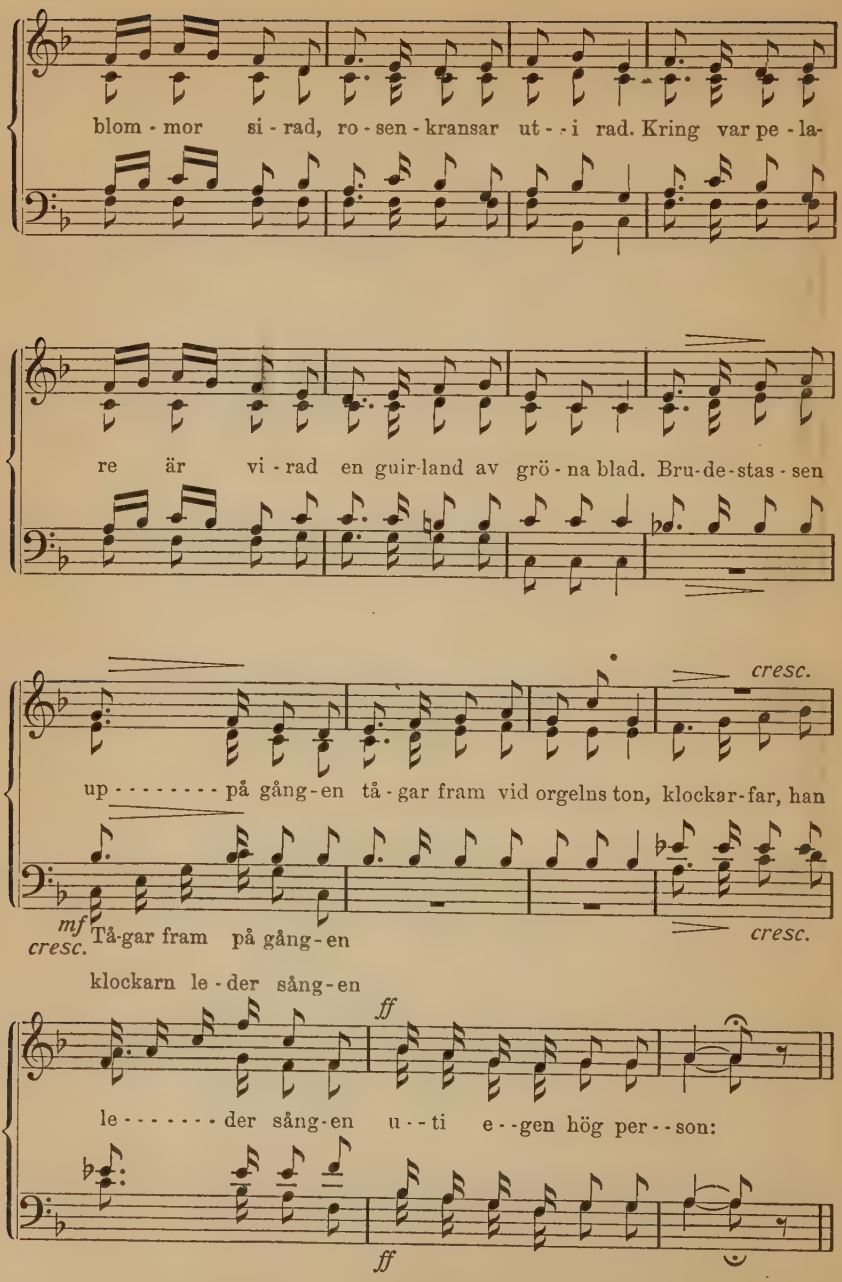
blom - mor si - rad, ro - sen - kransar ut - - i rad. Kring var pe - la-
re är vi - rad en guir-land av grö - na blad. Bru-de-stas - sen
cresc.
up - - - - - - - - på gång - en tå - gar fram vid orgelns ton, klockar-far, han
mf
cresc.
Tå-gar fram på gång - en
cresc.
klockarn le - der sång - en
ff
le - - - - - - - der sång - en u - - ti e - - gen hög per - - son:
ff

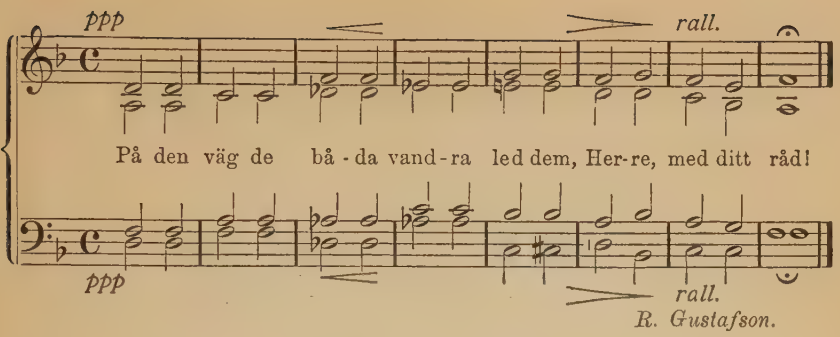

R. Gustafson.

95. Jesu Christe.

Andante M. M. ♩ = 84. **August Söderman.**

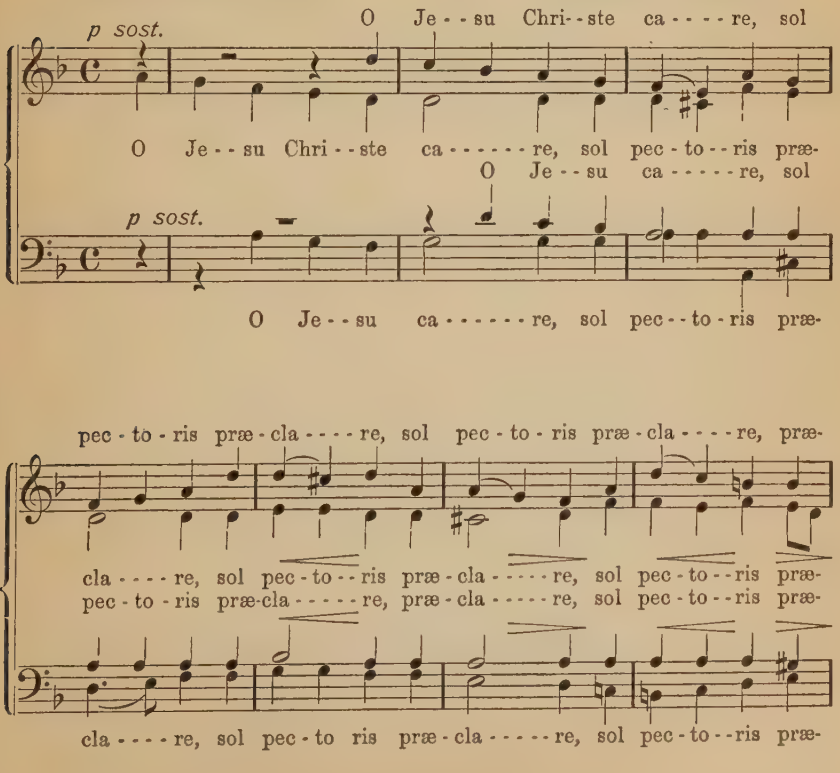
p sost.
O Je - - su Chri - - ste ca - - - - - re, sol
O Je - - su Chri - - ste ca - - - - - - re, sol pec - to - - ris præ-
O Je - - su ca - - - - - re, sol
p sost.
O Je - - su ca - - - - - - re, sol pec - - to - ris præ-
pec - to - ris præ - cla - - - - re, sol pec - to - ris præ - cla - - - - re, præ-
cla - - - - re, sol pec - to - - ris præ - cla - - - - - re, sol pec - to - - ris præ-
pec - to - ris præ-cla - - - - - re, præ - cla - - - - - re, sol pec - to - - ris præ-
cla - - - - re, sol pec - to ris præ - cla - - - - - re, sol pec - to - - ris præ-

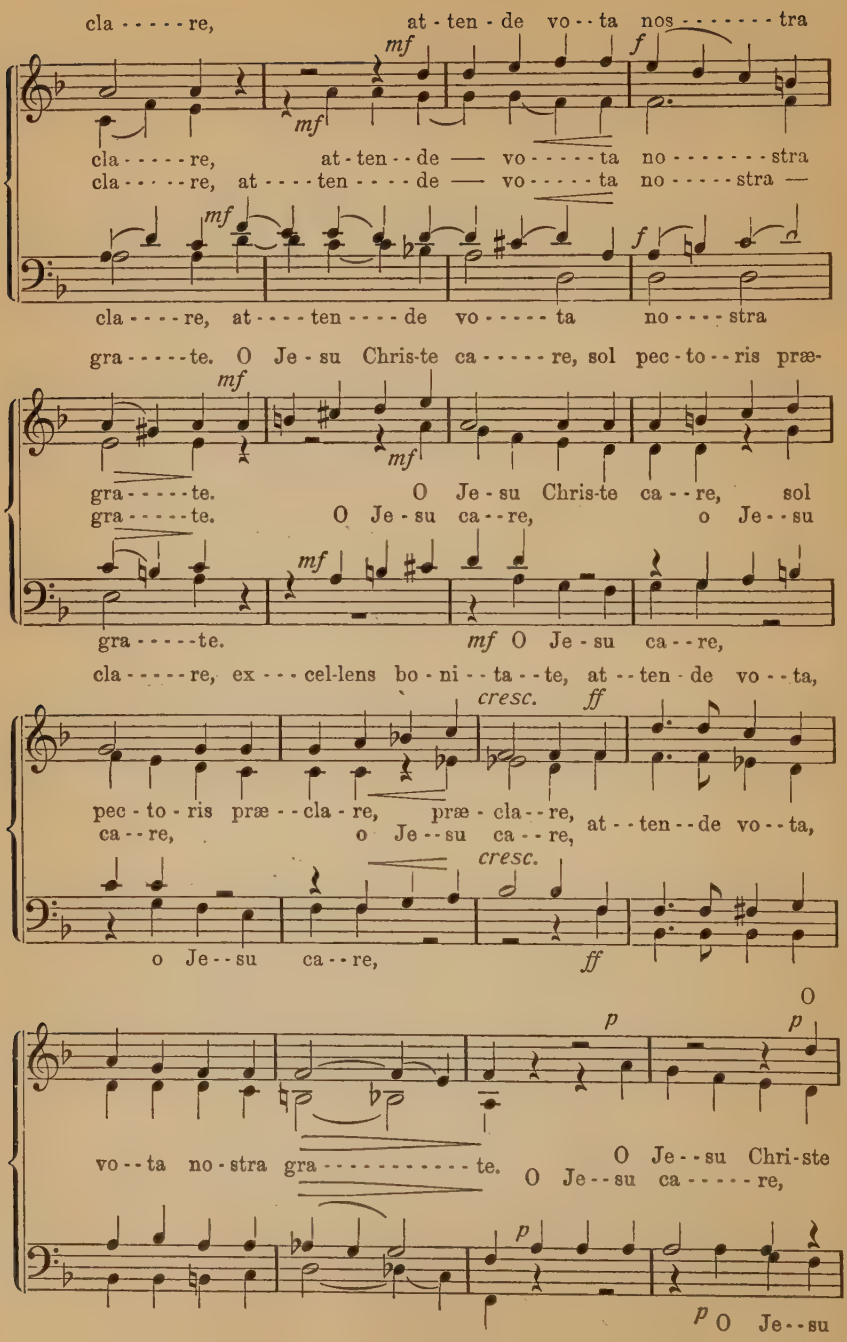
cla - - - - - re, at - ten - de vo - - ta nos - - - - - - - tra
mf
f
cla - - - - - re, at - ten - - de — vo - - - - - ta no - - - - - - - stra
cla - - - - - re, at - - - - ten - - - - de — vo - - - - - ta no - - - - - stra —
cla - - - - re, at - - - - ten - - - - de vo - - - - - ta no - - - - stra
gra - - - - - te. O Je - su Chris-te ca - - - - - re, sol pec - to - - ris præ-
gra - - - - - te. O Je - su Chris-te ca - - re, sol
gra - - - - - te. O Je - su ca - - re, o Je - - su
gra - - - - - te. mf O Je - su ca - - re,
cla - - - - - re, ex - - - cel-lens bo - ni - - ta - - te, at - - ten - de vo - - ta,
cresc.
ff
pec - to - ris præ - - cla - re, præ - cla - - re,
ca - - re, o Je - - su ca - - re,
at - - ten - - de vo - - ta,
cresc.
o Je - - su ca - - re,
ff
O
p
p
vo - - ta no - stra gra - - - - - - - - - - - te.
O Je - - su Chri-ste
O Je - - su ca - - - - - re,
p
p
p O Je - - su

Je - su Chri - ste ca - - - - - re, sol pec - to - - ris præ - cla - - - - - re, sol
ca - - - - re, sol pec - to - ris præ - cla - - - - - re, sol pec - to - - ris præ -
o Je - - su ca - - - - - re, sol pec - to - - ris præ - cla - - - - - re, præ -
ca - - - - - re, sol pec - to - ris præ - cla - - - - - re, sol pec - to - - ris præ -
pec - - to - ris,
ex - - cel - lens bo - - ni -
cla - - - - - re,
cla - - - - - re,
sol pec - to - ris præ - cla - re,
at -
ex - - cel - lens
cla - - - - re,
at - - - - ten - - - - - - - - - - -
ta - - - - - te at - ten - de vo - ta no - - stra gra - - - - - - - - - - - - te.
rall.
ten - de vo - ta, vo - - - - - - - - ta no - stra gra - - - - - - - - - - - - te.
bo - - ni - - ta - te at - - - - ten - de vo - - ta gra - - - - - - - - - - - - te.
rall.
de ——— vo - - - - - - - - ta no - stra gra - - - - - - - - - - - te.

96. Änglarnas hem.

Andante sostenuto.

M. M. ♩ = 108.

August Söderman.

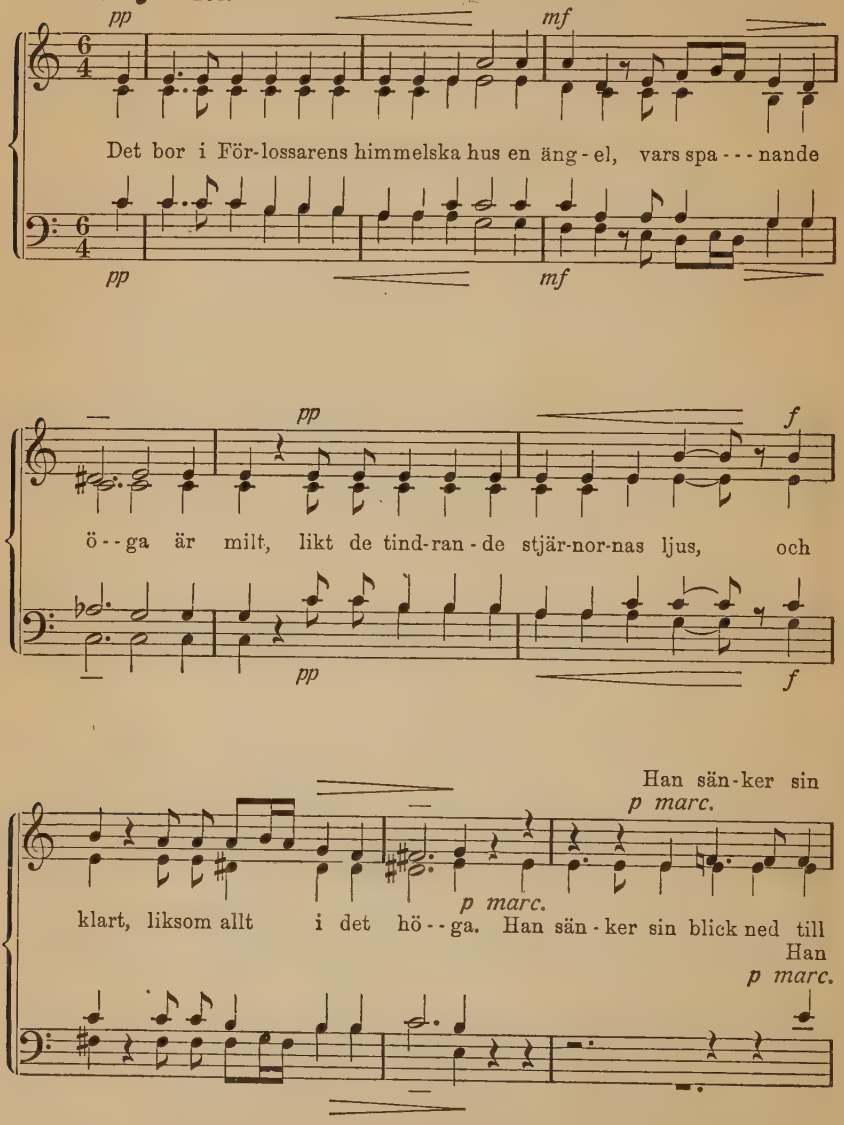

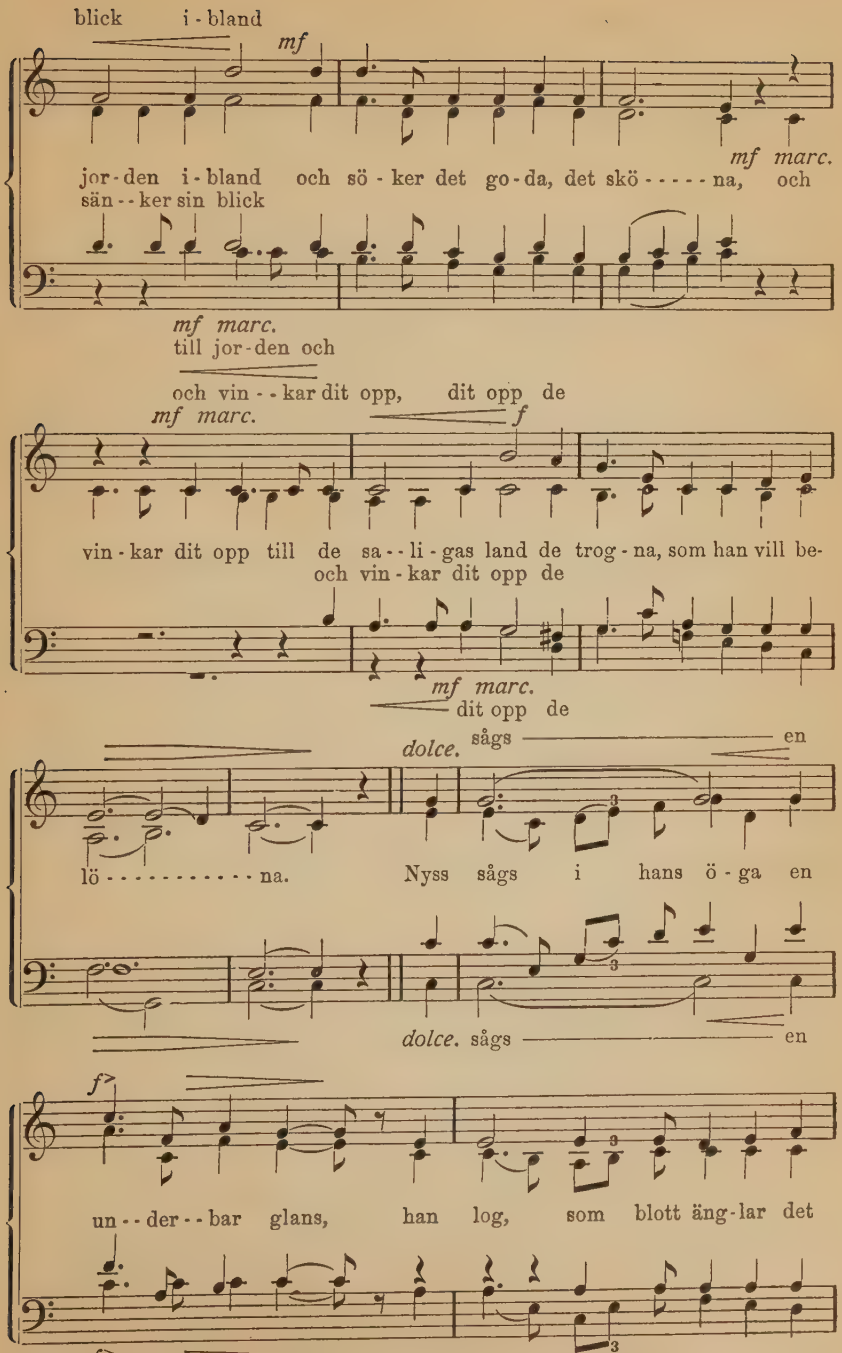
blick i-bland
mf
mf marc.
jor-den i-bland och sö-ker det go-da, det skö-----na, och
sän--ker sin blick
mf marc.
till jor-den och
och vin--kar dit opp, dit opp de
mf marc.
f
vin-kar dit opp till de sa--li-gas land de trog-na, som han vill be-
och vin-kar dit opp de
mf marc.
dit opp de
dolce.
sågs en
lö----------na. Nyss sågs i hans ö-ga en
dolce. sågs en
f
un--der--bar glans, han log, som blott äng-lar det

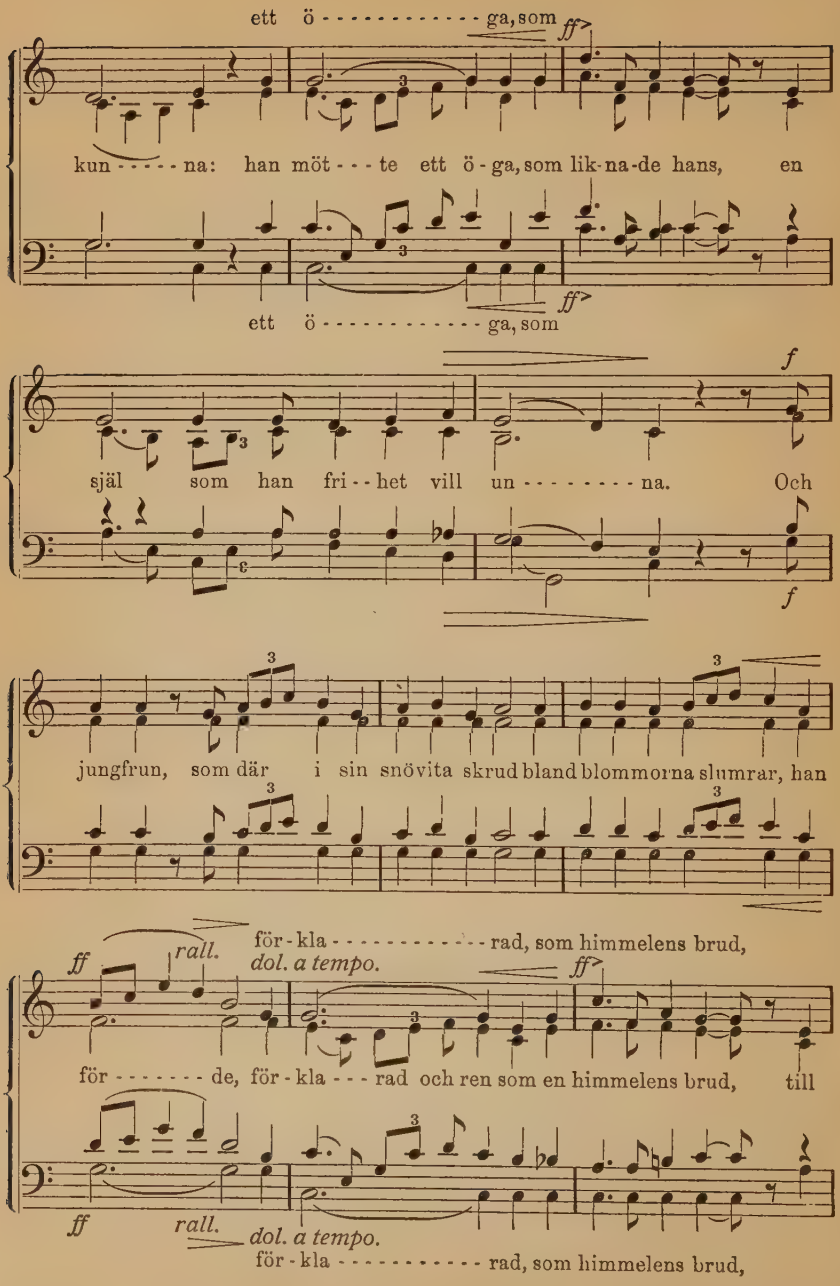
ett ö - - - - - - - - - - - - ga, som
ff
kun - - - - - na: han möt - - - te ett ö - ga, som lik - na - de hans, en
ett ö - - - - - - - - - - - - ga, som
ff
f
själ som han fri - - het vill un - - - - - - - - na. Och
f
jungfrun, som där i sin snövita skrud bland blommorna slumrar, han
för - kla - - - - - - - - - - - - rad, som himmelens brud,
ff
rall.
dol. a tempo.
ff
för - - - - - - - de, för - kla - - - rad och ren som en himmelens brud, till
ff
rall.
dol. a tempo.
för - kla - - - - - - - - - - - - rad, som himmelens brud,

pp
äng - - lar - nas hem, dit hon hör - - - - de.
till det hem, dit hon hör - - - - de.
Lik stjärnan, som slocknar, när
pp
mf — — p
— pp
so - len går opp, försvann hon. Ske, Her - - - - - re, din vil - ja! Hon
mf — — p
— pp
f
var, som den fagras-te ros u - ti knopp, hon blev som den ble - - - - kas-te
f
För - un - derligt! Dö - - - - den får —— en
p marc.
mf
p marc.
lil - - ja! För - under - ligt tycks det, att dö - den kan få —— en
p marc.
mf marc.
en grav, ja, en

men Han förstår
mf marc.
mf marc.
grav i-bland blom-morna grä - - - - - - - va: men Han, som vill skörda, för-
men
mf marc.
nog att så den
f
cres — — cen —
står nog att så den grö - da, som e - vigt skall le - - va, som e - vigt skall
Han för - står så den
mf marc.
Han står den
cres — — cen —
— — — do.
ff
rall.
p
le - - va, som e - vigt skall le - - va, som e - vigt skall
— — do.
ff
rall.
p
le - va!
p
som e - - vigt skall le - - - - - - - va!

Oskar Wijkander.

97. Kung Karl den unga hjälte.

Allegro moderato. **O. Westermark.**

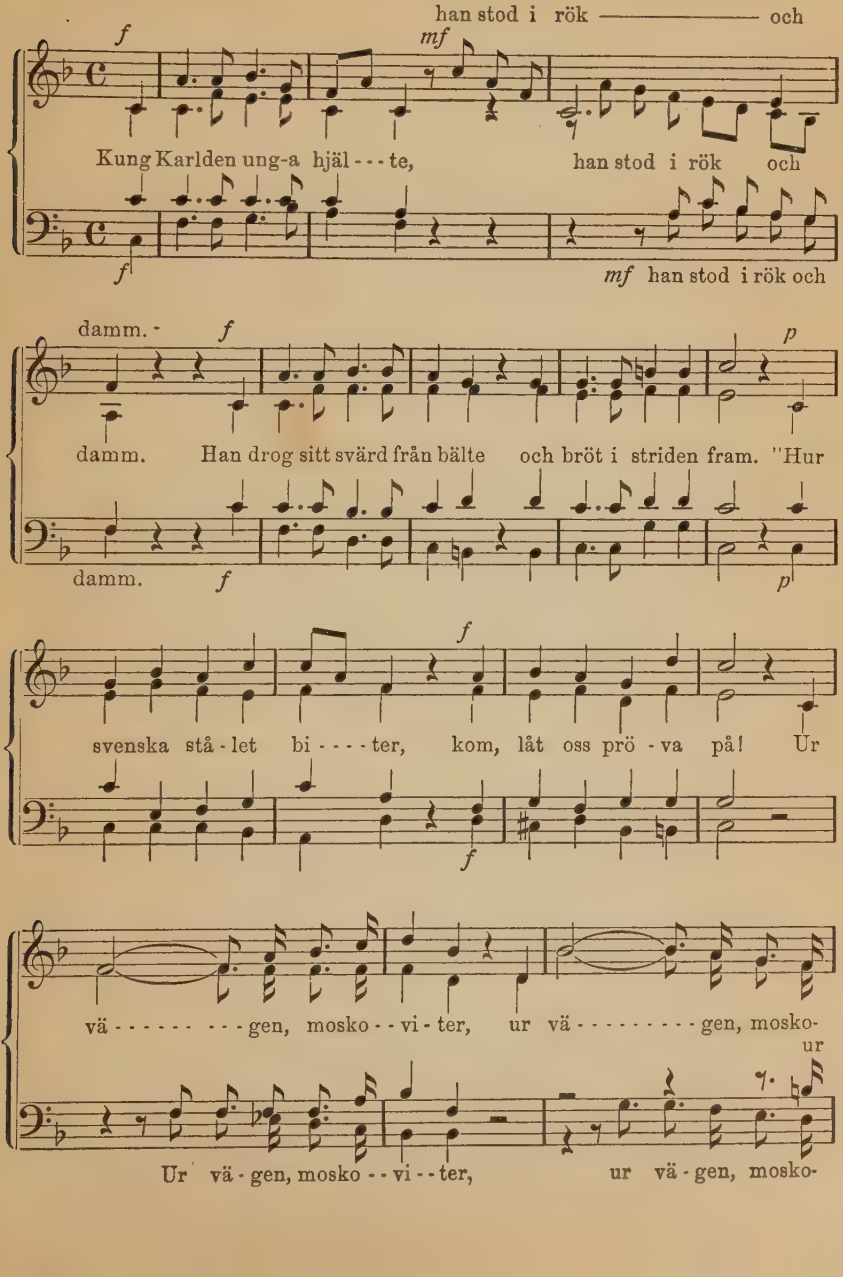
han stod i rök och
Kung Karl den ung-a hjäl - - - te, han stod i rök och
mf han stod i rök och
damm. damm. Han drog sitt svärd från bälte och bröt i striden fram. "Hur
damm.
svenska stå - let bi - - - - ter, kom, låt oss prö - va på! Ur
vä - - - - - - - - gen, mosko - - vi - ter, ur vä - - - - - - - - - gen, mosko-
ur
Ur vä - gen, mosko - - vi - - ter, ur vä - gen, mosko-

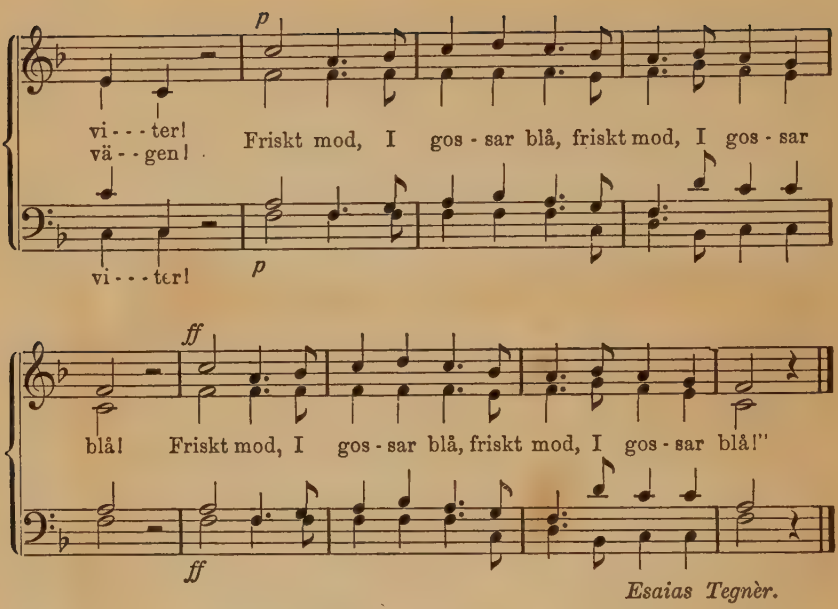

Esaias Tegnèr.

98. Dalmarsch.

(En flock dalkarlar tågar hem från sommararbetet.)

Ivar Widèen.

Arr. af tonsättaren.

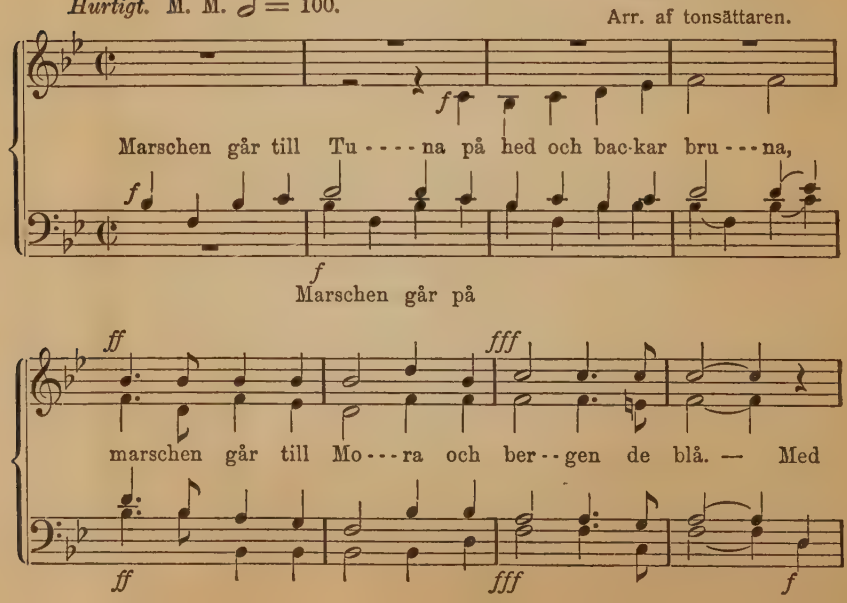
Hurtigt. M. M. ♩ = 100.
f
Marschen går till Tu - - - - na på hed och bac-kar bru - - - na,
f
f
Marschen går på
ff
fff
marschen går till Mo - - - ra och ber - - gen de blå. — Med
ff
fff
f

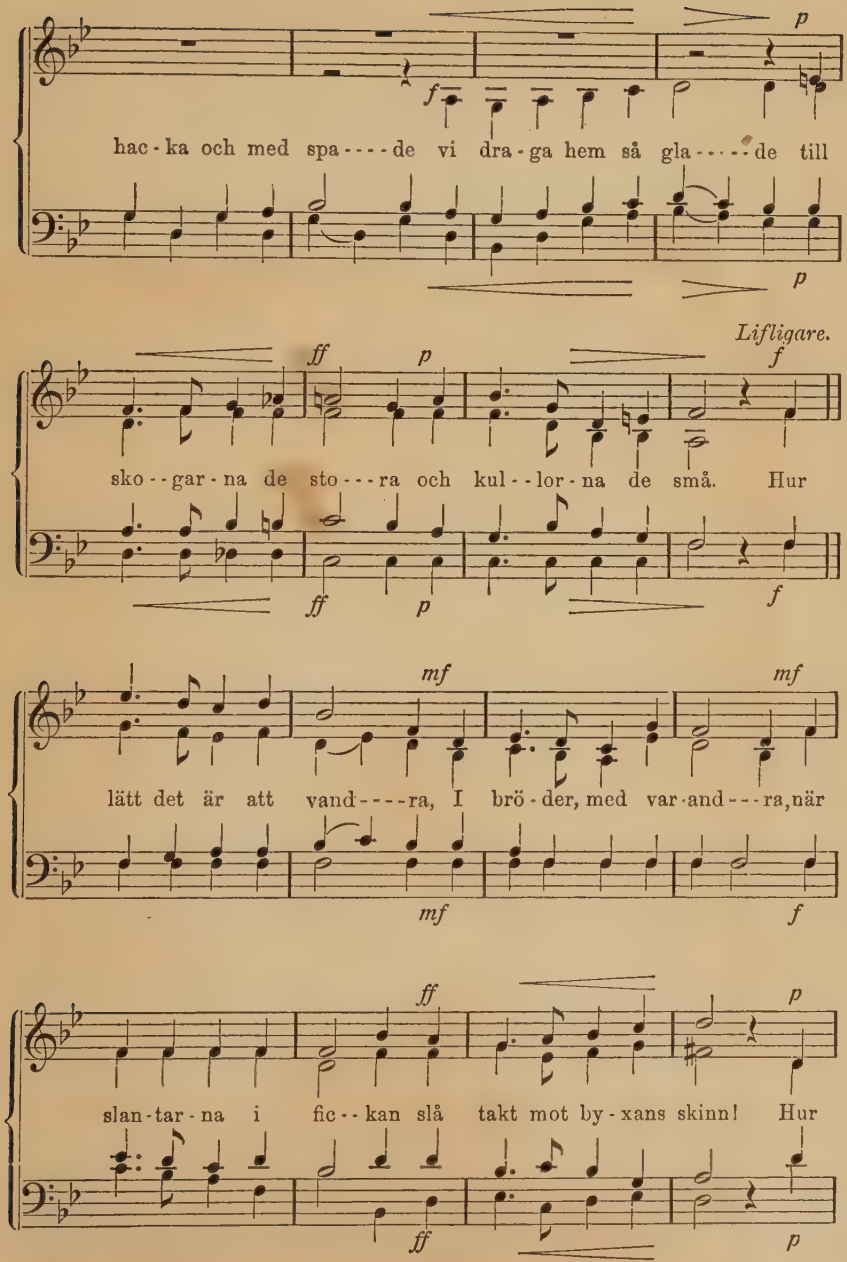
p
f
hac - ka och med spa - - - - de vi dra - ga hem så gla - - - - - de till
p
Lifligare.
ff
p
f
sko - - gar - na de sto - - - ra och kul - - lor - na de små. Hur
ff
p
f
mf
mf
lätt det är att vand - - - - ra, I brö - der, med var - and - - - ra, när
mf
f
ff
p
slan - tar - na i fic - - kan slå takt mot by - xans skinn! Hur
ff
p

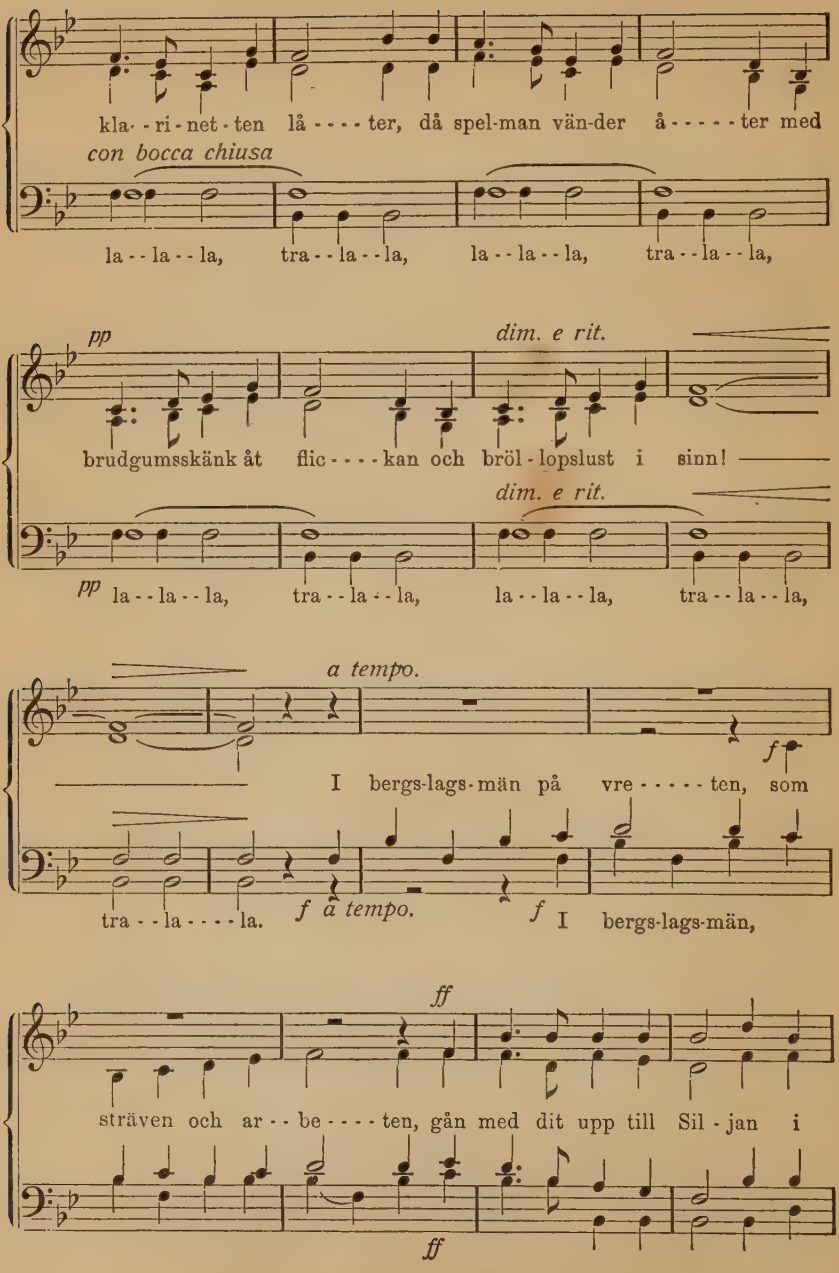
kla - ri - net - ten lå - - - - ter, då spel-man vän-der å - - - - - ter med
con bocca chiusa
la - - la - - la, tra - - la - - la, la - - la - - la, tra - - la - - la,
pp
dim. e rit.
brudgumsskänk åt flic - - - - kan och bröl - lopslust i sinn!
dim. e rit.
pp la - - la - - la, tra - - la - - la, la - - la - - la, tra - - la - - la,
a tempo.
f
I bergs-lags-män på vre - - - - - ten, som
tra - - la - - - - la.
f a tempo.
f I bergs-lags-män,
ff
sträven och ar - - be - - - - ten, gån med dit upp till Sil - jan i
ff

fff
da - la - marschens takt! Gån med och skå-den lan - - - den, där
f
fff
f
p
ff
kyr - kor - na på stran - - - den stå glimman - de som lil - - jan u-
p
ff
Lifligare.
f
mf
ti sin vi - ta prakt! Hur lätt det är att vand - - - - ra, I
f
mf
mf
ff
brö - der, med var - and - - - ra, när slan - tar - na i fic - kan slå
f
ff

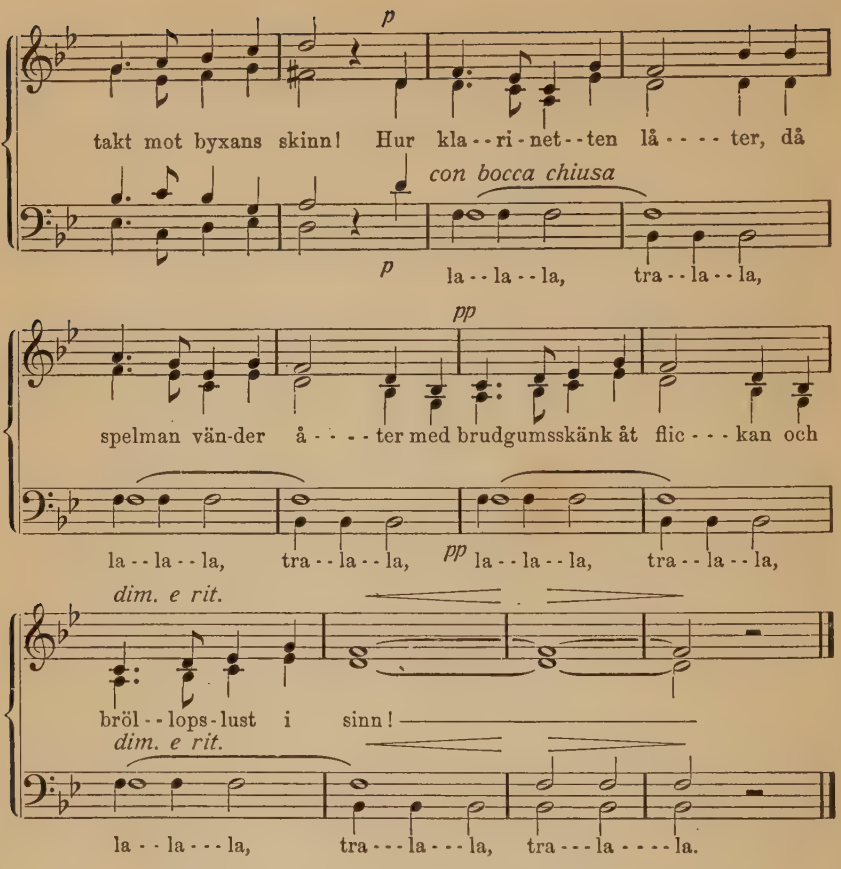
p
takt mot byxans skinn! Hur kla - - ri - net - - ten lå - - - - ter, då
con bocca chiusa
p
la - - la - - la, tra - - la - - la,
pp
spelman vän-der å - - - - ter med brudgumsskänk åt flic - - - kan och
la - - la - - la, tra - - la - - la,
pp
la - - la - - la, tra - - la - - la,
dim. e rit.
bröl - - lops - lust i sinn!
dim. e rit.
la - - la - - - la, tra - - - la - - - la, tra - - - la - - - - la.

E. A. Karlfeldt.

99. Die Wacht am Rhein.

Allegro marcato. **C. Wilhelm.**

f
crcsc.
1. Es braust ein Ruf wie Don-ner - hall, wie Schwertgeklirr und
2. Der Schwur erschallt, die Wo - ge rinnt, die Fah - nen flat - - tern
f
cresc.

ff
Wo - gen - prall: zum Rhein, zum Rhein, zum deutschen Rhein; wer
hoch im Wind: am Rhein, am Rhein, am deutschen Rhein wir
ff
mf dolce.
will des Stromes Hü - ter sein?
al - - le wol - len Hü - ter sein?
Lieb Va - terland, magst ru - hig sein, lieb
mf dolce.
f
Va - terland, magst ru - hig sein; fest steht und treu die Wacht, die
f
ff
treu die Wacht, die
Wacht am Rhein, fest steht und treu —— die Wacht am Rhein!
ff

M. Schneckenburger

100. Oho!

Vivace ma non troppo. **Erik Åkerberg.**

M. M. ♩. = 80.

mf
Vad är det som fläng - - er så vilt, må tro? Det
mf
p
ja - gar i skogen, o - ho, o - ho! Det svänger och svansar i hult och mo! O-
p
mf
ff
ho, o - - ho, o - - ho! Stackars jös - - se! Stackars jös - - se!
mf
ff
p
pp
Stac-kars jös - - - se, gno, gno, gno, ty rä - ven är ef - - ter, o-
p
pp
pp

p
ho, o - - - ho! Och rä - vens ung - - ar vid rä - - vens bo, de
p
cresc.
mf
f
sit - - ta och glo, sit - - ta och glo, och ro - - pa: ho, ho —, och
cresc.
mf
f
vän - ta och hop-pas och öns - ka och tro, att snart de få mumsa på
sempre
cresc.
har - stek i ro, —— jös - - se, gno, gno, ja, jös - - se, gno, gno, nu
sempre
cresc.

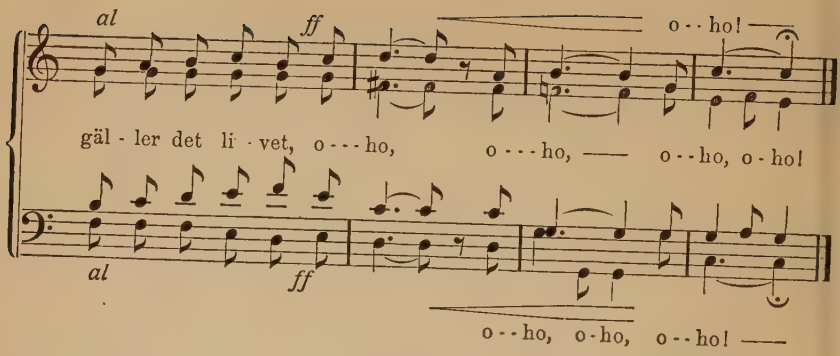

G. Fröding.

Innehålls-förteckning.

Svensk folkvisa.	Allt under himmelens fäste	N:o	1
»	Domaredansen	»	2
»	Duvans sång på liljekvist	»	3
»	Du gamla, du fria	»	4
»	Jag ser uppå dina ögon	»	5
»	Jag sjungit har i dagar	»	6
»	Kristallen den fina	»	7
»	Och flickan hon går i dansen	»	8
»	Och inte vill jag sörja	»	9
»	Och jungfrun gick åt killan	»	10
»	Om dagen vid mitt arbete	»	11
»	Om sommaren sköna	»	12
»	Skadis klagan	»	13
»	Till Österland vill jag fara	»	14
»	Som stjärnan uppå himmelen	»	15
Norsk folkvisa.	Aftenstemning	»	16
»	Paa Fjeldtoppen	»	17
»	Sætervise	»	18
Dansk folkvisa.	Fra Issefjorden det bruser	»	19
Finsk folkvisa.	O, arma, käraste moder	»	20
»	Vid älvens strand	»	21
Finsk fosterländsk sång.	Björneborgarnes marsch	»	22
»	Finska rytteriets marsch	»	23
Gammal melodi, Julsång.	Ett barn är fött på denna dag	»	24
Siciliansk melodi, Julsång.	O, du härliga	»	25
Skotsk melodi.	Skotsk krigssång	»	26
Abt, Fr.	Aftonklockan	»	27
»	Sommarkväll	»	28
Bach, J. S.	Koral: Din synd, o värld, besinna	»	29
»	» Långt från min faders hus	»	30
»	» Var hälsad sköna morgonstund	»	31
Bellman, C. M.	Aldrg en Iris	»	32
»	Böljan sig mindre rör	»	33
»	Fjäriln vingad syns på Haga	»	34
»	Liksom en herdinna	»	35
»	Opp, Amaryllis	»	36
»	Solen glimmar, blank och trind	»	37
»	Storm och böljor tystna re'n	»	38
Benecken, F. B.	O, huru stilla	»	39
Blanche, Aug.	Engelbrektsmarschen	»	40
Bortniansky, D.	Israels herde	»	41
Bradshaw M. L.	Kommen till mig	«	42

Bull, Ole. Sætergjentens Söndag ..... N:o 43
Byström, O. Nunnesång i Vadstena kloster (1300-talet) ..... » 44
Crusell, B. Rings drapa ..... » 45
Dahlgren, F. A. Och gossen gick sig ut i morgonstund ..... » 46
Fernberg. Vårsång ..... » 47
Gade, N. W. Heinrich Frauenlob ..... » 48
Geijer, E. G. O yngling, om du hjärta har ..... » 49
Grieg, Edv. Min dejligste Tanke ..... » 50
Hallström, Ivar. Fjäriln ..... » 51
» Hymn till fosterlandet ..... » 52
Hansen, C. J. Lille Karen ..... » 53
Haydn, Josef. Die oesterreichische Volks-Hymne ..... » 54
Haydn, Michael. Nyårshymn ..... » 55
Jadassohn, S. Rosen. Heidenröslein ..... » 56
Kjerulf, H. Solskinsvise ..... » 57
» Solvirkning ..... » 58
Kröyer, H. E. Fædrelandssang ..... » 59
Kuhlau, F. Abendlied ..... » 60
Körling, Aug. Sveriges fana ..... » 61
Lange-Müller, P. E. Serenade ..... » 62
Lenz, L. Tscherkessersång ..... » 63
Lindblad, O. Hymn till konungen ..... » 64
» Till skogs en liten fågel flög ..... » 65
» Ångbåtssång ..... » 66
Lindsten, Olof. Stenbocksmarschen ..... » 67
Lotscher. Ära vare Gud ..... » 68
Malling, O. Fra Himlen falder der Stjerneskud ..... » 69
Mendelssohn, F. Koral ur oratoriet »Paulus» ..... » 70
» Sommaren ..... » 71
Merikanto, O. Tröst ..... » 72
Mozart, W. A. Ave verum corpus ..... » 73
» Vilken är den stora skara ..... » 74
Myrberg, A. M. Sommarnatt ..... » 75
Nordblom, J. E. Sång på 1:sta maj ..... » 76
Nordraak, R. Fædrelandssang ..... » 77
Norman, Ludv. Eolstoner ..... » 78
» Kvällen ..... » 79
Pacius, F. Suomis sång ..... » 80
Peterson-Berger, W. På fjället i sol ..... » 81
Pfeil, M. Lugn vilar sjön ..... » 82
Reinecke, C. Vespersång ..... » 83
» Sköna barn i havets vagga ..... » 84
Reissiger F. A. Nordhavet ..... » 85
» Sangerhilsen ..... » 86
Rouget de l'Isle. Marseljäsen ..... » 87
Rogert, D. L. Fædrelandssang ..... » 88
Sibelius, Jean, Det flammar i skogen ..... » 89
» Vad har brutit tonens välde ..... » 90
Stenhammar, P. U. Måste ock av törnen vara ..... » 91
Svedbom, Vilh. Hyllning ..... » 92
Svendsen, J. Aftonröster ..... » 93
Söderman, Aug. Bröllopsmarsch, I kyrkan } ur »Ett bondbröllop» ..... » 94
» Jesu Christe ..... » 95

Söderman, Aug. Änglarnas hem ..... N:o 96
Westermark, O. Kung Carl den unga hjälte ..... » 97
Widéen, I. Dalmarsch ..... » 98
Wilhelm, C. Die Wacht am Rhein..... » 99
Akerberg, Erik. Oho! ..... » 100

Alfabetiskt register.

	N:r
Aldrig en Iris	32
Allena Gud i himmelrik	70
Allt under himmelens fäste	1
Ave verum corpus	73
Betrakta, betrakta	79
Böljan sig mindre rör	33
Cælestis erat curia	44
Den snöiga nord är vårt fädernesland	23
Der er et yndigt Land	59
Det bor i Förlossarens himmelska hus	96
Det sitter en duva på liljekvist	3
Din synd, o värld, besinna	29
Du gamla, du fria	4
Du unga släkt, slå fanan ut	61
Eldsken ses färga furornas stammar	89
Es braust ein Ruf wie Donnerhall	99
Ett barn är fött på denna dag	24
Fjäriln vingad syns på Haga	34
Fra himlen falder der Stjerneskud	69
Fra Issefjorden det bruser	19
Gossen såg en liten ros	56
Gott erhalte Franz, den Kaiser	54
Havet är skjönt	85
Hell dig, älskade Nord	52
Husker du i Höst	53
Hör de stilla toners gång	83
Hör, hur härligt sången skallar	80
Hör strömmen går med dystert brus	63
I Mainz, där Rhen ses strömma	48
I skog, på fält, små blommor sig ställt	71
Ja, vi ælsker dette Landet	77
Jag ser uppå dina ögon	5
Jag sjungit har i dagar	6
Kommen till mig	42
Kommen åter, kommen sakta	78
Kong Christian stod ved höien Mast	88
Kornmodsglansen ved Midnatstid	62
Kristallen den fina	7
Kung Carl den unga hjälte	97
Kyrkan är med blommor sirad	94B
Liksom en herdinna högtidsklädd	35
Lugn vilar sjön	82
Långt från min faders hus	30
Låt den nya nådetiden	55
Lärkan slår i skyn	47
Marsch, bussar, gan på	67
Marschen går till Tuna	98
Måste ock av törnen vara	91
NaarMorgenröden luer	17
Nu kommer Hösten	50
Nu med fröjd och glam skotske män	26
Nu synker Aftonen sagte ned	16
När lärkan sig upp emot himmelen höjde	72
När solens klara strålar	94A

	N:r
O arma, käraste moder	20
Och flickan hon går i dansen	8
Och gossen gick sig ut i morgonstund	46
Och inte vill jag sörja	9
Och jungfrun gick åt killan	10
O, du härliga	25
O fjäril, mig säg	51
Og Ræven laa under Birkerod	57
O, huru stilla	39
O Jesu Christe care	95
O, låtom oss svärja ett fostbrödralag	76
Om dagen vid mitt arbete	11
Om sommaren sköna	12
Opp, Amaryllis	36
O yngling, om du hjärta har	49
Paa Solen jeg ser	43
På berget klockan klingar	27
På fjället är ljus	81
Saa stevned vi atter med Toner	86
Sah ein Knab, ein Röslein stehn.	56
Sakta västans fläktar susa	28
Satt i sin sal Niords bedrövade maka	13
Sitter i högen högättad hövding	45
Sköna barn i havets vagga	84
Solen glimmar blank och trind	37
Som stjärnan uppå himmelen	15
Stilla, stilla susa gröna skogens sång	93
Storm och böljor tysta re'n	38
Så vilja vi begynna en domaredans	2
Säll den, vars rena bröst	92
Sätt maskinen i gång	66
Söner av ett folk, som blött	22
Til Fjælds under Granelien	58
Til Fjeldet maa jeg flytte	18
Till skogs en liten fågel flög	65
Till Österland vill jag fara	14
Trofast herde för Israel	41
Tysta vila lunderna nu	60
Tågom fram uti striden för fädernesland	40
Unter allen Wipfeln ist Ruh'	60
Upp, fosterlandets tappra söner	87
Ur svenska hjärtans djup	64
Vad har brutit tonens välde	90
Vad är det som flänger så vilt må tro	100
Var hälsad sköna morgonstund	31
Vid älvens strand jag så gerna dröjde	21
Vilken är den stora skara	74
Vinden har somnat redan	75
Wo sich zum Rheines Strome	48
Ära vare Gud	68